НАРОДНА
АРМІЯ
15 червня, 2017
#24 {5504}

НАЛІТ ВИПУСКНИКІВ 2017-го БУДЕ РЕКОРДНИМ

П'ятикурсники ХНУПС уже здійснили перші вильоти на літаках Су-27УБ, МіГ-29УБ та Су-25УБ. По завершенні льотної практики їхній наліт становитиме близько 240 годин стор. 4

18 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

ЗА НИХ МОЛЯТЬСЯ І СОЛДАТИ, І ЇХНІ МАТЕРІ

ТЕ, ЩО ВОНИ — ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ, ОБРАЛИ НЕЙМОВІРНО ВАЖЛИВУ, ШЛЯХЕТНУ Й ВОДНОЧАС СКЛАДНУ ТА ВІДПОВІДАЛЬНУ ПРОФЕСІЮ, СПОНУКАЄ ПОДУМКИ ЗНІМАТИ КАПЕЛЮХА ПЕРЕД ЦИМИ ЛЮДЬМИ стор. 10-13

КРАЩИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗРВ ОТРИМАЄ 100 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

У ПС вперше проводиться конкурс на кращий підрозділ ЗРВ. У фіналі стрілятимуть «Буки» і «трьохсотки» стор. 5

ПРОВАЛ ГІБРИДНОГО БЛІЦКРИГУ КРЕМЛЯ…

Проведення кількох хвиль мобілізації та розгортання українського війська поховало проект «Новоросія» стор. 6

У БІЛІЙ ЦЕРКВІ ПРО ВЕТЕРАНІВ АТО ДІЙСНО ДБАЮТЬ

Для більшості з них тут вдалося вирішити земельне питання, сім'ї загиблих не платять за комунальні послуги, передбачена й адресна фінансова допомога стор. 8

ДЕ І ЯК ПЕРЕВІРЯЮТЬ ЗАХИСНЕ СПОРЯДЖЕННЯ НАШИХ ВОЯКІВ?

Будь-який боєць на передовій, одягнувши на себе бронежилет та захисний шолом, має бути впевненим у їхній надійності стор. 16

СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ

стор. 7

«ОСВІЧЕНА ФРАНЦУЗЬКА ПУБЛІКА ЗНАЄ ПРО РУСЬКУ АННУ — КОРОЛЕВУ ФРАНЦІЇ…»

Цими словами Володимир Путін приголомшив не лише істориків, а й пересічних громадян, які хоч трохи знайомі з історією Франції. До числа росіян він віднісі її батька — київського князя Ярослава Мудрого… стор. 20

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ЩОДО ЗАБОРОНИ ВИГОТОВЛЕННЯ ТА ПРОПАГАНДИ ГЕОРГІЇВСЬКОЇ СТРІЧКИ

Президент Петро Порошенко підписав Закон України «Про внесення зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо заборони виготовлення та пропаганди георгіївської (гвардійської) стрічки» № 2031-VIII. Його Верховна Рада України ухвалила 16 травня 2017 року, повідомляє сайт глави держави

Під час церемонії вшанування пам'яті жертв політичних репресій у Національному історико-меморіальному заповіднику «Биківнянські могили» 21 травня Петро Порошенко наголосив, що підпише цей закон, щойно документ надійде з українського парламенту.

«Це (георгіївська стрічка. — Авт.) не є символікою Другої світової, це символіка — символ агресії проти України 2014–2017 років. Тому що обвішані цими стрічками бойовики вбивають наших воїнів кожного дня і ночі», — зазначив Петро Порошенко. Президент додав, що «Росія своєю політикою по відношенню до України сама поставила стрічку поза законом».

ПУБЛІЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ, ВИГОТОВЛЕННЯ, ПОШИРЕННЯ ГЕОРГІЇВСЬКОЇ СТРІЧКИ ТЯГНУТЬ ЗА СОБОЮ НАКЛАДЕННЯ ШТРАФУ АБО АДМІНІСТРАТИВНИЙ АРЕШТ

Закон доповнює Кодекс України про адміністративні правопорушення новою статтею, що встановлює відповідальність за виготовлення та пропаганду георгіївської стрічки.

Згідно з документом публічне використання, демонстрація або носіння георгіївської стрічки чи її зображення тягнуть за собою накладення штрафу від 50 до 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією георгіївської стрічки або предметів, що містять її зображення.

Такі ж дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, а також виготовлення або поширення георгіївської стрічки чи її зображення тягнуть за собою накладення штрафу від 150 до 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк до 15 діб та з конфіскацією георгіївської стрічки або предметів, що містять її зображення, в усіх випадках.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

ЗАОЩАДЖУЙТЕ ІЗ СОЦІАЛЬНОЮ КАРТКОЮ УЧАСНИКА АТО

Більше 80 тисяч ветеранів уже отримали «Соціальну картку учасника АТО» за програмою Всеукраїнського об'єднання учасників АТО «Українці-разом!»

«Соціальна картка учасника АТО» — це всеукраїнська соціально-правова програма допомоги учасникам бойових дій за підтримки соціально відповідального бізнесу.

— Жодної копійки з державного бюджету! Все за сприяння майже 1800 підприємств малого та середнього бізнесу по всій Україні, які долучилися до ініціативи Всеукраїнського об'єднання учасників АТО «Українці — разом!» до програми соціально-правового захисту «Соціальна картка учасника АТО». Більше 80 тисяч учасників АТО вже мають іменні соціальні картки, цього року планується забезпечити картками ще 20 тисяч учасників бойових дій, — розповів голова правління Всеукраїнського об'єднання учасників АТО «Українці — разом!» Руслан Руденко.

Щоб допомогти один одному, фронтовики вирішили об'єднатися. Як варіант альтернативної допомоги запровадили власну соціальну програму.

Це звичайна пластикова не банківська картка, що дозволяє власнику отримувати безкоштовну юридичну, психологічну та медичну допомогу. Окрім цього, діють знижки на покупки у всеукраїнських торгових мережах. На покупки в супермаркетах у різних торговельних мережах діють знижки у розмірі 7%, 10% — на побутову техніку, 35% — на одяг та взуття та близько 3% можна зекономити на заправці авто. Долучитися до цієї програми може кожен підприємець, кожна мережа, яка має бажання допомогти учасникам АТО.

Ті, хто вже давно користуються карткою, розповідають, що найчастіше її використовують, коли купують продукти та одяг.

— За місяць можна зекономити приблизно 800 гривень. Картка прив'язана до електронних терміналів, а там, де їх немає, достатньо показати картку продавцю магазину, — розповідає учасник АТО Віктор Н.

Отримати соціальну картку може кожен військовослужбовець, який має посвідчення УБД. Для цього необхідно спочатку зареєструватися, заповнивши заявку, на сайті. Обов'язково залишити контактну інформацію — електронну пошту або номер телефона, або і те, й інше. За 7–14 днів ваші дані перевірять, після чого ви отримаєте повідомлення на електрону адресу або телефон, що ваша іменна соціальна картка готова. Отримати її можна в офісі об'єднання або в обласних та районних осередках у координаторів програми. Картка виписується на конкретне ім'я, має високий рівень захисту. Одну можна оформити на учасника АТО, дві — на родину загиблого — батькам та дружині.

Тетяна МОРОЗ

БІЛОРУСУ МИХАЙЛУ ЖИЗНЕВСЬКОМУ ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Президент Петро Порошенко присвоїв посмертно звання Герой України Михайлу Жизневському — білорусу, який загинув під час Революції гідності та вручив Зірку Героя України його батькам — Михайлу Петровичу та Ніні Василівні.

«Він поклав своє життя за нашу і вашу свободу», — сказав Петро Порошенко та нагадав події Революції гідності, коли загинув Михайло, і тисячі українців прийшли прощатися з білорусом, який боровся за свободу України.

«Для нас Михайло — не іноземець, для нас Михайло — українець у душі», — сказав Петро Порошенко. Президент зазначив, що нині звання Герой України має надзвичайно високий статус, ним відзначають виключно за заслуги на фронті у захисті територіальної цілісності й незалежності Української держави, йдеться на сайті глави держави.

«Пишаюся, що сьогодні до славної когорти українців, які носять звання Герой України, приєднався ваш син — великий білорус і великий українець», — сказав Петро Порошенко. Він від імені українського народу подякував батькам Михайла Жизневського за тверду позицію, розуміння і витримку в таких складних умовах.

Президент зазначив, що від самого початку, коли він пообіцяв батькам зробити все від нього залежне задля гідного вшанування пам'яті їхнього загиблого сина, і до сьогоднішнього дня він свою обіцянку виконав.

Президент повідомив, що для виконання цієї обіцянки ним були ініційовані зміни до законодавства, які були підтримані Верховною Радою і дозволили вперше в історії нашої країни присвоїти найвищу нагороду України іноземцеві — білорусу, який боровся за свободу України.

Батько Михайла Жизневського подякував Президенту за підтримку їхньої родини. «Велике дякую за підтримку нашої родини, за моральну та матеріальну допомогу, за те, що ви не забуваєте нашу родину. Ми будемо пам'ятати про вашу допомогу, що ви тримаєте слово», — сказав він.

«За це — за нашу свободу, за свободу України загинув наш син», — додав батько Героя України.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ЩОДО СТВОРЕННЯ ДРУКОВАНИХ ВИДАНЬ МІНОБОРОНИ УКРАЇНИ НА ЧАС ПРОВЕДЕННЯ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Президент Петро Порошенко підписав Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення друкованих засобів масової інформації Міністерством оборони України на час проведення антитерористичної операції» № 2051-VIII. Закон був ухвалений Верховною Радою 18 травня 2017 року, йдеться на сайті глави держави.

Закон визначає, що на час проведення антитерористичної операції Міністерство оборони України має право створювати друковані засоби масової інформації. Їхнє фінансування здійснюватиметься за кошти з державного бюджету України.

Згідно із законом протягом трьох місяців після закінчення антитерористичної операції друковані засоби масової інформації, засновані Міноборони України, підлягають реформуванню відповідно до Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації».

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

ОГОЛОШЕННЯ

Військова академія (м.Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Старший викладач кафедри організації тилового (логістичного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

2. Доцент кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади по 0,25 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5472 грн.

3. Старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5472 грн.

4. Декан факультету підготовки офіцерів запасу, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 6496 грн.

5. Заступник декана факультету підготовки офіцерів запасу з навчальної та наукової роботи, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5846,40 грн.

6. Заступник декана факультету підготовки офіцерів запасу по роботі з особовим складом, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5846,40 грн.

7. Завідувач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 6160 грн.

8. Старший викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (три посади), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5136 грн.

9. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (п'ять посад), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

10. Завідувач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 6160 грн.

11. Старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (три посади), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5136 грн.

12. Викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (шість посад, одна посада 0,5 ставки та дві посади по 0,25 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

13. Завідувач кафедри військово-технічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 6160 грн.

14. Старший викладач кафедри військово-технічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (чотири посади), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад —5136 грн.

15. Викладач кафедри військово-технічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (чотири посади), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади декана факультету: особи, які мають науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше трьох років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Кваліфікаційні вимоги до посади заступника декана факультету: особи, які мають вчене звання та/або науковий ступінь за профілем діяльності факультету, повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше трьох років, або особи, які мають досвід військової служби не менше одного року на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Кваліфікаційні вимоги до посади доцента: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців); або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи п'ять років; або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців); або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»; або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь; або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який має не менше п'яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Кваліфікаційні вимоги до посади викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців); або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»; або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про вищу освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службова характеристика; копії паспорта та трудової книжки (для працівників); завірена копія службової картки (для військовослужбовців); медична характеристика (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів); письмова згода на збір та обробку персональних даних.

Термін подання документів — до 15.07.2017 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 63-14-75.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м.Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

***

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України оголошує Всеармійський конкурс «Кращий винахід року».

Прийом конкурсних матеріалів здійснюється з 22 травня по 01 вересня 2017 року, Умови конкурсу розміщені на офіційному сайті Міністерства оборони України www.mil.gov.ua у розділах «Новини» та «Діяльність» у рубриці «Наші конкурси» під назвою «Всеармійський конкурс «Кращий винахід року». Переможці конкурсу нагороджуються дипломами I, II, та III ступенів за відповідні місця в номінаціях та грошовими винагородами (тільки представники Збройних Сил України).

Конкурсні матеріали надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 28, Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Контактні телефони: (044) 271-08-73, тел./факс: (044) 520-12-84, моб. (067) 255-78-66.

ПРЕЗИДЕНТ НАГОРОДИВ ВОЇНІВ, ЯКІ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ НА СХОДІ

Під час робочої поїздки до Донецької області Президент Петро Порошенко вручив нагороди українським воїнам, які мужньо захищають свободу та територіальну цілісність України від російських терористів на Сході держави

«Такі нагороди не отримують за роботу в кабінетах, тільки на полі бою, захищаючи нашу державу», — сказав Президент.

Глава держави нагородив орденом «За мужність» старшого солдата Євгена Кравченка. Механік-водій 72-ї механізованої бригади солдат Кравченко з жовтня 2016 року виконує бойові службові завдання в районі проведення антитерористичної операції на території Донецької області, йдеться на сайті Президента.

5 червня 2017 року Євген Кравченко перебував на бойовому чергуванні на взводному опорному пункті та перший виявив початок обстрілу противником наших позицій з мінoмета калібру 120 мм. Попри отримане осколкове поранення в ногу та шию, зміг дістатися до засобів зв'язку та повідомити про початок обстрілу противником наших позицій з міномета, що дозволило особовому складу механізованої роти своєчасно сховатися в укриття та уникнути втрат і ушкоджень.

Медаллю «За військову службу Україні» нагороджений головний сержант мотопіхотного взводу мотопіхотного батальйону бригади старший сержант Віктор Пятигорець. Перебуваючи 29 травня 2017 року на бойовому чергуванні на взводному опорному пункті «Арсенал», старший сержант Пятигорець вів спостереження за противником та виявив пересування групи противника у напрямку наших позицій. Після команди відкрити вогонь, завдавав вогневе ураження для придушення наступальних дій противника. В результаті розриву ВОГ-17 старший сержант отримав вогнепальні, осколкові сліпі поранення лівого плеча, шиї. Після надання невідкладної медичної допомоги був евакуйований до шпиталю. Завдяки проявленій пильності та мужності старшого сержанта подавлено та відбито наступальні дії противника.

Серед нагороджених медаллю «За військову службу Україні» також солдати 72-ї бригади Анатолій Олексієвець та Олексій Івашко.

***

Також Петро Порошенко нагородив військових медиків. Із рук Глави держави орден Богдана Хмельницького III ступеня отримав майор медичної служби Василь Березнюк. 13 січня 2015 року після обстрілу автобуса поблизу Волновахи Донецької області Василь Березнюк брав участь у евакуації та надавав медичну допомогу пораненим мирним жителям.

Ще п'ятеро медиків отримали орден «За мужність» III ступеня. Двох військових медиків нагороджено орденом княгині Ольги III ступеня, зокрема сержанта Оксану Михайлову. Вона багаторазово під прицільним вогнем противника надавала первинну медичну допомогу та самостійно евакуйовувала важкопоранених. Своїми вмілими діями врятувала життя не одному військовослужбовцю.

Президент передав сертифікати на санітарну техніку медичним підрозділам Збройних Сил України. Крім того, Петро Порошенко ознайомився з матеріально-технічною базою 66-го військового мобільного госпіталя та поспілкувався з пораненими українськими воїнами.

УРЯД ВНІС У ВЕРХОВНУ РАДУ ЗАКОНОПРОЕКТ «ПРО МОБІЛІЗАЦІЙНУ ПІДГОТОВКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЮ»

Проект закону розроблено Міністерством оборони України з метою вдосконалення законодавства у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації України з урахуванням досвіду проведення часткової мобілізації в Україні, йдеться на офіційному порталі Верховної Ради України.

У пояснювальній записці до документа зазначено, що недосконалість законодавства у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації негативно вплинула на стан готовності держави до оборони.

З урахуванням досвіду проведення часткової мобілізації та виконання Збройними Силами України, іншими військовими формуваннями завдань із захисту суверенітету та територіальної цілісності України виникла необхідність внесення змін до законодавства у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації України, зокрема щодо:

планування задоволення потреб оборони держави і захисту її території від можливої агресії, забезпечення життєдіяльності населення в особливий період;

повноважень Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, уповноваженого суб'єкта управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі;

обов'язків підприємств, установ і організацій, а також громадян;

основних функцій Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України як органів військового управління;

надання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації та бронювання громадян на період мобілізації та на воєнний час.

ОСНОВНА ПІХОТНА ІСТИНА: БІЛЬШЕ КОПАЄШ — МЕНШЕ СТРАЖДАЄШ

Одну з позицій українського війська, розташовану на пагорбі серед поля, за кілька днів до нашого приїзду обстріляла ворожа артилерія великого калібру. Хлопці саме здійснювали інженерне облаштування постраждалих об'єктів. Створювали й нову оборонну інфраструктуру. Навколо у яскраво-зеленій траві чорніють чимало вирв. Земля вкрита осколками, серед яких є просто гігантські, здатні легко перерубати не тільки людину, а й дерево. Бійці проводять екскурсію щойно відбудованими окопами і бліндажами. В усьому відчувається майстерність, добротність та досвід. Деякі з них називають себе бойовими кротами, бо добре знають, що виживання залежить від уміння надійно зариватися і вчасно ховатися з початком «дощу» зі снарядів.

Я так скажу: окопуватися під палючим сонцем — дуже важка робота. Ось на моїх очах у руках солдата не витримує навантаження й ламається лопата. Втомлений і геть зіпрілий козак перепочиває хвильку і йде по новий інструмент…

Піднімаємося на відновлений спостережний пост. У перископи добре видно за кілька кілометрів один з промислових гігантів цього краю, позиції ворога, їхні прапори, колористика яких лише навіює депресивні почуття.

— Чергуємо, відбиваємо атаки, от ДРГ уночі відганяли, — розповідає боєць Валерій, визираючи із майже триметрової глибини воронки після вибуху снаряду з «Піона». — Однієї травневої ночі нарахували рекордну кількість різнокаліберних прильотів до нас — приблизно 350!

А навсібіч розкидана чудова земля — жирний, родючий чорнозем — хоч на хліб намащуй. Прикро, що лише степова трава й ковила, а не пшениця чи сонях там ростуть.

Комбат Богдан зауважує: кількість обстрілів проти травня зменшилася. Противник зосередився на диверсійній роботі, стрілянині з АГС і стрілецької зброї, причому і вдень, і вночі.

— Коли немає обстрілів — закопуйся. Основна піхотна істина: більше копаєш — менше страждаєш, — говорить комбат. — Хоча як складно тут було навесні, втрат убитими батальйон не має. Це результат роботи кожного. А от противник зазнав суттєвих втрат. Розвіддані свідчать: ворожа ротна тактична група, яка нам протистоїть, за три місяці втратила 24 особи вбитими і понад сотню — пораненими. Їх уже відвели у тил на переформування. Зауважте: на наших позиціях стоять зовсім не Рембо, а звичайні хлопці, які щоденно виживають і добре воюють. Упевнений: якби ми не демонстрували такого напруження сил, чіткої взаємодії підрозділів, теж мали б втрати. Чудово пам'ятаю перший рік війни, коли всього бракувало — досвіду, взаємодії, коли армія тільки ставала на ноги. Відтоді батальйон добре вишколила війна, навчання на широколанівському, яворівському, черкаському полігонах, тренінги з натовськими інструкторами.

Командир батальйону каже, що противник діє підступно. Приміром, застосовує заборонені міжнародними конвенціями протипіхотні пластикові міни натискної дії. Таких в Україні немає. Використовує противник як фугаси й бойові частини зенітних ракет комплексу «Куб». Це 52-кілограмова бомба, начинена 2 тисячами осколків.

У батальйоні служить чимало вихідців із захоплених агресором міст та сіл. Вони жадають звільнити рідні домівки й міста від наволочі. …Командир відділення з позивним «Тухан» у серпні 2014-го прийшов у батальйон «Донбас», а в листопаді підписав контракт із ЗС України. Сам із Донецька. У нього там залишилися рідні. Каже, не стерпів того, що незрозумілі люди зі зброєю почали захоплювати владу в його рідному місті. Й іншого способу, ніж вибити їх звідти силою, чоловік не бачить.

38-літній «Рост» утік з Луганщини у вересні 2014-го. Він бачив, як усе починалося: як завозили зброю, забирали житло, бізнес, як боявся на щойно придбаному авто їздити, як чужі військa вешталися містом.

НА НАШИХ ПОЗИЦІЯХ СТОЯТЬ ЗОВСІМ НЕ РЕМБО, А ЗВИЧАЙНІ ХЛОПЦІ, ЯКІ ЩОДЕННОЮ ПРАЦЕЮ РОБЛЯТЬ, ЗДАЄТЬСЯ, НЕМОЖЛИВЕ — ВИЖИВАЮТЬ І ДОБРЕ ВОЮЮТЬ

— Я відпрацював 15 років на шахті, мав вийти на пільгову пенсію, будував плани. А нині мушу воювати. Я оператор-навідник БМП-2. Воював у ДАПі, тепер — ближче до рідних країв, — розповідає «Рост». — Якщо уявити, що Україна повернула окуповані землі, перше, що треба робити, — розмовляти з людьми. Вони задурені російською пропагандою. Ще доведеться за мізки воювати. Але бажання повертатися не маю. Я облаштував родинне гніздечко на вільній від війни території, усю сім'ю перевіз потрохи сюди. Не хочу туди, де люди досі вірять у російські казки і не можуть чесно подивитися правді в очі. Ви би бачили мій стан, коли в моєму місті антимайданівці мало не вбили літню жіночку із сусіднього села, яка наважилася заговорити до них українською. А в нас майже всі села україномовні, що неабияк дратує прихильників «руської весни».

Комбат піклується не лише про своїх бійців та оборону позицій:

— Дехто пише в соцмережах, що все погано, буцімто атовці прийдуть і наведуть порядок. Люди добрі, чого ви чекаєте? Ви не хочете чути про війну. Втомилися, бідолахи… На дивані, за комп'ютером, із гарячими бутербродом і кавою тарабанити по клавішах. А от ми тут не втомилися спати по 3-4 години в бліндажі кілька років поспіль! І на війні, зауважте, вихідних не буває… Мрію закінчити війну, повернутися додому, до мирної справи. Україну бачу без корупції, країну, де перед законом усі рівні. Хочу, щоб українці побачили, як люди живуть у світі, і прогресивну Європу будували в своєму домі. І тоді всі байки про слов'янське «братство» й «рускій мір» розвіються, як вранішній туман…

P.S. Наступного дня уазик, на якому їхав комбат, потрапив під обстріл з мінометів. Він зазнав, як сам каже, легкої контузії й дивом вижив — осколки пробили переднє скло саме в тому місці, де мав сидіти офіцер. Але комбат із товаришами встигли вискочити із машини. Щойно обстріл вщух, вони вирушили далі, як посипалися гранати від АГС. Одна з них вибухнула за півтора метра позаду авто. Осколки проштрикнули брезентовий тент буквально біля вуха одного з бійців. Доля того дня була на диво прихильною до українських вояків, і їм вдалося без пригод дістатися базового табору…

Геннадій КАРПЮК

НАЛІТ ВИПУСКНИКІВ 2017-го БУДЕ РЕКОРДНИМ

П'ЯТИКУРСНИКИ ХНУПС УЖЕ ЗДІЙСНИЛИ ПЕРШІ ВИЛЬОТИ НА ЛІТАКАХ Су-27УБ, МіГ-29УБ ТА Су-25УБ. ПО ЗАВЕРШЕННІ ЛЬОТНОЇ ПРАКТИКИ ЇХНІЙ НАЛІТ СТАНОВИТИМЕ БЛИЗЬКО 240 ГОДИН

Війна на Сході України змусила переглянути навчальні програми. Зміни довелося впроваджувати дуже швидко. До речі, концепцію триступеневої системи навчання курсантів-льотчиків, що передбачала підготовку і на бойових літаках, розробили ще 2012 року. Та до самостійних вильотів на винищувачах МіГ-29 та штурмовиках Су-25 у курсантів так і не дійшло. Через традиційне фінансування війська за залишковим принципом упродовж наступних років трирівнева система працювала винятково в аудиторіях

Перший політ з інструктором. Хлопці спробували відчути бойову машину

Минулорічні випускники льотного факультету Харківського національного університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба першими в історії навчального закладу не лише опанували техніку пілотування бойовими літаками МіГ-29 та Су-25, а й здійснили вильоти на бойове застосування. Це стало знаковим не лише для України і пострадянських країн, де військових льотчиків готують за схожими алгоритмами. Навіть для армій провідних країн світу підготовка курсантів льотних шкіл до польотів на бойових літаках є радше винятком.

СЕРЕД НОВОВВЕДЕНЬ ЦЬОГОРІЧНОЇ ПРОГРАМИ ВИПУСКНОЇ ПРАКТИКИ — НІЧНІ ПОЛЬОТИ НА БОЙОВИХ ЛІТАКАХ

На завершення навчання кожен із випускників винищувального та штурмового профілю вже мав за плечима близько чотирьох десятків годин нальоту на бойових літаках. Загальний же наліт, наприклад, у майбутніх льотчиків-винищувачів становив 180 годин, у транспортників — близько сотні, а штурмани провели в небі по 130 годин. Хоча ще на початку нинішнього десятиріччя тут була доволі невтішна тенденція — катастрофічно бракувало пального, та й рівень справності авіатехніки абсолютно не сприяв повноцінному бойовому навчанню пілотів. Як наслідок — університет випускав лейтенантів із загальним нальотом у три десятки годин, а наліт у бойових частинах був узагалі мізерний.

— Після випуску з університету ми всі практично були підготовлені за рівнем льотчика 3 класу, — говорить минулорічний випускник ХНУПСу льотчик-винищувач Андрій. — Зокрема, на МіГ-29 мій наліт становив майже 37 годин, а у штурмовиків він був ще більшим. Зараз усі мої одногрупники вже мають третій клас, більшість із них навіть залучаються до несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони.

Головне, говорять у Командуванні Повітряних Сил, аби після випуску хлопці продовжували літати й підвищувати класну кваліфікацію. Це питання в керівництва ПС — серед пріоритетних. Тому, жартують в управлінні підготовки та застосування авіації, прізвища хлопців та рівень їхньої підготовки тут знають на пам'ять.

— Підготовка як минулорічних випускників, так і молодих льотчиків загалом у Командуванні перебуває на особливому контролі, — говорить начальник управління підготовки та застосування авіації — заступник начальника авіації Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Ігор Черепенько. — Раніше таке не практикувалося, але ще минулого року ми склали графік контролю їхньої підготовки. За ним відстежуємо та корегуємо процес льотного вишколу кожного молодого льотчика. Завдяки цьому майже всі випускники 2016-го вже розпочали підготовку на другий клас.

Нинішнього року в Повітряних Силах рівень підготовки курсантів зросте ще більше. До переліку опанованої авіатехніки цьогорічним випускникам додали і важкий винищувач Су-27. Машина потужніша, складніша, більш вартісна й вимагає відповідних психофізіологічних якостей від льотчика. Тому кандидатів для льотного навчання відбирали особливо прискіпливо. Аналізувалися не лише результати проведення льотної практики, а й матеріали професійного відбору.

Також серед нововведень у цьогорічну програму випускної практики є нічні польоти на бойових літаках. Як зазначають у Командуванні виду, до випуску курсанти будуть підготовлені до рівня третього класу та зможуть виконувати завдання вдень у складних та вночі у простих метеоумовах. Утім, як і минулого року, запис у льотних книжках про відповідну класну кваліфікацію з'явиться вже після випуску та складання спеціальних перевірок у бойових частинах.

У Командуванні Повітряних Сил налаштовані оптимістично. Тут говорять, що за умов ритмічного постачання пального, під час льотної практики випускники мають розпочати підготовку і на другий клас. Про виконання цієї програми в повному обсязі, звичайно ж, не йдеться, але якусь її частину курсанти обов'язково відлітають. Це дозволить хлопцям не лише швидше адаптуватися до процесу підготовки в бойових частинах, а й уже цього року наздогнати минулорічних випускників за рівнем льотного вишколу.

У п'ятикурсників ХНУПСу льотна практика вже розпочалася. Курсанти здійснили перші вивізні польоти на літаках Су-27УБ, МіГ-29УБ та Су-25УБ. Поки що це були лише ознайомчі польоти з інструкторами, де курсанти вперше пробували відчувати бойову машину. Попереду перші контрольні та тренувальні польоти й у транспортників, вертолітників та понад чотири місяці напруженої льотної роботи в авіаційних частинах Повітряних Сил та Сухопутних військ.

Про майбутні нальоти в Командуванні говорять дуже обережно. Для штурманів, транспортників та вертолітників вони майже не відрізнятимуться від минулорічних показників. Курсанти ж винищувального та штурмового профілю під час передвипускної льотної практики мають налітати близько 70 годин. Це вдвічі більше, ніж торік. Зараз їхній загальний наліт вже досяг рівня випускників 2016-го. А по завершенні льотної практики становитиме близько 240-ка годин. А це означає, що цього року майбутні офіцери-авіатори за годинами нальоту встановлять черговий рекорд за часи незалежності України.

Сергій КЛИМЕНКО

P.S. Коли матеріал готувався до друку, стало відомо, що курсанти здійснили й перші самостійні вильоти на літаках Су-27 та МіГ-29.

ДОВІДКА «НА»

Концепцію триступеневої системи льотної підготовки курсантів затверджено 2012 року. Її мета — забезпечення рівня льотної підготовки випускника-льотчика, достатнього для льотної експлуатації та бойового застосування літака або вертольота без додаткової післявипускної підготовки.

Перший ступінь передбачає льотну підготовку курсантів другого курсу на легкомоторних літаках і вертольотах для з'ясування їхньої придатності до подальшого льотного навчання. За його результатами курсантів розподіляють за спеціалізаціями «Льотна експлуатація та бойове застосування літаків» для тактичної та транспортної авіації.

Другий ступінь — підготовка курсантів третього-четвертого курсів на літаках Л-39, вертольотах Мі-8, а також легкомоторних літаках. На четвертому курсі продовжується вдосконалення техніки пілотування та набуття початкових навичок у бойовому застосуванні літаків Л-39 (тактична авіація), Ан-26 (транспортна авіація) та вертольота Мі-8.

На третьому ступені проводиться льотна підготовка курсантів п'ятого курсу на бойових літаках із залученням інструкторського складу бойових частин.

Важливо залишатись непоміченими, тому маскуванню позицій приділяють особливу увагу

Розгортання апаратної ЗРК С-300П. Один метр кабелю важить до 10 кілограмів!

КРАЩИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗРВ ОТРИМАЄ 100 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

У ПС ВПЕРШЕ ПРОВОДИТЬСЯ КОНКУРС НА КРАЩИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗРВ. У ФІНАЛІ СТРІЛЯТИМУТЬ «БУКИ» І «ТРЬОХСОТКИ»

Всі пам'ятають галас у російських ЗМІ після повідомлення, що українські С-300 стрілятимуть поблизу Криму? Слабких нервами ракетники попереджали, що цього року стрільб буде ще більше. І слова дотримали! Зокрема вже заплановано пуски з двох майданчиків у Херсонській та Одеській областях. Та й бойова підготовка набуває оригінальних форм. Одним із таких нововведень є конкурс-змагання на кращий підрозділ зенітних ракетних військ, у фіналі якого проведуть бойові стрільби із ЗРК С-300П та «Бук М1»

Півфіналісти конкурсу вже відомі, адже щойно завершився відбірний тур. Це — фахівці із солідним бойовим досвідом, які збивали російські безпілотники в небі Донбасу та виконували бойові стрільби під час навчань на Херсонщині взимку минулого року. Зараз вони завзято готуються до наступних етапів конкурсу, адже позмагатись є за що. Крім звання «Кращий підрозділ зенітних ракетних військ» для переможців передбачена премія. Призери отримають грошові винагороди: 1 місце — 100 тисяч гривень, 2-ге — 60 тисяч і 3-тє — 40 тисяч. Кошти надійдуть одразу після визначення переможців. Витратити їх можна буде на відновлення техніки, вдосконалення матеріально-технічної та ремонтної бази підрозділів.

У конкурсі беруть участь усі підрозділи ЗРВ, окрім тих, які виконують завдання на фронті. Серед учасників і окремий зенітний ракетний дивізіон Повітряного командування «Захід», який нещодавно повернувся із району АТО. Заступник командира дивізіону по роботі з особовим складом майор Ігор Грош говорить, що на передовій військовослужбовці постійно вдосконалювали вміння та навички, тож за останні кілька років довели їх до автоматизму.

У КОНКУРСІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ УСІ ПІДРОЗДІЛИ ЗРВ, ОКРІМ ЗАДІЯНИХ В АТО. А У ФІНАЛІ ЗУСТРІНУТЬСЯ ЧОТИРИ КРАЩІ

— Нам часто доводилося демонструвати свою спроможність ефективно виконувати бойові завдання, — розповідає офіцер. — Наші фахівці неодноразово збивали російські безпілотники, які кружляли над позиціями українських воїнів у районі Авдіївки та корегували вогонь ворожої артилерії. Тож, повернувшись додому і порадившись усім колективом, вирішили випробувати себе у конкурсі і показати, на що здатні. Крім того, майже 90% військовослужбовців мають статус учасника бойових дій, багато з них отримали державні нагороди та відзнаки Міністерства оборони України. А от звання «Кращий підрозділ ЗРВ» у нас ще немає. Та й 100 тисяч гривень, передбачені за перемогу в конкурсі, також не завадять. Тож наш підрозділ налаштований тільки на перемогу.

Начальник зенітних ракетних військ Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Дмитро Карпенко говорить, що конкурс на кращий підрозділ у ЗРВ в такому форматі проводиться вперше, але точно не востаннє.

— Це плановий захід з бойової підготовки, тільки в оригінальній формі, — зазначає генерал-майор Дмитро Карпенко. — Бойові обслуги ЗРК протягом року готуються, навчаються, відпрацьовують нормативи. Уже завершився перший етап конкурсу-змагання. Дивізіони, що пройшли цей відбірковий тур, представлятимуть свої полки на другому етапі конкурсу — в повітряних командуваннях. Після цього в кожному ПвК визначать кращий дивізіон, який братиме участь у заключному етапі. Отже, у фіналі зустрінуться чотири кращі зенітні ракетні дивізіони, які позмагаються за першість.

Організатори обіцяють, що нудно не буде. Під час фіналу учасники здійснюватимуть марш у новий позиційний район та наземну оборону району розташування, відбиватимуть повітряний напад противника. А головне — проведуть бойові стрільби зі штатного озброєння по повітряним мішеням. Загалом фінал конкурсу буде наближений до щорічного підсумкового навчання, але у вигляді змагань. Тож підрозділам треба не просто вкластися в нормативи і влучити в ціль, а й зробити це якнайкраще.

Олександр ОЛЕХНОВИЧ

АН-132D — ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТАК БЕЗ РОСІЙСЬКИХ СКЛАДНИКІВ

Державне підприємство «Антонов» здійснило випробний політ літака Ан-132D. Він став першою крилатою машиною, збудованою держпідприємством без російських складників. Утім проект став яскравим зразком міжнародної кооперації України і світових гігантів авіабудування. Серед партнерів «Антонова» — провідні компанії з США, Канади, Великої Британії, Німеччини, Франції та інших країн.

Ан-132D збудували у рекордно короткі терміни. Проект стартував у травні 2015 року, а вже у березні поточного був здійснений перший політ. Літак має крейсерську швидкість до 500 км/год та максимальну висоту крейсерського польоту до 9000 м із корисним навантаженням до 9200 кг. Унікальна перевага Ан-132D — висока тягоозброєність (ступінь забезпеченості тяглової сили літака), що уможливлює його ефективну експлуатацію на високогірних аеродромах. Він може цілодобово працювати в широкому спектрі кліматичних та погодних умов. Ще одна визначна характеристика нашого літака — можливість виконувати польоти з одним непрацюючим двигуном на висотах близько 4000 м. Це значно перевищує максимальну висоту польоту іспанського С-295 та італійсько-американського С-27J за аналогічних умов. Завдяки цьому суттєво підвищується безпека польотів у гірський місцевості.

Літак Ан-132D більше орієнтований на вантажні перевезення та військову сферу, тому на даному етапі у придбанні літаків такого типу найбільше зацікавлені саме країни Азії та Африки, здебільшого тому, що це фактично єдиний літак у світі, який може злітати з піщаних злітних смуг. Широка колія шасі Ан-132D забезпечує його стійкість при роботі саме на ґрунтових злітно-посадкових смугах. Про це повідомляє УНІАН.

Загалом літак може мати різноманітне застосування. Його базова платформа підійде для створення цілого спектру модифікацій цивільного та військового призначення. Зокрема для застосування його в умовах надзвичайних ситуацій, пожежогасіння, у пошуково-рятувальних роботах, як літака-розвідника, морського патрульного, медичного, літака радіоелектронної протидії, а також інших варіантів спеціального призначення. Військово-транспортний варіант літака забезпечуватиме доставку військових, парашутистів, легкого озброєння та обладнання, техніки і матеріально-технічних засобів для потреб війська, а також їхнього десантування.

Ан-132D може стати оптимальним рішенням для заміни кількох легких транспортних літаків, включно з Ан-32 (виготовлено понад 360 одиниць), Ан-26 (понад 1400), G-222 (46), С-235 (близько 120), які експлуатуються в різних регіонах світу. Зокрема за однакових умов експлуатації новий літак за вантажопідйомністю перевершує Ан-26 в 1,7 раза, Ан-32 — в 1,4, С-295 — в 1,3.

Наступного тижня ДП «Антонов» представить літак Ан-132D на міжнародному аерокосмічному салоні Ле Бурже, що у Франції.

Підготував Ярослав МЕЛЬНИЧУК

На початок 2017-го чисельність українського війська становила майже 250 тисяч осіб

Чисельність збройних сил деяких країн світу включно із резервним компонентом та коефіцієнт «військового напруження» — «к» (кількість чинних військовиків на кожну тисячу цивільного населення):		
Китай	2,25 млн осіб (резерв — 800 тис. осіб)	«к» — 1.71
США	1,47 млн осіб (резерв — 1.46 млн осіб)	«к» — 4.76
РФ	1,1 млн осіб (резерв — близько 1 млн осіб)	«к» — 17.93
Туреччина	726 тис. осіб (резерв — 380 тис. осіб)	«к» — 9.0
Польща	105 тис. осіб (резерв — 234 тис. осіб)	«к» — 4.22
Швеція	33,9 тис. осіб (резерв — 262 тис. осіб)	«к» — 3.31
Італія	230 тис. осіб (резерв — 65 тис. осіб)	«к» — 3.42
Бразилія	287 тис. осіб (резерв — 1,1 млн осіб)	«к» — 1.55

ПРОВАЛ ГІБРИДНОГО БЛІЦКРИГУ КРЕМЛЯ...

ПРОВЕДЕННЯ КІЛЬКОХ ХВИЛЬ МОБІЛІЗАЦІЇ ТА РОЗГОРТАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА ПОХОВАЛО ПРОЕКТ «НОВОРОСІЯ»

Нагадаю, 5 березня 2015 року Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про збільшення чисельності Збройних Сил України», відповідно до якого чисельність українського війська протягом доволі короткого періоду часу зросла порівняно із 2014 роком майже на 100 тисяч осіб і на початок 2017-го становила майже 250 тисяч осіб (із яких принаймні 209 тисяч — власне військовослужбовці). А ще треба врахувати кількість тих, хто служить в інших військових формуваннях нашої держави. За цими даними в нас 18-та позиція серед країн світу

Зрозуміло, що це стало можливим завдяки заходам часткової мобілізації в нашій країні, декілька хвиль якої дозволили в найважчий момент збільшити чисельність вітчизняного війська до рівня, необхідного принаймні для зупинення військової фази гібридної агресії проти нашої країни. Але сьогодні, коли військова фаза протистояння з «мирними шахтарями та металургами Донбасу», російськими найманцями та кадровими військовиками набула сталої, позиційної, форми, багато наших громадян починають цікавитися, чи варто утримувати таке значне за чисельністю військо в той час, коли ворог трохи «пригальмував», і чи не обтяжливо це для країни в соціально-економічному сенсі?

Щоб відповісти на ці запитання, варто дещо пригадати й оцінити. У зв'язку з цим нагадаю, що «передвоєнні» показники ЗС України щодо спроможності вести як конвенціональні, так і асиметричні бойові дії в певних масштабах були, м'яко кажучи, обмежені. А точніше — майже катастрофічні, адже Збройні Сили обчислювалися 105–110 тисячами військовиків, при цьому їхній бойовий компонент становив приблизно 45–47% від загальної чисельності. До того ж, як з'ясувалося, негайно відреагувати на військову загрозу для держави могли тоді не більше 5–7 тисяч українських військовиків, головним чином зі складу так званих сил швидкого реагування (це результат більш як 20-річного «реформування війська» попереднім воєнно-політичним керівництвом держави). Утім, наприкінці весни 2014 року, тільки на кордоні з Україною агресор розгорнув майже 50-тисячне угруповання військ і ще майже 20 тисяч «засіло» в анексованому Криму. Це була справжня «пожежа»…

Те, що таке різке, майже ривком, нарощування чисельності вітчизняного війська відбулося і проводилося в умовах відбиття гібридної агресії проти України з боку сусідньої держави, пов'язаної із анексією та окупацією частини території нашої країни, жодним чином не можна вважати сприятливими «стартовими умовами», які дозволяли сподіватися на кінцевий успіх. І все ж таки сьогодні можемо сміливо стверджувати, що воєнно-політичному керівництву України вдалося за досить короткий період часу забезпечити успішне розгортання військового компонента нашої держави. І це один із головних факторів (разом із роботою наших дипломатів і реакцією міжнародної спільноти), який завадив продовженню активної фази гібридної агресії РФ проти України саме військовим шляхом.

У ЗВІТІ КОМПАНІЇ GLOBAL FIREPOWER УКРАЇНСЬКА АРМІЯ СТАНОМ НА КІНЕЦЬ 2016 РОКУ ПОСІДАЛА 30-ТЕ МІСЦЕ У СВІТОВОМУ РЕЙТИНГУ ВІЙСЬКОВОЇ ПОТУЖНОСТІ КРАЇН СВІТУ (ПОМІЖ 126 ДЕРЖАВ) ТА ВОСЬМЕ — У ЄВРОПІ

Прибічники розчленування України та створення химерної Новоросії, які засіли за кремлівським муром, зіткнулись із цілком реальною перспективою наразитися на тривалу і виснажливу війну (також і асиметричними методами) замість очікуваного ними гібридного бліцкригу, бо українське військо змогло за доволі короткий період часу мобілізуватися та суттєво наростити свою чисельність. І це явно не входило в їхні плани. І чим далі, тим більше перспектива появи «російських танків у Києві» ставала примарною, танучи просто на очах пропорційно збільшенню чисельності відмобілізованого і розгорнутого українського війська.

Тепер відносно «обтяжливості» для нашого суспільства цих військових навантажень. Зовсім не даремно чимало світових військових експертів вважають успіхи України у справі нарощування власної військової потужності феноменальними. Так, в оприлюдненому наприкінці минулого року звіті міжнародної консалтингової компанії Global Firepower, який щороку складають фахівці одного з найстаріших і найбільш поважних світових аналітичних центрів у воєнно-політичній сфері (британського університету University of St. Andrews) українська армія станом на кінець 2016 року посідала 30-те місце у світовому рейтингу військової потужності (поміж 126 держав) та восьме — у Європі. Основними критеріями визначення «військової потужності» в цьому звіті є чисельність війська (включаючи мобілізаційні резерви країни), а також достатньо об'єктивний показник — коефіцієнт чинних військових на кожну 1000 громадян країни, його ще називають — коефіцієнт «військової напруги населення», кількість основних типів та класів озброєння і військової техніки (ОВТ) та суму абсолютних і відносних фінансових витрат країн у військовій сфері. Поєднання цих критеріїв і дозволяє міжнародним експертам оцінювати тією чи іншою мірою військову потужність країн світу.

Ключовим у визначенні обтяження країни та її населення є вищезазначений коефіцієнт «військового напруження населення», саме за ним можна оцінювати те, наскільки чинна військова система в конкретній країні обтяжлива для її населення. По суті, це кількість громадян країни, які перебувають на дійсній військовій службі на кожну їхню тисячу. В сенсі важкості для держави цей критерій показує, скільки громадян тієї чи іншої країни виключено й не зайнято в економічно-виробничій сфері. Тобто скільки громадян споживають, але при цьому нічого не виробляють.

Цікаво, що за цим показником зазвичай сумнівну першість утримують тоталітарні, недемократичні держави, де система державного устрою базується на авторитарних принципах. І це зрозуміло, адже в таких країнах кількість військових, навіть у мирний час, без всіляких війн та збройних конфліктів, утримується на достатньо високому рівні по відношенню до кількості цивільного населення саме з огляду на «політичні» особливості правлячих режимів.

Знаючи це, маємо можливість порівняти ступінь обтяження військової сфери для тих чи інших країн у відносному та загальному вимірі. Виявляються доволі цікаві речі. Так, вищезазначений коефіцієнт для України на кінець 2016 року становить 3.22 (і це навіть в умовах суттєвого збільшення чисельності війська, пов'язаного із відбиттям гібридної агресії з боку РФ), що, до речі, досить близько до показників розвинутих демократичних країн світу (США — 4.76, Німеччина — 3.45, Іспанія — 3.49). А ось лідери серед країн світу щодо мілітаризації також цілком передбачувані — Російська Федерація, яка «не воює в Україні і Сирії», але є майже тотально мілітаризованою державою (17.93), Сирія, де точиться громадянська війна (15.89), Еритрея, яка перманентно воює на два фронти (45.9) і абсолютний лідер — КНДР, яка вважає себе «суцільно оточеною ворогами» країною (49.03).

Звичайно, всі ці цифри та коефіцієнти є доволі відносними стосовно рівня мілітаризації та військової потужності тієї чи іншої країни. Адже для об'єктивності в цьому питанні треба враховувати ще безліч факторів. Наприклад, у цьому сенсі не було б зайвим порівняти згадані вище коефіцієнти із розмірами валових внутрішніх продуктів країн (ВВП) або із загальною кількістю придатних до військової служби громадян чи розміром питомих витрат їхніх бюджетів на одного військовослужбовця та низку інших показників.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ

ВІЙСЬКОВА СОЦІОЛОГІЯ МОЖЕ СТАТИ ЩЕ ОДНИМ ІНСТРУМЕНТОМ ПРОТИДІЇ АГРЕСІЇ

Українське військо тривалий час є лідером громадських симпатій у державі, посідаючи в рейтингу довіри різноманітних соцопитувань 2–3 місця після церкви та волонтерів. У цьому світлі соціологія підтверджує очевидний тренд і вказує на це явище як на дорожню карту для роботи урядовців, недержавного сектору, бізнесу, політиків, медіа та й самого війська. Армія нині перебуває в багатоаспектному фокусі уваги. Її імідж нерідко є синонімом іміджу держави. Але якщо говорити про соціологію як про інструмент не тільки віддзеркалення, а й управління та впливу, то в нас почасти забувають, що ця наука давно й успішно використовується у військовій справі. Причому буквально як окремий різновид зброї

Українці звикли уявляти соціологів як таких собі майстрів виявляти громадську думку зазвичай для потреб політичних проектів, маркетингових діагностик і, відповідно, різнокаліберних маніпуляцій, пов'язаних зі згаданими галузями. Проте практична соціологія давно є прикладною наукою, здатною змінювати поведінку величезних мас людей і контролювати її. Це своєрідна соціальна інженерія, що або розкриває внутрішній потенціал певної соціальної системи, або формує в ній слабкі місця і знищує їх. Вона здатна творити штучну соціальну реальність як концепт існування певного суспільного феномена, явища (держава, колектив, норми, тенденції громадської думки). Прийомами соціальної інженерії успішно користуються дипломати, розвідники, політики і військові. Її складовою частиною ще в середині XX ст. стає військова соціологія. У 1960-ті у США кількість лабораторій соціальної інженерії зросла порівняно з кінцем 1940-х з однієї до 130. Багато з них працювали в інтересах оборони та спецслужб. Їхнім головним завданням стало соціальне прогнозне проектування як механізм формування громадської думки. На нашу біду, стрімкий інтерес до соціальної інженерії як до каналу впливу, а потім і гібридних агресій, зріс у Росії з приходом до влади путінців, хоча школа військової соціології має глибоке коріння, що сягає часів напередодні Першої світової війни.

Військова соціологія вивчає військо як соціальний інститут, а війну — як соціальне явище. Її цікавлять процеси, що відбуваються всередині армійської корпорації, світоглядне, ціннісне, мотиваційне наповнення кожного її сегмента. Вона розробляє сценарії дій відповідно до оточуючого соціального ландшафту — ставлення людей на території до армії, взаємини з іншими соціальними інститутами. Так, півтора десятиліття у РФ діє Соціологічний центр Збройних сил Росії. А для проведення операцій стратегічного рівня Кремль утримує цілий штат соціологів.

Доволі впливовою і значно прогресивнішою є військова соціологія в НАТО. Зокрема американці багато зробили для розвитку у війську потужної ідентифікації всередині професійної групи, сформували підтримувальну стратегію позитивного іміджу армії в суспільстві. Військова соціологія там — добре фінансований прогнозний інстру-

СУЧАСНА ВІЙНА НАЙЧАСТІШЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ ТОМУ, ЩО ІСНУЮТЬ УСТАНОВЛЕНІ УМОВИ ДЛЯ ТОГО, ЩОБИ ЇЇ ВЕСТИ. І ЦІ УМОВИ Є БУКВАЛЬНО СОЦІОЛОГІЧНИМИ. ТОБТО ПОЛІТИЧНЕ КЕРІВНИЦТВО АГРЕСОРА МАЄ КАРТИНУ ТОГО, ЯК ПОВОДИТИМЕТЬСЯ ТЕ ЧИ ІНШЕ НАСЕЛЕННЯ, НА ТЕРИТОРІЮ ПРОЖИВАННЯ ЯКОГО ПОСУНУТЬ ЙОГО ТАНКИ: ВІТАТИМЕ ЧИ ПІДКЛАДАТИМЕ МІНИ

мент. Найзнаніший у згаданому сенсі — Науково-дослідний інститут поведінкових та соціальних наук Сухопутних військ США (штат — понад 1 тис. фахівців). Такі ж центри мають американські ВМС і ВПС. У Великобританії соцдослідження проводять військові психологи, у ФРН — Інститут соціальних досліджень Бундесверу. Цікаво, що перше класичне військове соцдослідження провели наступного дня після атаки японців на Перл-Харбор. Його об'єктом став особовий склад піхотної дивізії. Тоді ж уряд США створює Управління фактів і кількісної інформації (Office of Facts and Figures). Воно мало інформувати громадян про надзвичайні події й реагування на них влади і вивчати громадську думку. На час війни в цю секретну структуру прийшли десятки вчених. Загалом є дані, що до 70% дослідних проектів, які розробляють на соціологічних факультетах вишів США, фінансують військові або розвідслужби.

Доктор соціологічних наук Ігор Рущенко

Доктор соціологічних наук Ігор Рущенко зауважує, що Україна не змогла вчасно застосувати «протиотруту», яка знешкодила б антинаціональну соціальну мобілізацію 2014-го у найпроблемніших точках країни. Він визнає: у нас практично немає єдиного корпусу військових теоретиків, політологів, соціологів, соціальних психологів, котрі б системно розробляли тематику, пов'язану з війнами нового типу. Нині її соціальна складова випадає з поля зору військових дисциплін, військової стратегії і тактики. Це така потужна зброя, як підривні соціальні технології, які противник розробляв і ЗАВЧАСНО застосував на майбутньому театрі воєнних дій. В Україні ж говорити про розвиток військової соціології поки не доводиться. А от Кремль в останні роки залучив для виконання стратегічних завдань чимало фахівців соціально-гуманітарної сфери. Зокрема для розробки соціальної компоненти гібридної агресії.

Директор соціологічного центру «Імідж-контроль» Костянтин Малєєв

— Соціологія недостатньо вивчена вітчизняними силовиками як повноцінний інструмент не лише аудиту, діагностики процесів у соціумі, а й впливу та ухвалення рішень, — говорить директор соціологічного центру «Імідж-контроль» Костянтин Малєєв. — Політики і комерційний сектор давно це зрозуміли. Але є запити і в інших царинах. Приміром, військовим журналістам цікаво, як впливають на цільову аудиторію тексти й загалом контент. А треба ж іще знати, як діє кремлівська пропаганда в динаміці на наших людей, зокрема служивих. У гібридній агресії головним об'єктом нападу є свідомість населення. І те, що воно думає про будь-які дії армії й держави загалом, має принципове значення. Зрештою саме це населення і визначить, чия це територія. Звісно, її можна утримати силою, але це дорого і ненадійно. І виявляється, що цього населення ми… просто не знаємо!

На очах у здивованої світової публіки в нас відібрали Крим. І це Росія зробила на підставі воістину гігантської кількості соціологічних замірів, — упевнений Костянтин Сергійович. — Так, вона дещо помилялася. Головна з похибок — уявлення, що вдасться захопити територію аж до Дніпра. Але якщо підійти суто теоретично, то у Кремлі були праві. Діяти саме так їм дозволяла соціологічна упевненість, що їх деінде підтримають. Росіянам таки вдалося зобразити проксі-війну (війна чужими руками. — Авт.) в Україні, особливо якщо йдеться про Донбас. Вони невтомно і системно проводили аудит українського ландшафту громадської думки щонайменше з 2004-го. Очевидно, це була підготовка як елемент стратегії. Ці люди перевіряли певну ідею — власне розколу України на сегменти. І постійно прагнули виявити, де конкретно пролягає межа між ними.

Отже, сучасна війна найчастіше починається тому, що існують певні умови для того, щоби її вести. І ці умови є буквально соціологічними. Тобто політичне керівництво агресора має картину того, як поводитиметься те чи інше населення, на територію проживання якого посунуть його танки: вітатиме чи підкладатиме міни.

Соціологи можуть багато зробити для зміцнення обороноздатності країни. Звісно, за умови належного фінансування. Приміром, розвивати спеціальні технології на кшталт методик так званої формуючої соціології. Це, власне, імітація під соціологію, але й достатньо серйозна зброя. Умовно кажучи, в районах, що нас цікавлять, проводять масові опитування, де ставлять запитання, які формують громадську думку, а не віддзеркалюють її. Отже, час звернути увагу на соціологію як на ще один різновид боротьби з путінською агресією.

Геннадій КАРПЮК

У БІЛІЙ ЦЕРКВІ ПРО ВЕТЕРАНІВ АТО ДІЙСНО ДБАЮТЬ

Міський голова Білої Церкви Геннадій Дикий

ДЛЯ БІЛЬШОСТІ З НИХ ТУТ ВДАЛОСЯ ВИРІШИТИ ЗЕМЕЛЬНЕ ПИТАННЯ, СІМ'Ї ЗАГИБЛИХ НЕ ПЛАТЯТЬ ЗА КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ, ПЕРЕДБАЧЕНА Й АДРЕСНА ФІНАНСОВА ДОПОМОГА

Минуло майже два роки, як громада Білої Церкви обрала міським головою Геннадія Анатолійовича Дикого. Активний громадський діяч і справжній патріот України, він із перших днів проведення АТО долучився до всебічної допомоги нашим військовим, зокрема військовослужбовцям тамтешньої бригади. 2014 року, тоді ще як засновник благодійного фонду «Білоцерківець», Геннадій Анатолійович закупив 80 акумуляторів для важкої техніки і БМП, потім ще три десятки — для автомобільної групи й ще багато того, чого тоді потребували вояки. І бригада змогла вийти з пункту постійної дислокації, здійснити марш, а згодом зайняти бойові порядки на кордоні з Російською Федерацією і протистояти ворогу в той найкритичніший для держави та української армії час! Напевно, саме таке патріотичне ставлення до проблем війська та багато інших добрих справ для громади посприяли тому, що згодом білоцерківці обрали Геннадія Дикого мером міста. І у статусі міського керівника він продовжує допомагати військовим. У цьому місті діє, як на мене, одна з найефективніших систем допомоги ветеранам АТО та сім'ям загиблих військовослужбовців. І наша розмова з Геннадієм Диким стосувалася саме цього напрямку його службової діяльності

— Геннадію Анатолійовичу, розкажіть насамперед, які рішення депутатів місцевої ради і керівництва Білої Церкви сприяли належному соціальному захисту людей, які стали на захист своєї країни, а деякі й віддали за неї життя?

— Ще 2014 року було створено тимчасову контрольну комісію з питань соціального захисту військовослужбовців, що брали безпосередню участь в антитерористичній операції. До її складу увійшов і я, тоді ще як депутат міської ради. У цей же час на сесії міської ради ми усунули одну кричущу несправедливість, яка стосувалася сімей загиблих, щодо пільгової сплати послуг ЖКГ. Згідно з чинним законодавством учасникам бойових дій надають 75% компенсації на послуги ЖКГ, а членам сімей загиблих — лише 50%. Де справедливість?! Ми ухвалили рішення, що сім'ям загиблих будемо з місцевого бюджету компенсувати решту 50% витрат на комуналку в межах соціальних норм і нормативів. Фактично відтоді ці сім'ї платнею за комунальні послуги вже не переймаються. А за теперішньої вартості послуг ЖКГ це, гадаю, вагома допомога.

Також наприкінці минулого року рішенням міської ради створено спеціалізоване формування «Служба підтримки ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичної операції та членів їх сімей». Вона опікується всіма питаннями, з якими до нас звертаються люди. Функціонує і міська комплексна програма «Турбота», куди люди можуть звертатися і по матеріальну допомогу за скрутних життєвих обставин.

— Скільки на сьогодні ветеранів АТО перебувають на обліку в управлінні соціального захисту населення міста? Скільки сімей загиблих?

— Станом на 1 червня — 1691 учасник АТО. Всі вони мають статус учасника бойових дій, а 52 особи — інваліда війни. 54 людини — зі статусом «член сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни». Їхні рідні загинули під час участі в антитерористичній операції на Сході країни.

— Чи вдалося в місті вирішити житлову проблему сімей загиблих? Яка ще конкретна допомога їм надається?

— Житлове питання цих сімей фактично вирішене. 2015 року в Білій Церкві було придбано 18 квартир для членів сімей загиблих та інвалідів I-II груп, що отримали каліцтва у ході проведення АТО.

У 2016 році на виконання відповідної постанови Кабінету Міністрів України, комісією щодо розгляду заяв членів сімей загиблих військовослужбовців та інвалідів про виплату грошової допомоги, утвореною при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради прийнято ще 11 рішень щодо надання грошової допомоги на поліпшення житлових умов на суму понад 10 млн грн. Зокрема восьми інвалідам війни 2 групи та трьом членам сімей загиблих військовослужбовців. Станом на 01.06.2017 року вже один інвалід війни та один член сім'ї загиблого придбали квартири у м. Біла Церква. Решта у пошуку житла. Щойно вони його знайдуть, ми перераховуємо передбачені на ці цілі кошти.

ПРОТЯГОМ 2014–2016 РОКІВ У МЕЖАХ МІСЬКОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПРОГРАМИ «ТУРБОТА» МАТЕРІАЛЬНУ ДОПОМОГУ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИН ТА НА ЛІКУВАННЯ БУЛО НАДАНО 2207 ОСОБАМ НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ 3,9 млн грн

Також щороку передбачається надання (за потреби) адресної фінансової допомоги сім'ям учасників АТО, які через складні життєві обставини потребують соціальної допомоги. На це з міського бюджету виділяється 54 тис. гривень на рік.

Загалом протягом 2014–2016 років у межах міської комплексної програми «Турбота» матеріальну допомогу для вирішення складних життєвих обставин та на лікування було надано 2207 особам на загальну суму 3,9 млн грн.

Окремим рішенням виконавчого комітету для дітей сімей загиблих (померлих) учасників АТО передбачено безкоштовне харчування в дошкільних і загальноосвітніх навчальних закладах.

— А як у Білій Церкві вирішується питання щодо виділення ветеранам АТО земельних ділянок?

— Це питання і для нашого міста є проблематичним. У Білій Церкві активно зводяться сучасні багатоквартирні будинки, місто розбудовується. Вільної землі немає. Але спільно з районною держадміністрацією, Радою матерів та дружин учасників АТО минулого року в межах Білої Церкви, а конкретніше — біля відомого парку «Олександрія» було виділено півтори тисячі (по десять соток кожна) ділянок під будівництво для учасників АТО. Наразі залишається вирішити земельне питання за 131 заявою ветеранів АТО. Тож проблема є, але нам вдалося вирішити земельне питання для більшості ветеранів АТО з наших містян.

— У Білій Церкві ветерани АТО мають право на безкоштовний проїзд у всіх видах громадського транспорту?

— Щодо проїзду в комунальному транспорті не виникає жодних проблем. З приватними перевізниками ми їх також вирішуємо. Але щоб хтось когось виганяв чи силою витягував з автобуса — таких конфліктів не було. Що стосується компенсації за перевезення пільгових категорій, то є проблема в обліку кількості перевезених осіб. Ми зараз першими в Україні запроваджуємо на електротранспорті так звані валідатори — пристрої обліку пасажиропотоку. На черзі підписання договору з «Ощадбанком» на запровадження соціальної картки, яку будуть видавати також учасникам бойових дій. Таким чином міська рада вирахує потребу коштів на цей вид послуг і буде знати, скільки необхідно компенсувати підприємствам-перевізникам.

Наразі у 2017-му в бюджеті міста передбачено на компенсаційні виплати на пільговий проїзд електротранспортом 13 млн грн.

— Як у місті дбають про організацію ефективної реабілітації бійців, що повертаються з фронту?

— Ще у травні 2015 року була затверджена міська цільова програма з надання медико-психологічної допомоги демобілізованим військовослужбовцям, які брали участь в антитерористичній операції, та їхнім сім'ям на 2015–2017 роки. На цей рік на реалізацію заходів програми виділено 470 тис. гривень. Сюди входить і безоплатне забезпечення лікарськими засобами, і безкоштовна ургентна стаціонарна медична допомога в комунальних закладах охорони здоров'я, і медична реабілітація на базі міської госпрозрахункової поліклініки профоглядів «Водолікарня». У бюджеті міста на 2017 рік також передбачено 50 тис. гривень на першочергове безкоштовне зубопротезування.

— А про оздоровлення дітей учасників бойових дій цього літа влада міста не забула?

— 2015 року за кошти місцевого бюджету було оздоровлено 193 дитини, 2016-го — 291. Цього літа плануємо оздоровити ще більше дітей даної категорії. Крім того, з червня в місті працюють 15 пришкільних таборів. Загалом у них безкоштовно відпочиватимуть 1511 учнів. Насамперед це діти соціально-незахищених категорій. Серед них 183 дитини учасників АТО.

— Геннадію Анатолійовичу, чи може міська влада долучитися до вирішення гострої проблеми безквартир'я військовослужбовців місцевого гарнізону?

— Одразу наголошу — громада міста, міська влада ставляться до військових як до героїв! Для вирішення житлової проблеми військовослужбовців ми готові виділити земельну ділянку, підвести комунікації, безкоштовно виготовити проектну документацію. Але кошти на будівництво житла має виділити держава. Самим будувати нам не під силу. На квартирній черзі сотні сімей вояків, тож закрити це питання місто самотужки не зможе. А спільно — так.

— Дякую за розмову.

Бесіду вів Віталій СТЕЧИШИН

Територія господарства «Петрик» у мальовничому місці неподалік Вінниці

Невтішні наслідки «господарювання» попередників

«ВІДВОЙОВАНА» ЗЕМЛЯ

ПІСЛЯ СЕМИРІЧНОЇ СУДОВОЇ ТЯГАНИНИ ТЕРИТОРІЮ КОЛЕКТИВНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ВІЙСЬКОВО-МИСЛИВСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО «ПЕТРИК», ЩО НА ВІННИЧЧИНІ, ПОВЕРНУЛИ ДО СФЕРИ УПРАВЛІННЯ МІНОБОРОНИ

Судова тяганина навколо колективного підприємства «Військово-мисливське господарство «Петрик», що в Літинському районі Вінницької області, тривала з лютого 2010 року. За цей час справу розглядали кілька судів, рішеннями яких земля то залишалася в розпорядженні колективного підприємства, то передавалася до запасів селищної ради. Загалом юристи вінницької КЕВ «відстояли» вісім різних проваджень, і лише через сім років суд поставив у справі остаточну крапку — повернути «Петрик» до сфери управління Міноборони

Начальник КЕВ м. Вінниця полковник Василь Касьян

— Справи були дуже складні, — говорить начальник КЕВ міста Вінниця полковник Василь Касьян. — Загалом це шість окремих проваджень, що стосувалися винятково землі, та два провадження по будівлях. Якісь із них програвали, якісь суд залишав без розгляду, але ми подавали нові позови аби відновити справедливість. Для наших юристів повернення цього майнового комплексу стало фактично справою честі.

Територія військово-мисливського господарства «Петрик» перебувала у сфері управління Міноборони з 1959 року. Воно розташоване в мальовничому місці неподалік обласного центру. Мисливське угіддя, величезний ставок, будиночки для ночівлі та вольєри із фазанами, дикими гусьми та качками. Колись це була територія військового радгоспу «Вінницький» — популярне серед любителів активного відпочинку з числа військовослужбовців гарнізону та їхніх сімей місце. Сьогодні ж тут усе розграбовано й понівечено.

У «ПЕТРИКУ» ЗМОЖУТЬ ВІДПОЧИВАТИ І УЧАСНИКИ АТО, І ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ВІННИЧЧИНИ

— Практично всю інфраструктуру в «Петрику» знищено, — продовжує Василь Касьян, — а майно, яке служило відпочивальникам не один десяток років, розграбовано. Та найнебезпечніше, що скоєно за попередніх «хазяїв», — вирізані труби гідросистеми, яка підтримувала рівень води в озері й за потреби знижувала тиск на дамбу. Усе зафіксували у відповідних актах прийому. Ці матеріали обов'язково долучимо до кримінального провадження, що вже розслідується національною поліцією.

Найперше, що планують зробити у вінницькій КЕВ, — скласти план приведення «Петрика» в належний стан та орієнтовний кошторис. Тут переконують, що, попри виставлену охорону, ховати територію за парканом не збираються. Після наведення порядку в «Петрику» зможуть відпочивати і вінницькі учасники АТО, і військовослужбовці гарнізону із сім'ями.

Але реабілітація бійців — не єдине, заради чого «відвойовували» «Петрик». Стане він у пригоді і для проведення заходів з підготовки спеціальних підрозділів як Повітряних Сил, так і Сухопутних військ. Для цього тут є величезне водоймище і ліс.

— Через анексію Криму ми втратили Центр медичної реабілітації, санаторного лікування та спецпідготовки особового складу Повітряних Сил та ВМС у Судаку, — говорить тво начальника Центру управління пошуково-рятувальним забезпеченням польотів авіації ЗС України полковник Іван Онищенко. — Там готувалися не лише фахівці пошуково-рятувальної і парашутно-десантної служб, підрозділи спецпризначення, а й проводився курс виживання на місцевості для льотного складу, що є обов'язковим щорічним заходом для військових льотчиків. Сьогодні, звичайно, ми знаходимо місця для тренувань особового складу, але якоїсь постійної бази для цього не маємо. Тож «Петрик», зважаючи на унікальність його ландшафту й географічну близькість, був би чудовим місцем для тренувань.

У вінницькій КЕВ розуміють, що аби дати раду цій ділянці та реалізувати бодай частину запланованого, доведеться вкласти чимало коштів. Зважаючи на обмеженість власних людських та фінансових ресурсів, комунальники намагаються долучити до відновлення «Петрика» і волонтерів, і спонсорів. Принаймні на сьогодні вони вже мають попередні домовленості з громадськими організаціями та інвесторами, які готові допомагати військовим.

Сергій КЛИМЕНКО

МІНОБОРОНИ ПОВЕРТАЄ НЕ ЛИШЕ ЗЕМЛІ, А Й ЦІЛІ МАЙНОВІ КОМПЛЕКСИ

Лише за минулий рік рішенням судів до сфери управління Міноборони фактично повернуто близько 22 тис. квадратних метрів військового майна та майже 4,5 тис. гектарів земель, що раніше були незаконно передані або відчужені. У 2017-му міністерству вже фактично повернуто 2,3 тисячі квадратних метрів військового майна та понад півтори тисячі земель оборони, визнано право власності держави в особі Міноборони на сім тисяч гектарів земельних ділянок та три тисячі майнових об'єктів.

У Юридичному департаменті Міністерства оборони України запевняють, що процес повернення таких земель не припиняється. Лише в Центральному регіоні нараховували півтора десятка виключно «земельних проваджень», за якими й досі триває судовий процес.

— Розгляд таких справ зазвичай тягнеться роками, — говорить начальник Центрального територіального юридичного відділу полковник юстиції Олександр Ільчик. — Відповідачі по наших позовах чи позовах військової прокуратури навмисно затягують їх, адже ні землі, ні майно добровільно повертати ніхто не хоче. Аби довести право Міністерства оборони на користування землею чи майном, доводиться вивчити не один десяток архівних томів, щоб відшукати саме той документ, який стане підставою для ухвалення судом рішення на користь відомства. Але бувають випадки, що «земельні справи» протікають напрочуд швидко. Переважно це стосується ділянок, які вивільнялися порівняно недавно. Наприклад, минулого року до нас звернулися представники вінницької КЕВ щодо надання допомоги в поверненні до сфери управління Міністерства оборони території колишнього військового містечка в Гайсині. І юристи КЕВ, і наші фахівці спрацювали дуже швидко, і вже у січні нинішнього року ми мали рішення суду на користь Міноборони.

Загалом у Центральному територіальному юридичному відділі одночасно супроводжують 38 господарських справ. Це суди стосовно земель, майна і неналежного виконання договірних зобов'язань. У грошовому еквіваленті сума чимала — майже 45 мільйонів гривень.

— Із початку дев'яностих років минулого століття військо постійно реформувалося, — продовжує полковник юстиції Олександр Ільчик. — Через те вивільнялася величезна кількість територій. У Хмельницькій і Чернівецькій областях таких військових містечок дуже багато. Тож аби повністю впорядкувати майнове питання, знадобиться ще чимало часу. Обсяг завдань дуже великий, тому до цих процесів долучаємо не лише наших фахівців, а й юристів комунально-експлуатаційних відділів та військових частин.

Сергій КЛИМЕНКО

«НЕ ЗДОГАДУВАЛАСЯ, ЩО РЯТУЮ ЖИТТЯ МАЙБУТНЬОМУ ЧОЛОВІКУ»

«Безсмертний гімн материнству. Її життя на передовій війни. Вона майбутня мама. У неї є автомат, медична сумка. Ларисі всього 25 років. Вона встигла більше, ніж інші за два життя. Сотню хлопців вивезла з поля бою, працюючи медиком-госпітальєром. Тяжкопораненого чоловіка витягла з-під артобстрілу. Кров, емоції, поранені, стреси... Дитина під серцем. Життя майбутнього українця треба зберегти. Лариса нині в клінічній лікарні ім. І. І. Мечникова...»

Головний лікар Сергій Риженко

Лариса Андреєва

Серпень 2015 року, Старогнатівка

На годиннику шоста ранку, та сонна й утомлена медик Лариса «Чайка» давно на ногах. Що поробиш… Бої почались вдосвіта, розвіявши будь-які надії на відносно спокійний день. Це перша ротація Лариси на передову, дівчині — лише 23, тільки з вишу. Вона й не здогадується, що одним із перших урятованих буде її майбутній чоловік. Та тоді вона навіть ім'я його не запам'ятає — познайомляться за рік у Авдіївці, і довго згадуватимуть той пекельний літній день.

Під обстрілом з мінометів і «Градів» на територію фронтового медпункту влітає бронемашина з пораненими. Хвилювань — як і не було. Дівчина розуміє, що зараз від неї залежить життя героїв. Серед поранених — розвідник Євген, зовсім молодий хлопчина, притомний, але в шоковому стані. У нього масивна кровотеча, складне поранення, глибоко в нозі застряг осколок…

— Потрібна екстрена операція! — резюмує Лариса після надання першої медичної допомоги.

Та, схоже, їхати в шпиталь пацієнт зовсім не планує.

— Яка ще операція? Дайте якусь таблетку та й усе! Мене взагалі нічого не турбує, — чоловік вперто стояв на своєму.

— Таблетка не допоможе! Як ти не розумієш? А не турбує тільки через сильні знеболювальні!

— Ніякої лікарні! Я ще й форму зіпсовану вам довго згадуватиму…

Того дня через руки Лариси пройшов не один поранений, та цього впертого пацієнта вона не могла забути. Не хотів госпіталізуватися й годі.

— Зіпсовану військову форму Євген згадує мені досі, — жартує Лариса. — Постійно говорить, яка вона була зручна й «щаслива»… А як до рани на стегні підступитися, не розрізавши одяг? Хоч і силоміць, та ми все ж відправили чоловіка до госпіталю, там йому вдало провели операцію. Уламок знаходився просто біля судин, тож залишати його було вкрай небезпечно.

Прослуживши рік розвідником у складі однієї з механізованих бригад, Євген вирішив присвятити себе фронтовій медицині і приєднався до добровольчого медичного підрозділу «Госпітальєри». Приїхавши до Авдіївки, зустрів там дівчину-медика, яка після поранення надавала йому допомогу.

ТОГО ДНЯ ЧЕРЕЗ РУКИ ЛАРИСИ ПРОЙШОВ НЕ ОДИН ПОРАНЕНИЙ, ТА ЦЬОГО ВПЕРТОГО ПАЦІЄНТА ВОНА НЕ МОГЛА ЗАБУТИ

— Почали товаришувати, допомагати одне одному, — ділиться Лариса. — Загалом я була категорично проти романтичних стосунків. Вважала, що на війні таким речам не місце. Та Євген виявився якраз тією рідною душею, яку я не могла знайти в цивільному житті. Якоїсь миті він просто сказав мені: «Ну ти ж знаєш, що станеш моєю дружиною». До речі, відтоді я ще неодноразово надавала йому першу медичну допомогу.

Наприкінці квітня Євген і Лариса підписали контракт, відтепер вони разом служать у військово-медичному госпіталі. А ще за місяць закохані одружилися і дізналися, що чекають на поповнення в родині.

— Усі допомагають і підтримують, аж незручно, — каже Лариса. — На нічні чергування практично не пускають. Чоловік опікає. А роботи у шпиталі дуже багато.

На жаль, нерви, великі навантаження, постійне хвилювання за коханого і ненормований військовий графік все ж дають про себе знати. Наразі Лариса в госпіталі — медики борються за збереження життя маленького українця.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

2017 РОКУ НА ФІНАНСУВАННЯ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА ВИДІЛЕНО 300 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

ЦЕ НА 27 ВІДСОТКІВ БІЛЬШЕ, НІЖ ТОРІК

Про це під час брифінгу повідомив тимчасовий виконувач обов'язків начальника Центрального військово-медичного управління — начальник медичної служби ЗС України полковник медичної служби Олександр Лабунець.

Він окремо наголосив, що особливу увагу медична служба Збройних Сил України приділяє підготовці кваліфікованого медичного персоналу для роботи у військах.

— У травні поточного року, також і завдяки міжнародній допомозі та волонтерам, розпочав роботу новостворений Навчальний центр тактичної медицини. 60 військовослужбовців медичної служби протягом 16 тижнів будуть проходити підготовку за програмою підготовки бойового медика. Всі залучені інструктори вже пройшли навчання за програмою НАТО «бойовий медик» та мають практичний досвід надання медичної допомоги в АТО, — додав начальник медичної служби ЗС України.

За його словами, до штатів військових частин введено нові посади: на рівні відділення — стрільця-санітара, взводу — санітара, роти — санітарного інструктора. Ці позиції будуть заповнюватися завдяки роботі Навчального центру тактичної медицини. Крім того, понад 900 санітарів та санітарних інструкторів уже підготовлені в навчальній медичній роті 169-го навчального центру. Водночас мобільними тренувальними групами безпосередньо в районах проведення АТО допідготовлено з питань тактичної медицини понад 8000 військовослужбовців, повідомляє Управління зв'язків з громадськістю ГШ Збройних Сил України.

— Пріоритетом на 2017 рік є розробка і запровадження сучасних навчальних програм підготовки і перепідготовки медичного персоналу відповідно до стандартів НАТО з використанням міжнародних протоколів надання домедичної та медичної допомоги. На сьогодні у вітчизняних вищих навчальних закладах створено 10 кафедр медицини катастроф та військової медицини, на яких студенти-медики проходять навчання за програмою офіцерів запасу, — повідомив полковник Олександр Лабунець.

За його словами такі кафедри вже діють у Дніпрі, Одесі, Львові, Вінниці, Тернополі, Києві, Харкові.

В РАЙОНІ АТО ДІЮТЬ 4 МОБІЛЬНІ ШПИТАЛІ ТА 12 ГРУП ПОСИЛЕННЯ В ЦИВІЛЬНИХ ЛІКАРНЯХ

За словами тимчасового виконувача обов'язків начальника Центрального військово-медичного управління — начальника медичної служби ЗС України полковника медичної служби Олександра Лабунця, для військових частин ЗС України, які беруть участь в АТО, розроблено схему лікувально-евакуаційного забезпечення з урахуванням Спільної об'єднаної доктрини з медичної евакуації НАТО. Перша домедична допомога надається на полі бою протягом «платинової хвилини» (тобто 10 хвилин), медична евакуація поранених з поля бою здійснюється броньованим санітарно-евакуаційним транспортом до пунктів збору поранених або стабілізаційних пунктів, де вже надається невідкладна медична допомога. Крім того, для реалізації принципу «золотої години» для допомоги важкопораненим передбачено можливість аеромедичної евакуації.

ЗА ЧАС ПРОВЕДЕННЯ АТО НА ДОНБАСІ ЗАГИНУЛО 38 ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ, БІЛЬШЕ 200 ОТРИМАЛИ ПОРАНЕННЯ

З ПОЧАТКУ БОЙОВИХ ДІЙ НА ДОНБАСІ У ГОЛОВНОМУ ВІЙСЬКОВОМУ ГОСПІТАЛІ ПРОЛІКОВАНО ПОНАД 25 ТИСЯЧ УЧАСНИКІВ АТО

ЛІКАРІ ЦЬОГО МЕДИЧНОГО ЦЕНТРУ ВИКОНАЛИ БЛИЗЬКО 10 ТИСЯЧ ОПЕРАТИВНИХ ВТРУЧАНЬ, З ЯКИХ СОТНІ СКЛАДНИХ І НАДСКЛАДНИХ

Про це в інтерв'ю нашому кореспонденту напередодні Дня медичного працівника повідомив начальник Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України генерал-майор медичної служби, кандидат медичних наук, заслужений лікар України Анатолій Казмірчук

— Важливою складовою надання спеціалізованої допомоги є подальша реабілітація пацієнтів. Більше 700 військовиків — учасників АТО після лікування в госпіталі були направлені на подальшу реабілітацію у військово-медичні установи МО України. А майже 60 відновлювалися за кордоном.

— Журналісти «Народної армії» неодноразово розповідали читачам про технічне підсилення госпіталю сучасною апаратурою, а також про застосування у центрі сучасних методів лікування поранених. Що можете додати в цьому контексті?

— Наведу приклад з практики клініки ушкоджень, яку очолює доктор медичних наук полковник медичної служби Ігор Савка. Його колега доктор медичних наук, професор, лауреат Державної премії в галузі науки і техніки, заслужений лікар України Олександр Борзих є автором кількох методик з проведення мікрохірургічних реконструктивних втручань на кінцівках при травматичних ушкодженнях. Саме завдяки високому професіоналізму Олександра Володимировича, його колег і наявності у центрі сучасного медобладнання вдається досягати хороших результатів у відновленні функцій рук і ніг поранених.

— Медпрепарати сьогодні не з дешевих. Звідси й запитання: чи завжди їх вистачає для лікування наших воїнів?

— Часто для швидкого одужання пацієнтів, окрім професійного хірургічного лікування, є потреба в застосуванні великого арсеналу сучасних лікувальних засобів. Хочу запевнити, що держава не шкодує коштів для своїх захисників. Відповідаючи на ваше запитання, доречно згадати одного з бійців на ім'я Роман, який зазнав важкого поранення органів черевної порожнини, кінцівок, був у полоні. Після звільнення з неволі його направили до нашого центру. Тут наші фахівці провели десятки надскладних операцій із застосуванням сучасних лікувальних засобів вартістю близько одного мільйона гривень... Словом, коли йдеться про необхідність застосування вартісного лікування нашого солдата, кошти знаходяться.

Генерал-майор медичної служби Анатолій Казмірчук

— Відомо, що з початку бойових дій на Сході України багато волонтерів, справжніх патріотів України, надавали і надають допомогу війську, зокрема і столичному госпіталю...

— Я щиро вдячний усім небайдужим людям, які запропонували свою допомогу відразу після того, як у центр доставили перших поранених наших воїнів. Важко переоцінити їхню допомогу, особливо у 2014–2015 роках, коли військова медицина багато чого потребувала. Волонтери часто привозили дорогі ліки, допомагали організовувати реабілітацію бійців. Їм варто подякувати навіть за те, що вони знаходять час і постійно відвідують наших воїнів, підтримують їх добрими словами, вселяють у них оптимізм.

— У районі проведення АТО є кілька польових шпиталів, маємо також п'ять регіональних військово-медичних клінічних центрів. За яких умов поранені військовослужбовці направляються саме до вашого центру?

— У мобільних шпиталях їм надається кваліфікована допомога з елементами спеціалізованої. Стабілізувавши таким чином стан пораненого бійця, його евакуюють до одного з ВМКЦ чи Дніпропетровської клінічної лікарні імені Мечникова. Там йому надають спеціалізовану допомогу. Більшість поранених там і завершують лікувальний процес, після чого повертаються до своїх підрозділів. А до нашого центру надходять ті пацієнти, які потребують високоспеціалізованої допомоги. Зауважу, що в нас працюють 10 докторів і близько 70 кандидатів медичних наук, 7 професорів, більшість лікарів мають вищу кваліфікаційну категорію.

ДЕРЖАВА НЕ ШКОДУЄ КОШТІВ НА ЛІКУВАННЯ СВОЇХ ЗАХИСНИКІВ. ОДНОМУ З БІЙЦІВ НАШІ ФАХІВЦІ ПРОВЕЛИ ДЕСЯТКИ НАДСКЛАДНИХ ОПЕРАЦІЙ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СУЧАСНИХ ЛІКУВАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ВАРТІСТЮ БЛИЗЬКО ОДНОГО МІЛЬЙОНА ГРИВЕНЬ

— Знаю, що у складі госпіталів у районі АТО було чимало лікарів центру...

— З перших днів бойових дій у мобільних госпіталях, лікарсько-сестринських бригадах, розгорнутих у цивільних лікарнях прифронтових міст, постійно працюють наші фахівці. Вони допомагають колегам у лікуванні хворих і поранених військовиків. Попри завантаженість, вони ще й надають медичну допомогу місцевому населенню. Нещодавно я отримав лист від керівника однієї з лікарень Донеччини, в якому він просить заохотити наших лікарів, які надали допомогу сотням місцевих жителів. Зокрема полковника медичної служби Володимира Роговського, підполковників медичної служби Володимира Шипунова, Олексія Осовського, Олександра Котка, Юрія Гафійчука.

Насамкінець додам, що в Маріуполі старанням полковника медичної служби Юрія Ярмолюка та його колег було проведено кілька науково-практичних конференцій. На них розглядалися актуальні питання лікування поранених. Фахівці, які взяли в них участь, ділилися своїм досвідом щодо покращання надання медичної допомоги із застосуванням сучасних методик лікування.

— Користуючись нагодою, напередодні Дня медичного працівника хочу передати вітання від читачів «Народної армії» та нашого творчого колективу Вам та Вашим колегам! Дякуємо за професійну роботу! Бажаємо всім вам міцного здоров'я, життєвих гараздів і бути щасливими в квітучій країні!

Інтерв'ю провів Сергій ЗЯТЬЄВ

ТУТ ПРАЦЮЮТЬ СПРАВЖНІ ПРОФЕСІОНАЛИ

Сьогодні, на четвертому році неоголошеної путінською Росією війни проти України, в палатах Національного військово-медичного клінічного центру МО України «ГВКГ» перебувають на лікуванні бійці — учасники антитерористичної операції. Ми поцікавилися в них, чи вони задоволені лікуванням, ставленням до них персоналу.

Дмитро Тюнін, боєць батальйону «Айдар»

— Зважаючи на складність поранення, я тут уже 7 місяців. Лікувався у клініці урології, ЛОР-клініці, а на даний момент перебуваю у відділенні травматології. Правду кажучи, я вражений і професіоналізмом тутешніх фахівців, і їхнім людським ставленням до нас. Тут дбають про нас, як про рідних синів.

В'ячеслав Клопотун, сержант однієї з механізованих бригад

— Лікуюсь у клініці ушкоджень. Користуючись нагодою, хочу зі шпальт «Народної армії» подякувати полковнику медичної служби Володимиру Бондаренку, який мене оперував. Завдяки його високому професіоналізму я буквально за кілька днів почав самостійно пересуватися. Сподіваюся, що незабаром повернуся до бойових побратимів.

Микола Денисюк (праворуч) із врятованим бійцем

ЗА НИХ МОЛЯТЬСЯ І СОЛДАТИ, І ЇХНІ МАТЕРІ

ТЕ, ЩО ВОНИ — ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ, ОБРАЛИ НЕЙМОВІРНО ВАЖЛИВУ, ШЛЯХЕТНУ Й ВОДНОЧАС СКЛАДНУ ТА ВІДПОВІДАЛЬНУ ПРОФЕСІЮ, СПОНУКАЄ ПОДУМКИ ЗНІМАТИ КАПЕЛЮХА ПЕРЕД ЦИМИ ЛЮДЬМИ

Із 27-річним старшим лейтенантом медслужби Миколою Денисюком я познайомився на стабілізаційному пункті позиції однієї з механізованих бригад ЗС України. Саме тут надають первинну медичну допомогу пораненим і готують їх до евакуації. Офіцер за рік на передовій так напрактикувався, що набутого там досвіду вистачить на дисертацію

— Добре пам'ятаю свій ввідний у війну день. Я виїхав до двох поранених. Один зазнав несумісних із життям травм: відірвані стопи, множинні осколкові поранення магістральних судин. Він помер у мене на руках. Я тоді мав вирішити, кому з двох важких пацієнтів, так би мовити, надати перевагу, тобто вибрати, хто з них житиме, — говорить Микола. — Книжки беземоційно пишуть про цей момент як про медичне сортування. Але ж, друзі, як же важко, особливо вперше, робити той вибір! Нині я вже навчився подавляти психологічний фактор і спокійно допомагаю тому, кого справді можу врятувати. Тобто, якщо з двох людей один має менші шанси на виживання, передусім докладаю зусиль до порятунку того, в кого вони більші. Перебувати поряд із помираючим, коли він з останніх сил просить щось зробити, а ти усвідомлюєш, що вже не зможеш йому допомогти, дуже важко. У мене за рік було три такі фатальні випадки, але ж я зміг допомогти десяткам!

Микола прийшов у бригаду по закінченні Української військово-медичної академії, куди вступив іще 2013-го, а доти навчався в Київському національному медуніверситеті. Раніше багато читав про медиків часів Другої світової війни, кампаній в Афганістані та Чечні. І не думав, що й сам потрапить у таке горнило.

— Поперваx бракувало практики. У полі вчився ставити центральний доступ до магістральної вени, що ніколи не робив. Я не був готовий проводити тривалу реанімацію, — зізнається військовий медик. — Одна з перших таких критичних процедур продовжувалася понад дві години. На жаль, пацієнт не вижив через несприятливий збіг кількох чинників. Після кожного виїзду я аналізую ситуації, аби вдосконалити способи дій під час схожих сценаріїв. Медикам треба постійно тренуватися. Чим більше руки працюють практично, тим ближче ти до успіху.

Напевно, найсильніше на спеціалізацію Миколи Денисюка, як він сам каже, вплинула трагедія, що сталася з ним у студентські роки. Тоді він займався альпінізмом, чотири рази на рік ходив із друзями в похід. Цього разу компанія екстремалів сплавлялася Смотричем, прямуючи до Кам'янця-Подільського. На одному з етапів вирішили ризикнути і подолати на байдарках зруйновані греблю та шлюзи: навіщо їх 700 метрів на собі нести. Микола йшов перший і потрапив у вир, перекинувся й півтори години боровся за життя. Течія там була така потужна, що затягувало під воду навіть у рятувальному жилеті. До останнього не знав, що коли йому спускали мотузку й витягали з пастки, двох товаришів — хлопця і дівчини — вже не було серед живих. З Ромою в байдарці було дві дівчини. Одну він врятував, а разом із другою потонув…

Складні випадки на передовій змушують військового медика самому шукати кращі варіанти дій, підбирати техніку, оптимальні маршрути переміщення, препарати, непередбачені медичним постачанням, яких немає в переліку обов'язкових. Військовий лікар за допомогою волонтерів намагається використовувати найкраще обладнання, препарати, бо вони працюють. Зізнається, що такого добра завдяки волонтерам трохи накопичив.

ПІСЛЯ КОЖНОГО ВИЇЗДУ Я АНАЛІЗУЮ СИТУАЦІЇ, АБИ ВДОСКОНАЛИТИ СПОСОБИ ДІЙ ПІД ЧАС СХОЖИХ СЦЕНАРІЇВ. МЕДИКАМ ТРЕБА ПОСТІЙНО ТРЕНУВАТИСЯ. ЧИМ БІЛЬШЕ РУКИ ПРАЦЮЮТЬ ПРАКТИЧНО, ТИМ БЛИЖЧЕ ТИ ДО УСПІХУ

Микола Денисюк довго підбирав під себе рюкзак і медичний розвантажувальний жилет. Медпрепарати й засоби повинні бути під рукою, щоб мінімум часу витрачати на їхнє діставання — інколи це треба вміти робити із заплющеними очима. Також непогано було б, якби у війську передбачили штатну тару для збереження й перевезення у стабільному температурному режимі ампульних препаратів. Адже ампули з ліками взимку перемерзають і є вразливими до ударів. Офіцер каже, що взимку вони тримали розчини там, де мешкали, а на виїзди поміщали їх у сумку-холодильник, обкладаючи ватою. Перед застосуванням ампули клали для підігріву на торпеду авто або поблизу до свого тіла.

— Яка санітарна автотехніка, на ваш погляд, краща? — запитую в Миколи.

— Працював на УАЗах, «Саксонах», санітарних МТЛБ. Якщо говорити про техніку для евакуації поранених з передової, то кращого за МТЛБ нічого не існує. Він має приземкуватий корпус, хорошу прохідність, маневреність, захист. А за швидкістю — взагалі чемпіон. «Саксон» більше підходить для міських умов, а мерседесівський «Унімог» (волонтерський) — для другої ланки евакуації.

Батьки Миколи Денисюка, який родом із Житомирщини, працюють ветеринарами. А от його менші брат і сестра навчаються у столичному медуніверситеті. Можливо, він став першим у великій династії знаних лікарів? Але те, що вони обрали неймовірно важливу, шляхетну й водночас складну та відповідальну професію, спонукає мене подумки знімати капелюха перед цими людьми…

Геннадій КАРПЮК

У ВІННИЦІ ВСТАНОВЛЯТЬ ПАМ'ЯТНИЙ ЗНАК НА ЧЕСТЬ ЗАГИБЛИХ ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ

— Багатьох з них я знав особисто як мужніх людей і фахових спеціалістів, — говорить вінничанин Юрій Козак — лікар-волонтер, член Всеукраїнського союзу ветеранів АТО. — Тож спільно із земляками, які теж неодноразово бували в районі бойових дій, вирішили вшанувати пам'ять цих людей. При цьому не забули і їхніх колег, які під час Революції гідності надавали допомогу сотням майданівців, врятувавши багатьом з них життя, а з початком російської агресії пішли боронити рідну землю.

Це буде пам'ятний знак медичним працівникам — учасникам Революції гідності та АТО. Його планують встановити на території Вінницького медичного коледжу ім. Д. Заболотного. Чому саме у місті над Бугом і саме тут? По-перше, це сприятиме патріотичному вихованню молодих людей, які сьогодні навчаються і навчатимуться в цьому закладі. А по-друге, в районі антитерористичної операції загинуло чи не найбільше військових медиків, які є вихідцями з Вінниччини. Це, зокрема, Віталій Вашеняк, Сергій Кацабін, Станіслав Менюк, Віктор Соколовський, Микола Шевчук. Ще троє навчалися в медичних закладах Вінниці: Дмитро Герасимчук, Сергій Рокіцький — в медколеджі, а Олександр Кондратюк — в Національному медуніверситеті. Також із Вінниччиною пов'язане ім'я всесвітньо відомого хірурга М. І. Пирогова — засновника воєнно-польової хірургії, який безпосередньо брав участь у багатьох війнах як лікар. Тут народився Дмитро Заболотний — епідеміолог та мікробіолог, який ризикував життям, ведучи війну з чумою, холерою та іншими смертельними хворобами. Містечко Нова Прилука Липовецького району є малою батьківщиною лауреата Нобелівської премії з фізіології й медицини З. Ваксмана — винахідника антибіотика стрептоміцину. Тому й називають місто над Бугом медичною столицею України.

Ідею Юрія та його товаришів підтримали брат та сестра Борис і Ольга Данилюки з Івано-Франківщини, які розробили проект пам'ятного знака, а вінницькі скульптори Віталій Каспрук і Володимир Оврах із синами втілюватимуть задум у життя. Сьогодні Юрій із друзями збирають кошти на спорудження пам'ятного знака. Орієнтовна його вартість — близько 300 тисяч гривень.

Значну допомогу в реалізації ініціативи патріотично налаштованих вінничан надав голова обласної ради Анатолій Олійник та тамтешні депутати: на сесії Вінницької облради прийнято рішення про виділення під пам'ятний знак земельної ділянки.

Окрім встановлення пам'ятного знака, Юрій та його товариші працюють ще над одним проектом вшанування пам'яті загиблих захисників України.

— У мене є друг, з яким познайомилися в районі АТО, — каже пан Козак. — Він проживає у Вінниці, але його рідні і близькі залишилися на окупованій території. Через це не можу назвати його прізвище. Так ось, Олександр із помічниками працює над виданням книги про військових медиків — учасників АТО.

Сергій ЗЯТЬЄВ

«ДЯКУЄМО БОГУ ЗА ТЕ, ЩО В НАС Є НАДІЯ»

ТАК ПРО СЕРЖАНТА НАДІЮ КОРНІЙЧУК ГОВОРЯТЬ ЇЇ ПОБРАТИМИ. НА ЇЇ РАХУНКУ ДЕСЯТКИ ВРЯТОВАНИХ ЖИТТІВ

Надія Корнійчук не розлучається з рацією, навіть коли спить. Вона медик одного з батальйонів, який сьогодні тримає оборону на підступах до Донецька. Почувши в ефірі свій позивний, дівчина залишає всі свої справи, і за лічені хвилини авто з червоним хрестом мчить її туди, де чиєсь життя знову в небезпеці. Щоб зібратись і рушити, в медика є не більше двох хвилин. Більше вона собі дозволити не може. Ціна кожної хвилини — людське життя. Сьогодні на її рахунку десятки врятованих життів бойових побратимів, багатьох з яких доводилося самотужки витягувати з небезпечних місць під зливою ворожих куль і осколків

Навесні 2015 року, після загибелі багатьох дорогих для неї людей, Надія вирішила піти добровольцем до війська.

МАЙЖЕ ТРИ МІСЯЦІ ПОСПІЛЬ НАДІЇ ДОВЕЛОСЯ БУТИ ЩЕ Й ВОДІЄМ САНІТАРНОГО АВТОМОБІЛЯ

— Ви взагалі розумієте, куди йдете? — спитав командир бригади під час розмови перед укладанням контракту.

— Безперечно, — без вагань відповіла дівчина. — Я багато про що можу не знати як людина, яка до цього в армії не служила, але добре знаю, що мої знання і навички сьогодні потрібні нашим хлопцям на Донбасі, де йде війна. Хочу, аби воїни поверталися додому живими.

Цих слів було достатньо командиру, аби зрозуміти, що такі люди потрібні війську.

Ось уже сім місяців тво начальника медичної служби батальйону сержант Надія Корнійчук разом зі своїм підрозділом беззмінно знаходиться на передовій. Але свій перший виїзд за пораненим вона пам'ятає, ніби він був учора. Той тривожний виклик вона отримала дорогою до штабу батальйону. Серйозні ушкодження пораненого та значна відстань до нього ускладнювали ситуацію…

— Молодий офіцер під час бойового виходу підірвався на ворожій розтяжці, отримавши численні ушкодження, — згадує Надія. — Від загибелі його врятували бронежилет і шолом. Стан пораненого був вкрай важкий — значна крововтрата, численні поранення обох ніг, руки та всього лівого боку, тобто все, що не було прикрите засобами захисту, пошматували осколки гранати. Варто віддати належне санінструкторові підрозділу, яка грамотно надала офіцерові першу медичну допомогу. До речі, того дня і вона пройшла «бойове хрещення»…

Після ретельного обстеження пораненого сержант Корнійчук вжила невідкладних заходів і повезла його до найближчого стабілізаційного центру. Вони домчали хвилин за двадцять.

— Не секрет, що чимало медиків під час чергового виїзду на виклик хвилюються, немов уперше, — зізнається вона. — Здебільшого навіть не уявляєш, що там тебе чекає. Це війна, тут буває всяке. Треба бути готовим діяти холоднокровно і професійно, приборкавши власні емоції. Цього не вчать у медичних коледжах. Це приходить із досвідом.

Надія пригадала випадок (це сталося під час серйозного загострення ситуації під Авдіївкою наприкінці січня — на початку лютого цього року), коли під враженням від важкопоранених, яких тоді було чимало, молодий хлопчина — військовий фельдшер не витримав і написав рапорт на звільнення…

Сьогодні Надія Корнійчук багато часу проводить на позиціях — навчає, допомагає, підказує… І це вселяє у бійців впевненість, що в разі нещастя вони в надійних руках. До речі, майже три місяці поспіль Надії довелося бути ще й водієм санітарного автомобіля. Тому дорогу до кожного опорного пункту вона знає до найменших дрібниць, що дозволяє мінімізувати час на доставку у стабілізаційний центр.

Тво начальника медичної служби батальйону сержант Надія Корнійчук

— Завжди важко переживаєш, коли чуєш по рації, що не довезли, не встигли, не змогли, — розповідає командир батальйону. — Але дякуємо Богу за те, що в нас є Надія. Завдяки її професіоналізму, турботливим рукам і гарячому серцю всі поранені, яким вона надавала допомогу, були врятовані. Свого часу я подарував їй медичну сумку зі словами: «Сподіваюся, ти мене не підведеш». І вона не підводить. Як і обіцяла.

Андрій ЯЦИК

РЯТУЮЧИ ЧУЖЕ ЖИТТЯ, ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ ЧАСТО РИЗИКУЮТЬ ВЛАСНИМ

…Ворожа осколочно-фугасна граната розірвалася біля траншеї, два морські піхотинці, які знаходилися там, отримали осколкові поранення ніг. Фельдшер Олександр швидко наклав хлопцям джгути вище поранених ділянок, перебинтував їх та разом із товаришами поніс подалі від позицій. З КСП батальйону оперативно під'їхала «санітарка», якою поранених повезли до найближчої лікарні. На щастя, цього разу обійшлося, бо бійцям вчасно було надано першу медичну допомогу, стабілізовано їхній стан і доправлено до військового шпиталю в тилу. Олександр із полегшенням видихнув.

На жаль, не завжди все закінчується добре… В середині травня на позиції поблизу Лебединського снайперська куля влучила матросові в скроню навиліт.

Щойно розвідники запросили по радіо медика, Олександр миттю підхопив сумку з червоним хрестом і помчав. Біля окопу на жовтогарячій приазовській землі лежав поранений боєць. Голову побратими йому вже перебинтували. Медик швиденько встановив пораненому катетер, до якого приєднав крапельницю. Над головою раз у раз свистіли кулі — обстріл не припинявся. Вшістьох вони понесли пораненого з ВОПу. Нести було важко не тому, що поранений хлопчина був у тілі, а тому, що виходили вони з-під обстрілу, тож пересувалися перебіжками, у напівзігнутому положенні. Поки перебігали, зламали крапельницю… Тоді Сашко встановив нову. Коли хлопчину на машині довезли до блокпоста, він ще був при свідомості. Звідти — до госпіталю. Медики тиждень боролися за життя морпіха, та його серце не витримало…

Фельдшер Олександр Білик

З понад півсотні поранених бійців, яких за два роки участі в бойових діях евакуював з передової санінструктор матрос Олександр Білик, на жаль, не всі доїхали живими до шпиталів. Особливо під час боїв за донецький аеропорт — у тих запеклих баталіях і евакуювати поранених було складніше, і поранення були доволі серйозні.

У мирному житті Олександр працював спочатку фельдшером на машині швидкої медичної допомоги, згодом — медбратом у Миколаївському обласному госпіталі ветеранів війни. У травні 2014 року був призваний за мобілізацією до лав Збройних Сил України та потрапив служити у частину ВДВ. У складі 79-ї бригади воював та рятував поранених під Авдіївкою, у Пісках, Тоненькому та безпосередньо у ДАПі. Найважче було, зрозуміло, в аеропорту…

Після демобілізації Олександр рік жив мирним життям.

— Думав, війна за цей час закінчиться, — невесело посміхається військовий медик, поправляючи шолом на голові. — На жаль, цього не сталося. Тож пішов я до бригади морської піхоти, що була розквартирована у моєму рідному місті, й уклав контракт.

Так з однієї еліти — ВДВ, фельдшер потрапив до іншої — морпіхоти.

Другий рік війни для Олександра минув на приморському напрямку. Рівно рік — із травня 2014-го до травня 2015-го — він був десантником, і рівно рік — із травня 2016-го до кінця травня 2017-го — воював у морській піхоті. Нещодавно Олександр повернувся до рідного міста й нарешті побачив кохану дружину Наталю й трьох дітей — дванадцятирічного Влада, дворічну Кіру та семимісячну Олександру. Обійняв усіх — якийсь час він житиме разом із сім'єю. Поки знову не надійде наказ вийти на передові рубежі оборони.

Олексій ТРИГУБ

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ

Головний сержант Віктор Галущак нещодавно на передовій відзначив своє 55-річчя. Для нього, батька і діда великого сімейства, двадцятирічні бійці — ті ж діти, за яких він переживає і дбає

Командир позиції Святослав — наче усоблення казкового героя Залізного Дроворуба: має такий самий залізний характер, залізні нерви, залізну волю до перемоги та велике добре і щире серце

«Сокіл» — командир екіпажу. Кращим аргументом у спілкуванні з російськими бойовиками вважає броньовий кулак своєї бойової машини

Попри молодий вік, Іван має величезний бойовий досвід. Сьогодні він — навідник танка Т-80. Мріє з перемогою повернутися додому, де на нього чекають батьки і кохана дівчина

Десантник Микола Палас знає, що навіть сильного ворога можна перемогти. Цього й навчає підлеглих. Війна з російським агресором почалася для нього у 2014-му. Він зумів вийти з окупованого Криму, не залишивши ні зброї, ні військової техніки. Вдома на нього чекають дружина і троє дітей: донька і двоє синів, які мріють стати такими ж, як тато

Хай не вводить вас в оману дитячий погляд Олександра — за його плечима справжня війна

Запеклі бої перетворили Віталія з простого юнака на досвідченого воїна. Ним пишається весь підрозділ, бо неодноразово він приходив на допомогу в найгарячіші хвилини

Командир танкового взводу з позивним «Монах» був учасником Революції гідності. Після Майдану пішов добровольцем на фронт. Воює вже третій рік

Для своїх Дмитро — надійний товариш, відкритий і добродушний. Для ворога ж — смертельно небезпечний. У приціл гармати його танка їм краще не потрапляти

Ракетний катер типу «Лань»

ПКР НА МАЛОТОННАЖНИХ ПЛАТФОРМАХ МОЖУТЬ «ОХОЛОДИТИ» ГАРЯЧІ ЗАДУМИ ВОРОГА

ОДНИМ ІЗ ГОЛОВНИХ ФАКТОРІВ СТРИМУВАННЯ АГРЕСОРА В ЧОРНОМОРСЬКО-АЗОВСЬКОМУ БАСЕЙНІ МОЖЕ СТАТИ НАЯВНІСТЬ У ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ УКРАЇНИ УДАРНОЇ ЗБРОЇ МОРСЬКОГО Й БЕРЕГОВОГО БАЗУВАННЯ

З військово-морської історії відомо, що малотоннажні катерні платформи (відомі під назвою «москітні»), які несли протикорабельні ракети (ПКР), довели свою високу бойову ефективність ще 50 років тому. Так, під час арабо-ізраїльської війни в жовтні 1967 року група єгипетських ракетних катерів типу «Комар» знищила біля узбережжя Синайського півострова есмінець ВМС Ізраїлю «Ейлат», водотоннажність якого досягала 1700 тонн. Того дня група єгипетських катерів, здійснюючи бойове патрулювання в заданому районі, виявила за допомогою берегової РЛС велику надводну ціль і невдовзі ідентифікувала її як ворожий бойовий корабель типу «есмінець». Тож невдовзі, розвернувшись на бойовий курс, катери атакували його, випустивши залпом чотири радянські протикорабельні ракети типу П-15. Ізраїльський корабель власними засобами виявив пуск ворожих ПКР і спробував маневрувати, але це не допомогло. У нього влучили три з випущених ракет, він загорівся і почав швидко тонути, отримавши пробоїни нижче ватерлінії. Окрім цього на ньому частково здетонував боєзапас. Ще одна ракета вибухнула, коли есмінець уже занурився у воду. Цей бойовий епізод став першим у світі випадком застосування новітньої на той час зброї — протикорабельних ракет у реальній бойовій обстановці

І сьогодні морська ударна ракетна зброя є ефективним засобом ведення бойових дій. Актуальність її застосування і нині очевидна. Згадати хоча б пуски американських крилатих ракет «Томагавк» із борту ракетного есмінця ВМС США по сирійській урядовій авіабазі в Шайраті. Майже тотальне знищення аеродромної інфраструктури та сирійських літальних апаратів стали яскравим підтвердженням цього. Якщо ж узяти ситуацію в Чорноморсько-Азовському басейні та зважити на агресивні випади сусідньої країни саме з моря, то наявність у Військово-Морських Сил України ударної зброї морського й берегового базування є вкрай необхідною.

Під час нещодавнього Міжнародного наукового форуму «Морська стратегія держави. Розвиток та реалізація морського потенціалу України» командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко, зокрема, зазначив, що «…в аспекті розвитку військово-морських спроможностей нашої держави будівництво кораблів — носіїв ударної зброї на малотоннажних катерних платформах може розплутати «клубок проблем», які накопичилися в українському флоті протягом минулих років...»

Зовсім не даремно нині українські військові моряки покладають великі надії саме на реалізацію проекту з будівництва ракетних катерів типу «Лань». На думку деяких вітчизняних експертів, вони зможуть стримувати морські ворожі угруповання в північно-західній частині Чорного моря. Оснащення катерів цього типу сучасними крилатими ракетами, здатними знищувати морські й берегові цілі, стане значним проривом у розвитку вітчизняного флоту та оборонно-промислового комплексу. Таке підсилення українських ВМС може зменшити запал агресора, бо новітні ПКР є серйозною загрозою для надводних кораблів та підводних човнів противника.

РОСІЯ СКОНЦЕНТРУВАЛА В ЧОРНОМУ МОРІ НОВІ КОРАБЛІ ТА ПІДВОДНІ ЧОВНИ, ЯКІ НЕСУТЬ УДАРНУ РАКЕТНУ ЗБРОЮ ДАЛЬНЬОЇ ДІЇ. УКРАЇНА МАЄ АДЕКВАТНО ПРОТИДІЯТИ ЦИМ СИЛАМ ТА ЗАСОБАМ

Як зазначив у ході конференції провідний науковий спеціаліст Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України капітан 1 рангу у відставці Олександр Киризюк, розробка ракетної зброї в Україні вже ведеться. Перспектива її встановлення на кораблях флоту, особливо малотоннажних, не тільки цілком можлива, а й очевидна. Такий корабель-носій не має конкретних обмежень у застосуванні ударної ракетної зброї по морських та берегових цілях. За міжнародними договорами можливості використання ракетної зброї на морських носіях не обмежується дальністю дії до 500 км. А от Сухопутні війська такі обмеження мають.

— Росія сконцентрувала в Чорному морі нові кораблі та підводні човни, які несуть ударну ракетну зброю типу крилатих ракет «Калибр» дальньої дії. Україна має адекватно протидіяти цим силам та засобам. Особливо ефективною і асиметричною за характером відповіддю та фактором стримування стане застосування на приморському напрямку нових ракетних катерів типу «Лань» з відповідним ракетним озброєнням, — говорить Олександр Киризюк.

На даному етапі українські ВМС мають навчитися застосовувати цю потужну зброю з борту невеликих кораблів (катерів), які діятимуть розосереджено. Ідея полягає в тому, щоб розподілити вогневу міць по малих швидкісних катерних платформах, а не розміщувати всю бойову потужність на один корабель-носій. Таким чином малопомітні, швидкісні ракетні катери за своїми мореходними можливостями стануть менш уразливими для ворога у прибережній зоні.

— Ефективність застосування високоточної ракетної зброї є цілком очевидною, — продовжує Олександр Киризюк. За його словами, її можна буде застосовувати не тільки в морській акваторії.

— В акваторію Дніпра можна ввести групу катерів-носіїв з ударною ракетною зброєю з дальністю ураження, наприклад, 500–1000 км, прикрити їх відповідними засобами ППО, що дуже ускладнить противнику можливість ураження цього катерного угруповання з повітря. Навіть якщо агресор зважиться на повітряний удар, російським ракетам з наявною системою наведення буде вкрай важко чітко запеленгувати ціль-катер, адже невеличкий плавзасіб майже «зливається» з береговою лінією річки. Зате українське катерне угруповання з Дніпра зможе вражати цілі своєю ракетною зброєю на відстані, цілком співставній із дальністю дії засобів повітряного нападу противника.

Звісно ж, це вимагатиме значних фінансових ресурсів. Та якщо врахувати, що агресивні дії Росії на приморському напрямку можуть спричинити Україні ще більші фінансові проблеми, ці витрати, як то кажуть, є цілком виправданими.

Віталій ПАНЧИШИН

Швидкохідні ракетні катери проекту «Лань» розроблені миколаївським Державним підприємством «Дослідно-проектний центр кораблебудування». Платформа цього проекту є багатоцільовою, швидкохідною і морехідною. Вона призначена для створення патрульних, артилерійських та ракетних катерів, здатних діяти не тільки у прибережній, але й далекій морській зоні. Максимальна дальність плавання при економічній швидкості ходу — 2000 миль. Швидкість катера — до 32 вузлів. Також для них розробили сучасну радіолокаційну систему з виявлення надводних і далеких повітряних цілей і оптико-електронну систему управління. Головна зброя цих бойових одиниць може знищувати надводні сили противника, наприклад, десантні кораблі й корвети. Для цього планується ракетні катери типу «Лань» оснастити протикорабельними крилатими ракетами. А це життєво необхідний аспект розвитку бойового потенціалу українського флоту з огляду на наявні загрози в Чорному та Азовському морях.

***

В Україні створюють власну протикорабельну крилату ракету, яка має стати частиною нового протикорабельного ракетного комплексу (ПРК) «Нептун». За його розробку відповідає одне з провідних конструкторських бюро зі створення високоточної зброї. Ця зброя має захищати берегову лінію України. Технічні характеристики цього ПРК розробники тримають у таємниці.

До розробки «Нептуна» на даному етапі залучені лише вітчизняні підприємства. Передбачається, що комплекс випускатиметься у двох варіантах: корабельному і береговому.

Створення нового ПРК допоможе вирішити питання щодо захисту національних інтересів на стратегічному приморському напрямку. Реалізація цього проекту не вимагатиме стільки часу, як будівництво, наприклад, фрегата, корвета чи підводного човна.

Начальник Центрального ракетно-артилерійського управління ЗС України Озброєння ЗС України полковник Вадим Рудніцький (ліворуч) ознайомлюється з результатами випробування стрілецьких боєприпасів

Начальник відділення балістики стрілецького озброєння та боєприпасів старший лейтенант Сергій Кондрачуков готує обладнання до випробного пострілу

ДЕ І ЯК ПЕРЕВІРЯЮТЬ ЗАХИСНЕ СПОРЯДЖЕННЯ НАШИХ ВОЯКІВ?

ВІДПОВІДІ НА ЦІ ЗАПИТАННЯ ШУКАВ ЖУРНАЛІСТ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

Будь-який боєць на передовій, одягнувши на себе бронежилет та захисний шолом, має бути впевненим у їхній надійності. Це є важливим фактором успішного виконання ним та підрозділом у цілому бойового завдання. Проте мало хто знає, як і де на практиці випробовують зразки елементів індивідуального захисного спорядження перед тим, як вони потрапляють у війська

В одній із військових частин Збройних Сил України, що дислокується в мальовничому куточку Житомирщини, функціонує сучасна балістична лабораторія. Саме тут за допомогою спеціального обладнання й оцінюють якість стрілецьких боєприпасів та перевіряють на протикульову і протиосколкову стійкість бронежилети, захисні шоломи та бронеелементи військової техніки.

— Іще кілька років тому в нашій лабораторії проводилися лише балістичні випробування стрілецьких боєприпасів, які знаходилися на тривалому зберіганні, — розповів командир військової частини майор Віталій Сочивець. — Це дозволяло здійснювати технічний контроль за їхньою якістю та формувати рекомендації щодо їхнього подальшого використання. З початку антитерористичної операції на Сході України лабораторія пройшла акредитацію та отримала право проводити випробування бронежилетів, захисних шоломів та бронеелементів легкоброньованої техніки.

В одній з будівель стрілецько-балістичного комплексу обладнані місця для зберігання комплектів дослідних балістичних стволів різних калібрів (від 5,45 мм до 14,5 мм) та їхнього обслуговування після використання. Поряд — приміщення для підготовки до випробувань. Наприклад, тут тестують якість балістичної глини, яка дозволяє визначити наслідки заперешкодної дії кулі на тіло людини після влучання у бронежилет (адже відомо, що навіть при непробитті бронеелемента куля все одно завдає відчутного удару по людському тілу, який може спричинити важке поранення). Роблять це за допомогою сталевої сфери, яка падає з двометрової висоти в ящик з балістичною глиною імітуючи наслідки дії кулі. Залежно від результатів тесту глиняну масу доводять до потрібної консистенції. Після того її кріплять за бронежилетом та здійснюють випробний постріл. А далі вивчають результати заперешкодної дії кулі на тіло людини.

А ще тут є теплова та морозильна камери. У них дослідний зразок, приміром бронепластину, утримують протягом двох годин при температурі +40°С та –40°С, відповідно. Далі протягом 15 хвилин, поки вона «тримає» необхідну температуру, проводять випробні постріли. Таким чином перевіряють, наскільки можуть змінюватися захисні властивості відповідного дослідного зразка при експлуатації його в різному діапазоні температур. Є тут і спеціальна камера, в якій імітують опади. Наприклад, дощ.

Тобто дослідний зразок ретельно готують до балістичних тестувань, намагаючись штучно відтворити різні природні умови, в яких він у подальшому використовуватиметься. Це ж стосується боєприпасів, якість яких досліджується. Перед випробуванням їх протягом певного часу витримують при відповідній температурі в спеціальній кімнаті.

В іншій будівлі обладнана вогнева позиція, де безпосередньо і відбуваються балістичні випробування. Для проведення випробних пострілів використовується спеціальне обладнання чеського виробництва. Це мобільна підставка STZA-12A, на яку встановлюють універсальні балістичні затвори двох видів — UZ-2002 для дослідних балістичних стволів калібрів 5,45 мм, 9 мм і 7,62 мм та UZ-2010 — для 12,7 мм і 14,5 мм. Діапазон робочих температур, в яких працює обладнання, –25°С — +40°С. Приміщення, де воно знаходиться, з'єднується із сусіднім через віконце, в яке і здійснюється випробний постріл. У залежності від технічних умов випробувань, відстань на якій ведеться перевірка, скажімо, бронеелементів, може коливатися від 5 м до 60 м. Політ кулі відбувається через електронно-оптичну рамку. Її датчики спроможні виміряти швидкість польоту боєприпасу в діапазоні до 3000 м/с. До речі, здійснювати постріл оператор може як уручну, так і дистанційно. Як правило, кнопкою дистанційного пострілу, що знаходиться в кімнаті обробки даних, користуються з міркувань безпеки при випробуванні стрілецьких боєприпасів великих калібрів.

ТУТ Є ТЕПЛОВА ТА МОРОЗИЛЬНА КАМЕРИ. У НИХ ДОСЛІДНИЙ ЗРАЗОК, ПРИМІРОМ БРОНЕПЛАСТИНУ, УТРИМУЮТЬ ПРОТЯГОМ ДВОХ ГОДИН ПРИ ТЕМПЕРАТУРІ +40°С ТА –40°С, ВІДПОВІДНО. ДАЛІ ПРОТЯГОМ 15 ХВИЛИН, ПОКИ ВОНА «ТРИМАЄ» НЕОБХІДНУ ТЕМПЕРАТУРУ, ПРОВОДЯТЬ ВИПРОБНІ ПОСТРІЛИ

— Випробне обладнання, представлене тут, об'єднане в єдину систему, її мозком, безперечно, є балістичний аналізатор, — пояснює начальник відділення балістики стрілецького озброєння та боєприпасів старший лейтенант Сергій Кондрачуков. — Пристрій збирає та обробляє інформацію, що надходить від датчиків, які вимірюють швидкість польоту боєприпасу та тиск порохових газів в каналі ствола під час пострілу. Далі оброблена аналізатором інформація виводиться на дисплей ПК у вигляді відповідних графіків. Технік, який контролює процес, фіксує всі результати в журналі обліку. А згодом вони відображаються в акті (протоколі) натурних випробувань.

За інформацією фахівців Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки ЗС України (ЦНДІ ОВТ ЗСУ), останнім часом усі стрілецькі боєприпаси та засоби індивідуального бронезахисту, якими забезпечуються військові підрозділи в районі проведення АТО, перед цим обов'язково піддаються натурним випробуванням. Торік у балістичній лабораторії пройшли випробування бронежилети та захисні шоломи, які виробляє НВП «Темп-3000», броньовані елементи БТР-3, БТР-4, спеціалізованих бронеавтомобілів «Барс», «Дозор-Б», «Тритон», КрАЗ Shrek, КрАЗ Feona. Програми випробувань та спеціальні методики оцінювання для забезпечення їхнього виконання складаються військовими науковцями з урахування специфіки завдань підрозділів війська. Часто вони дозволяють своєчасно виявити та відсіяти вироби, що не відповідають встановленим вимогам. От і нещодавні випробування довели таку невідповідність боєприпасів, які пропонували для наших армійських спецпідрозділів іноземні виробники.

Андрій ЛИСЕНКО

КОЗАЦЬКІ ВІЙСЬКОВІ ВИНАХОДИ

Наші пращури — запорозькі козаки внесли свою вагому частку у світову скарбницю військової майстерності. Згадаємо тут деякі з них.

При зимовій обороні Умані під керівництвом Івана Богуна за його командою городяни збудували «кобзанку». Вони доти обливали земляний вал навколо фортеці водою, допоки його не вкрив товстий шар льоду, і фортеця стала неприступною.

Іван Богун також винайшов «вогняні колеса» — зброю, що змусила армію Чернецького тікати з-під Умані з криками: «Це божа кара!» Для цього використовували звичайне колесо, яке обмотували ганчір'ям, обливали смолою, підпалювали і пускали котитися з кріпосної стіни.

У середньовіччі воювали, як правило, тільки вдень, козаки ж для успіху застосовували й нічну атаку.

Богдан Хмельницький першим збагнув переваги пересувної артилерії. Ідея поставити гармати на звичайні вози дозволила йому мати у своєму війську кінну артилерію на 100 років раніше Західної Європи.

Гетьман із Канева Самійло Кішка винайшов і першим побудував чайки — великі однощоглові веслові човни. Вони мали 20 м завдовжки і 4 завширшки та вміщували 50–70 озброєних козаків. На борт брали 5 гармат, гаківниці, запас питної води і харчів. Попри великий розмір, чайки були надзвичайно маневрені: ходили і на веслах (15–20 пар), і під вітрилами. Коли виникала потреба, вони хутко змінювали напрям руху. Для цього човну не потрібно було розвертатися. Гребці просто пересідали на лавах і вже за секунду гребли у зворотному напрямку. А ще чайки були такі легкі, що за потреби команда на руках переносила човен куди завгодно.

ОПЕРАЦІЇ ТА МІСІЇ НАТО: «ОБДУМАНА СИЛА»

УПЕРШЕ СИЛИ НАТО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У БОЙОВИХ ДІЯХ У 1994–1995 рр. У БОСНІЇ І ГЕРЦЕГОВИНІ, ЗДІЙСНИВШИ НИЗКУ ОПЕРАЦІЙ, ЗОКРЕМА ОРГАНІЗУВАВШИ ПОВІТРЯНЕ ПРИКРИТТЯ СИЛ ООН

Незважаючи на те, що Афганістан залишається основним театром воєнних дій НАТО, Альянс продовжує виконувати й інші свої зобов'язання, зокрема на Балканах. Нині в складі сил НАТО для Косова (КФОР) на Балканах служить майже 5,5 тис. осіб

Перша значна воєнна акція Північноатлантичного альянсу відбулася на просторах колишньої Югославії, під час якої сили НАТО взяли участь у бойових діях у 1994–1995 рр. у Боснії і Герцеговині, здійснивши низку операцій, зокрема організувавши повітряне прикриття сил ООН.

Операція Альянсу в Боснії і Герцеговині відома під кодовою назвою «Обдумана сила» (англ.: Deliberate Force). 1995 року було реалізовано серію повітряних бомбардувань авіацією НАТО позицій боснійських сербів під час Боснійської війни. Операцію було розпочато 30 серпня й здійснено відповідно до мандату ООН з участю 400 літаків (серед них було 222 бойових) і 5000 військовослужбовців особового складу з 15 країн. Офіційно операцію закінчено 20 вересня 1995 року, фактично — 15 вересня 1995-го.

Загалом повітряні операції НАТО в Боснії почалися в жовтні 1992 року з нагляду за повітряним простором (операція Sky Monitor) та утримання зон заборони польотів (операція «Заборона на польоти») над Боснією і Герцеговиною.

Із 12 квітня 1993 року до початку березня 1995-го НАТО в Боснії і Герцеговині виконало 52 000 польотів. Ці операції на підтримку UNPROFOR (Сил Організації Об'єднаних Націй з охорони) фахівці класифікують як цілком успішні.

Основною причиною військового втручання НАТО стала загроза нападів із боку бійців армії Республіки Сербської на визначені ООН «зони безпеки» в Боснії, що становило небезпеку для особового складу частин UNPROFOR і мирних жителів цих зон. До складу UNPROFOR із липня 1992 року входив й український миротворчий контингент ООН у Боснії і Герцеговині, який у грудні 1995-го було передано до складу багатонаціональних сил IFOR під керівництвом НАТО.

У листопаді 1994 року серби вперше провели наступ на зону безпеки ООН навколо міста Біхач. Та вже в травні наступного року близько 400 солдатів UNPROFOR і спостерігачів ООН було взято в заручники. Ще через місяць серби вторглися в зону безпеки м. Сребрениця, а у вересні — у зону безпеки невеликого населеного пункту Жепа.

Наслідками тоді стали масові розстріли й так звані етнічні чистки серед мусульманського населення (різня в Сребрениці). Після кривавого мінометного обстрілу ринку в Сараєві 28 серпня 1995 року (бійня на Маркале) Генеральний секретар ООН Бутрос Галі пригрозив масованими повітряними ударами по боснійських сербах.

Хоча операцію запланувала й затвердила Північноатлантична рада ще в липні 1995 року, безпосереднім поштовхом до її початку був другий випадок (28 серпня 1995 року) кривавої бійні на сараєвському ринку Маркале, у який влучило п'ять мінометних мін, випущених, як стверджувалося, з боку сербських позицій біля міста, унаслідок чого 37 мирних жителів загинуло і 90 було поранено.

БОМБАРДУВАННЯ

Літаки, залучені до операції, користувалися авіабазою Авіано в Італії, а також злітними майданчиками американських авіаносців «Теодор Рузвельт» та «Америка». 68 відсотків боєприпасів, які застосовували в цій кампанії, являли собою високоточну зброю. Перші нальоти здійснили американські літаки F/A-18 Hornet та EA-6B Prowler, оснащені бомбами з лазерним наведенням і ракетами AGM-88 HARM. Їхньою метою було знешкодження сербських радарних і протиповітряних установок, що відкрило б шлях іншим союзницьким літакам. Одночасно їх підтримували бомбардувальники EF-111A Raven, блокуючи комунікації й радари.

ЗАЛУЧЕНА АВІАЦІЯ СИЛ НАТО ПІД ЧАС ОПЕРАЦІЇ «ОБДУМАНА СИЛА»

Держава	Вильоти	Відсоток (%)	Літаки
Франція	284	8,1%	Mirage F-1, SEPECAT Jaguar, Mirage 2000, Super Etendard, E-3F, C-135, Puma
Німеччина	59	1,7%	Tornado
Італія	35	1,0%	Tornado, AMX, Boeing 707, C-130, G-222, E-3
Нідерланди	198	5,6%	F-16
Іспанія	120	3,4%	EF-18A, KC-130, CASA 212
Туреччина	78	2,2%	F-16
Сполучене Королівство	326	9,3%	GR-7, FMK-3, L-1011, FA-2, E-3D
Сполучені Штати Америки	2318	65,9%	A-10, F-15E, F/A-18, F-16, EA-6B, EC-130E, EC-130H, AC-130, MC-130, KC-135, KC-10, MH-53, EF-111A
НАТО	96	2,7%	E3A

Винищувач-бомбардувальник F-16 приземляється на італійській авіабазі Авіано після нанесення повітряних ударів проти Республіки Сербської

ОПЕРАЦІЯ «ОБДУМАНА СИЛА» ЗМУСИЛА СЕРБІВ СІСТИ ЗА СТІЛ ПЕРЕГОВОРІВ, ЩО ПРИЗВЕЛО ДО ПІДПИСАННЯ ДЕЙТОНСЬКОЇ МИРНОЇ УГОДИ

Об'єднана мережа ППО боснійських сербів, включно з літаками й зенітно-ракетними комплексами «земля — повітря» створювала високий рівень загроз у зоні дій авіації Альянсу. Першого ж дня сили НАТО пережили свою єдину втрату під час операції. У районі містечка Пале з допомогою переносного зенітного ракетного комплексу було збито французький «Міраж-2000». Та в ніч на 10 вересня ракетний крейсер «Нормандія» типу «Тікондерога», перебуваючи на середині Адріатичного моря, випустив 13 ракет «Томагавк» по ключовій вежі радіорелейного зв'язку ППО в с. Лісіна, недалеко від Баня-Луки. Кількома етапами відбувались повітряні атаки на сербські військові склади, казарми й артилерійські позиції.

Німецькі збройні сили під час операції «Обдумана сила» вперше з 1945 року взяли участь у бойових діях, а італійські військово-повітряні сили вперше долучилися до участі в рамках операції «Заборона на польоти» (Operation Deny Flight). Шість тактичних ударних літаків «Торнадо», обладнаних інфрачервоними розвідувальними пристроями, у супроводі восьми перехоплювачів «Торнадо» точно визначили місце розташування сербських цілей для артилерійських частин НАТО навколо Сараєва.

31 серпня 1995 року UNPROFOR вимагав тимчасового припинення операції, щоб визначити, чи готові серби до переговорів. У цей час літаки облітали обстріляні райони, аби дізнатися про заподіяну шкоду.

Після того як переговори виявилися безуспішними, НАТО 5 вересня о 10.00 відновило бомбардування. Тоді як 9 вересня літаки Альянсу атакували позиції навколо міст Баня-Лука й Тузла, уже кілька днів тривали спроби знайти й врятувати збитих французьких льотчиків.

14 вересня операцію знову було зупинено. Причиною стала згода Младича на виведення важких озброєнь з околиць міста, відкриття аеродрому Сараєва тощо.

20 вересня генерал Бернар Жанв'є й адмірал Руперт Сміт у Сараєві оголосили, що операція досягла своїх цілей та що в подальших діях немає потреби.

ПІДСУМКИ

Сили НАТО за 15 днів бомбардування здійснили понад 3000 літако-вильотів на 338 окремих цілей.

Ця повітряна операція мала ключове значення для тиску на Мілошевича, щоб змусити сербів сісти за стіл переговорів, які призвели до підписання Дейтонської мирної угоди.

Масовані повітряні нальоти полегшили перебіг і сприяли результативності одночасної наземної наступальної операції хорватської армії проти країнських сербів, а також боснійських урядових військ проти боснійських сербів, що спричинило низку нищівних поразок сербських сепаратистів і призвело до знищення сербського державного утворення в Хорватії.

Уступивши на територію Косова в червні 1999 року, війська КФОР продовжували забезпечувати відчутну присутність на всій території та зберігати мир, установлений зусиллями НАТО майже десятиліття тому.

Після того як Косово проголосило незалежність у лютому 2008 року, НАТО погодилося зберегти свою присутність на основі резолюції № 1244 РБ ООН. У червні 2008 року Альянс вирішив узяти на себе нагляд за розформуванням Корпусу захисту Косова й допомогти створити професійні багатоетнічні Сили безпеки Косова.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ПРО ПОДВИГИ УЧАСНИКІВ АТО МАЄ ЗНАТИ ВСЯ КРАЇНА!

КОРЕСПОНДЕНТ НАШОЇ ГАЗЕТИ ДОСЛІДЖУВАВ, ЯК ВИКОНУЄТЬСЯ ПОСТАНОВА ВР УКРАЇНИ ЩОДО ВШАНУВАННЯ ГЕРОЇВ АТО ТА ІНФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬСТВА ПРО ГЕРОЇЧНІ ВЧИНКИ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

На прикладах героїчних вчинків учасників АТО виховується покоління майбутніх захисників України

У лютому 2017 року Верховна Рада України ухвалила постанову про вшанування героїв України та інформування громадян про подвиги українських військових у зоні проведення антитерористичної операції. Мета цього документа — прищеплення патріотизму, правдиве інформування українського суспільства про події в зоні АТО. Ним передбачено створення у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах усіх типів і форм навчання інформаційно-меморіальних стендів про героїв України — учасників АТО та їхні подвиги. Органам місцевого самоврядування рекомендовано забезпечити вшанування захисників України шляхом перейменування на їхню честь вулиць, встановлення меморіальних дощок. Про хід виконання постанови Верховної Ради розповідається у добірці матеріалів на цю тему

Мовою музейних експонатів

Зосередженням народного подвигу є меморіальний комплекс «Національний музей історії України у Другій світовій війні». З нагоди третьої річниці від початку збройної агресії Росії проти України тут відкрилася нова виставка «Український Схід». Понад дві тисячі її експонатів — це свідчення героїзму і мужності українських військовослужбовців, виявлених у війні на Донбасі. Ідея вшанування подвигів героїв антитерористичної операції у музейних закладах набирає поширення й у регіонах.

Так, нещодавно в Тернополі відкрили перший у країні інтерактивний музей бойових побратимів. Ініціювала його створення волонтер Катерина Бойко. Вона у грудні 2014 року привезла на передову у Піски гуманітарну допомогу. А повернулася додому з тубусом від гранатомета «Муха», з якого супроводжуючий її на позицію солдат з позивним «Фазан» здійснив влучний постріл по противнику. Саме тоді в Катерини виникла ідея щодо створення музею бойових побратимів, яку підтримала місцева влада. Активістам надали приміщення в Українському домі «Перемога». До формування експозиції долучилися учасники АТО. Нині в експозиції музею сотні бойових реліквій. Це світлини захисників України, їхній одяг, зразки амуніції, бойові мапи. У музеї встановлено плазмовий телевізор, по якому постійно показують відеоматеріали про події в районі АТО, відтворюють життя і побут українських військовослужбовців на передовій.

Вулицю Московську перейменували на честь героя АТО

З перших днів проведення АТО командир десантноштурмової групи молодший сержант Роман Гульченко був на передовій. Він брав участь в обороні донецького аеропорту, воював під Дебальцевим. За героїзм та відвагу, виявлені в цих боях, був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Нова сторінка бойової біографії Романа Гульченка — участь в обороні Авдіївки. На жаль, він загинув під час артобстрілу 29 січня 2017 року. Указом Президента України від 1 лютого Роман Гульченко був посмертно нагороджений орденом «За мужність» II ступеня. У місті Татарбунари, що на півдні Одещини, була оголошена триденна жалоба за загиблим героєм АТО. Міська влада порушила питання про перейменування вулиці Московська на Романа Гульченка.

Дедалі більше стає меморіальних дощок, встановлених на приміщеннях шкіл, вишів, в яких навчалися герої АТО. Зокрема таким чином у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна увічнили пам'ять загиблих студентів і випускників. Меморіальну дошку встановили у фойє головного корпусу вишу. На ній викарбовано прізвища двох студентів і двох випускників: Святослава Горбенка, Владислава Ковальова, Мирослава Мисли, Едуарда Ушакова. Всі вони добровольцями пішли на війну. Викладачі й студенти університету беруть участь у реалізації волонтерського проекту «Харків'яни на фронтах АТО». Вони записують спогади бійців, формують базу даних для проведення наукових досліджень на цю тему.

Пам'ять про загиблих героїв АТО знаходить своє відображення й у книжках. Так, у Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбулася презентація книги «Шлях у вічність». Її автор і упорядник — Лідія Іванівна Попова, матір трьох офіцерів. Один із синів — капітан Олександр Попов загинув у районі проведення АТО в січні 2015 року. Лідія Іванівна внесла до книги спогади ще 27 матерів, які втратили на цій війні синів. Увесь наклад видання, а це 1000 примірників, безкоштовно розподілять по бібліотеках та музеях. Книгу пам'яті «Шлях у вічність» Міністерство оборони України планує висунути на конкурс для присудження премії імені Богдана Хмельницького.

У РЕГІОНАХ З'ЯВЛЯЄТЬСЯ ДЕДАЛІ БІЛЬШЕ ПАМ'ЯТНИХ ДОЩОК, ВСТАНОВЛЕНИХ НА ПРИМІЩЕННЯХ ШКІЛ, ВИШІВ, ДЕ НАВЧАЛИСЯ ГЕРОЇ АТО

«Це потрібно живим»

Керівництво держави, Міністерства оборони України посилює повсякденну турботу про героїв АТО, соціальний захист учасників бойових дій. Перелік проблем, які хвилюють їх, широкий — від медичної реабілітації, забезпечення житлом, земельними ділянками до надання твердого палива для обігріву будинків.

Наведу приклади такої турботи. На Черкащині бажання одержати земельні ділянки виявили майже 8 тисяч ветеранів АТО. З них понад 5,6 тисяч уже отримали дозволи на них загальною площею майже 10 тисяч гектарів. Багато робиться в цьому регіоні для забезпечення медичної реабілітації учасників АТО. На цей час майже 6 тисяч з них обслуговуються в лікувально-профілактичних установах області. Торік понад 90 відсотків колишніх бійців пройшли профілактичні медичні обстеження. За результатами диспансеризації учасникам АТО оформляють довідки для одержання санаторних путівок. Майже вдвічі збільшене фінансування пільгового забезпечення їх ліками. Цьогоріч з обласного бюджету на забезпечення житлом учасників АТО та їхніх сімей передбачено майже один мільйон гривень.

Володимир ЧІКАЛІН

«ПОЛЬОВА ПОШТА»: ВОЛОНТЕРСЬКИЙ ПРОЕКТ ДВА РОКИ ЄДНАЄ ФРОНТ І ТИЛ

Напевно, немає на фронті місць, де б не побували за роки війни волонтери «Польової пошти». Везли все — від берців і шкарпеток до бронежилетів і засобів зв'язку

Ідея про створення проекту з доставки вантажів на передову виникла навесні 2015 року. Пригадує один із засновників проекту Віктор Барановський: «Я за фахом — логіст, саме тому до проекту підійшов суто професійно. Враховувалося все — майбутнє плече розвозки, витрати на пальне, на амортизацію транспортних засобів, на харчі для поштовиків. Таким чином був складений кошторис майбутнього проекту. Деякі українські логістичні компанії долучилися до проекту й надали фінансову допомогу».

Назва проекту «Польова пошта» народилася якось сама собою, адже була багатьом знайомою. У червні 2015 року почали рекламну кампанію. Перше замовлення на перевезення посилки було зареєстроване в електронній системі 7 липня 2015 року.

Проект цілком волонтерський, доставка вантажів військовикам безкоштовна. Робота ведеться в партнерстві з «Новою поштою». Алгоритм виглядає так. Посилка з будь-якого куточка країни здається на «Нову пошту», а ось адреса отримувача вказується з урахуванням доставки екіпажем «Польової пошти». Далі один з двох її екіпажів приймає цей вантаж і везе на передовий ВОП.

Спочатку возили товари звичайними бусами, але вони не витримали фронтових доріг. Настав момент, коли витрати на підтримку таких авто у робочому стані перевищили всі передбачені ліміти. Стало зрозуміло, що треба шукати джипи. Гроші на один з них збирали громадою — за допомогою соціальної мережі Facebook, через знайомих. Сьогодні джип із гордим ім'ям «ТИГРА» працює на передовій.

Що перевозять? Майже все, що може знадобитися солдату: від теплих шкарпеток до… живого кота. Категорично не перевозять зброю, вибухівку, алкоголь та інші заборонені речі. Всі посилки ретельно переглядаються, і досі не було жодного порушення вимог безпеки.

За час роботи проекту машини «Польової пошти» подолали відстань, що більше як удвічі перевищує довжину екватора земної кулі — 83,5 тис. км, перевезли 5200 посилок, загальна вага яких понад 310 тонн. Облік кілометражу ведеться за показниками спідометрів, решта — військова таємниця цивільних поштовиків на війні.

Олександр ШУЛЬМАН

Цьогорічні випускники Військово-морського ліцею, м. Одеса

ЮНАЦЬКІ МРІЇ ЛЯГАЮТЬ НА КУРС ДОРОСЛОГО ЖИТТЯ

НА ПОЧАТКУ ЧЕРВНЯ У ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОМУ ЛІЦЕЇ, ЩО ПІСЛЯ ПЕРЕДИСЛОКАЦІЇ З ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНОГО СЕВАСТОПОЛЯ НАВЕСНІ 2014 РОКУ ВІДНОВИВ НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС В ОДЕСІ, ВІДБУВСЯ УРОЧИСТИЙ ВИПУСК ВИХОВАНЦІВ

Це вже сьомий випуск з ліцею, і четвертий рік поспіль «останній дзвоник» для ліцеїстів лунає на Одещині

Серед 74 випускників чимало переселенців з району проведення антитерористичної операції та Криму. Більшість з цих юнаків планують здобувати військову освіту.

Серед випускників і Михайло Ярошевич. Хлопець з родини військових. Два роки тому він приїхав до Одеси з невеличкого кримського курортного містечка Феодосія.

— Мої однокласники не сприймали мій вибір, — розповідає Михайло. — Однак я мав власні погляди на життя. Батьки мене не відмовляли, бо знали — це марно. Після вступу почалися «бойові будні». Звичайно, перший час було дуже важко. Тільки уявіть: хлопчик, який тільки-но закінчив 9-й клас, їде з дому до далекого міста, де немає ні батьків, ні родичів, та ще й до військового ліцею. За час навчання тут я став «на голову вище» своїх однокласників. Став самостійним і стійким до життєвих труднощів. Дізнався, що таке справжня чоловіча дружба і чоловічий колектив, де є взаємовиручка, чесність, відповідальність перед колективом. В Одесі в нас дуже хороші вчителі, які ставляться до нас, як до власних дітей, і дають відмінні знання. До речі, тоді як мої зомбовані однокласники плескали в долоні й раділи «рускому міру» в Феодосії, ми знайомилися з українськими містами, ходили по різних музеях, театрах та історичних місцях. Завдяки цьому мій світогляд розширювався з кожним днем. До того ж у ліцеї нам дали дуже хорошу фізичну підготовку, навчили ходити на шлюпці як на веслах, так і під вітрилами, в'язати морські вузли. Вважаю, що це були найкращі роки мого дитинства.

Тієї ж думки дотримується земляк Михайла, випускник Військово-морського ліцею Родіон Булатов, який народився та виріс у селі Серебрянка Роздольненського району АР Крим. Після анексії півострова та перегляду сюжету про курсантів Академії військово-морських сил ім. П.С. Нахімова, які не зрадили

СЕРЕД ВИПУСКНИКІВ ЛІЦЕЮ ЧИМАЛО ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ З КРИМУ ТА ДОНБАСУ

присязі та під час підняття російського триколору заспівали гімн України, його родина швидко зібралася та переїхала до Одеси.

— Вчинок нахімовців мене надзвичайно вразив і надихнув на те, що я остаточно вирішив бути саме українським військовим. Уже за рік подав документи та вступив до Військово-морського ліцею.

Два роки тому з міста Старобільська Луганської області до Одеси приїхав й Олександр Калінін. Майже рік до початку навчання як переселенець з окупованого Луганська він разом із батьками активно займався волонтерством. За що навіть у такому юному віці має нагороду.

— У нас в сім'ї троє — мама, тато та я, — розповідає хлопець. — За дуже короткий час довелося зазнати поневірянь через війну, поїздити по Луганській області, змінити кілька шкіл. 12 липня буде рівно три роки, як наша родина переїхала на підконтрольну Україні територію. Ми залишили в Луганську все. Так сталося, що ми входили до так званих «розстрільних списків» через те, що батько відстояв увесь Майдан у Києві, а ми з мамою брали активну участь у луганському Майдані. Вже у Старобільську долучилися й до волонтерської діяльності. В кожного з нас була своя функція. Я розвантажував величезні фури з продуктами, мама роздавала їжу переселенцям, що приходили, а батько розвозив у війська на передові позиції засоби захисту, однострої та воду. Йому як колишньому офіцеру-тиловику з цим розібратися було зовсім не складно.

«МОЯ РОДИНА ШВИДКО ЗІБРАЛАСЯ ТА ПЕРЕЇХАЛА ДО ОДЕСИ ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ПОБАЧИЛИ СЮЖЕТ ПРО КУРСАНТІВ АКАДЕМІЇ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ ІМ. П.С. НАХІМОВА, ЩО НЕ ЗРАДИЛИ ПРИСЯЗІ ТА ПІД ЧАС ПІДНЯТТЯ РОСІЙСЬКОГО ТРИКОЛОРУ ЗАСПІВАЛИ ГІМН УКРАЇНИ»

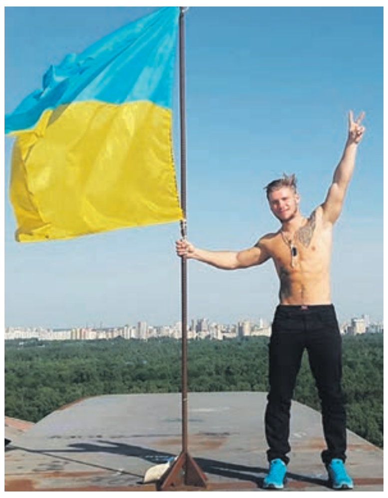
На останній дзвоник сина до Одеси приїхала мама Ірина Калініна.

— Відверто кажучи, сьогодні ми побачили справжніх чоловіків, у строю перед нами стояли змужнілі не по роках юнаки, — говорить зворушена жінка. — Він уже приходить додому, бере мене на руки й носить. Я кажу, давай, я тебе на ручки візьму, маленький мій. Він сміється, мовляв, та ні, тепер, мамо, вже я тебе.

Не менш складні обставини випали й на долю ще одного з цьогорічних випускників Військово-морського ліцею Микити Ковтуненка. Через початок бойових дій у липні 2014 року він із мамою і молодшими сестричкою та братиком вимушені були виїхати з Донецька в селище Бородіно Тарутінського району Одеської області.

— Наш переїзд був обумовлений передусім тим, що діти мають здобувати якісну освіту державного зразка, — наголосила мама вихованця ліцею Ганна Ковтуненко. — Зараз смішно дивитися на той «вовчий квиток» зі штампом ніким не визнаної республіки, який отримують однокласники мого сина в Донецьку. Як вони будуть далі використовувати цей папірець, невідомо. Ми ж повністю впевнені в завтрашньому дні. Так, старший син хоче пов'язати своє життя з флотом і вступити до Військово-морського інституту. Молодший — наступного року закінчує дев'ятий клас і, буде подавати документи та складати вступні іспити у Військово-морський ліцей.

Євгеній СИЛКІН

Валерій Ананьєв

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ МАРШ-КИДОК ВЕТЕРАНА АТО З УКРАЇНСЬКИМ ПРАПОРОМ

1500 кілометрів пішки. Через усю Францію, Іспанію, узбережжям Атлантичного океану… Близько двох місяців ходи. Без знання мови, досвіду, наодинці, з мінімальним набором речей і коштів.

Днями український десантник, ветеран АТО Валерій Ананьєв рушить у пішу подорож Європою, аби перевірити на собі всі переваги і недоліки безвізового режиму. Протягом усього шляху десантник нестиме український прапор, який вивісить у фінальній точці маршруту — на мисі Фіністере. Для реалізації експерименту під символічною назвою «Навіщо українцям безвіз» потрібна неабияка фізична підготовка та витривалість. Та хіба може щось налякати бійця повітрянодесантної бригади, який брав участь у боях за Вуглегірськ, Шахтарськ, Добропілля, Краматорськ, Дебальцеве і дивом вижив після того, як у БМП влучила граната із РПГ?

— Ухвалення безвізового режиму співпало з моєю давньою мрією, — розповідає Валерій Ананьєв. — Адже я, як і значна частина українців, ніколи не був за кордоном. До того ж після звільнення з військової служби за станом здоров'я (дві контузії дали про себе знати), з'явився вільний час. Хочу, аби українці побачили, що подорожувати Європою — просто, для цього не потрібно мати величезних фінансів. Знаю багато людей, які бояться всього нового.

— Хочеться побачити не туристичні шляхи, а те, як живуть звичайні люди, — ділиться Валерій. — Ночувати планую в монастирях. Якби не фронтовий досвід, не знаю, чи я б наважився на такий піший марш-кидок. У районі проведення АТО мені з побратимами неодноразово доводилося брати участь у піших походах на великі відстані, при цьому на собі тягнули амуніцію, необхідний провіант… Тож туристичні випробування мене не лякають.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«ОСВІЧЕНА ФРАНЦУЗЬКА ПУБЛІКА ЗНАЄ ПРО РУСЬКУ АННУ — КОРОЛЕВУ ФРАНЦІЇ...»

ЦИМИ СЛОВАМИ ВОЛОДИМИР ПУТІН ПРИГОЛОМШИВ НЕ ЛИШЕ ІСТОРИКІВ, А Й ПЕРЕСІЧНИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ ХОЧ ТРОХИ ЗНАЙОМІ З ІСТОРІЄЮ ФРАНЦІЇ. ДО ЧИСЛА РОСІЯН ВІН ВІДНІС І ЇЇ БАТЬКА — КИЇВСЬКОГО КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО...

Королева Франції Анна — росіянка?.. Російський президент Володимир Путін вважає, що так, намагаючись укотре підкреслити велич Росії та її внесок у розвиток інших країн

Господар Кремля не втомлюється дивувати публіку такими історичними «відкриттями». Наприклад, він неодноразово стверджував, що «між українцями і росіянами немає жодних розбіжностей, вони — єдиний народ». Чи не тому наприкінці минулого року в Москві встановили пам'ятник Володимиру Великому, якого він вважає «російським святим і засновником держави Росії». Після цього, як писав класик, Остапа понесло: він вирішив здивувати світову спільноту ще одним «одкровенням», заявивши під час зустрічі з президентом Франції Еммануелем Макроном:

«Освічена французька публіка знає про руську Анну — королеву Франції. Молодша дочка нашого великого князя Ярослава Мудрого була дружиною Генріха I і зробила істотний внесок у розвиток Франції».

Кожен, хто бодай трішки знайомий з історією Київської Русі, лише посміявся з такого твердження, знаючи, що перша згадка про Москву датується 1147 роком, а сама Анна народилася близько 1030 року, тобто майже за 120 років до того. І коли дівчинка бігала двоповерховим кам'яним князівським палацом, на місці майбутньої столиці російської імперії, за влучним висловом історика, квакали жаби і вили вовки! Втім не опускатимемось до дискусії з російським президентом, а розповімо, якою була Анна Ярославна.

З історичних джерел відомо, що освіту вона отримала при княжому дворі, де вивчала грамоту, історію, іноземні мови, математику, малювання. Дівчина вільно читала кількома мовами, зокрема старослов'янською, грецькою, писала кирилицею і глаголицею. І це тоді, коли в «освіченій» Європі не всі чоловіки-дворяни знали грамоту, не кажучи вже про їхніх доньок і дружин!

1048 року до Києва прибули посли овдовілого французького короля Генріха I, якому на той час вже виповнилося 37 років, і він задумав одружитися із «втіленням мудрості та краси» — княжною Анною Ярославною. Та річ була не лише в чеснотах дівчини: король потребував могутніх союзників у боротьбі зі своїми численними ворогами. Тому і звернув увагу на київський двір. Ярослав люб'язно пристав на його пропозицію про шлюб із донькою, керуючись такими ж інтересами…

Прибувши 14 травня 1049 року до Франції, Анна обвінчалася з Генріхом у соборі старовинного міста Реймса. До речі, вона дала клятву на слов'янському Євангелії, яку привезла із собою: на цій книзі присягали й усі наступні королі Франції, навіть не підозрюючи про її київське походження.

У 1053 році Анна народила сина Філіппа, а потім ще двох синів — Роберта, який помер у дитячому віці, та Гуго, що з часом уславився хрестовими походами. Вона навчила своїх дітей грамоти, мов, арифметики, історії. Майбутній король Франції Філіпп I став найосвіченішим монархом свого часу. Разом із дітьми Анна жила здебільшого в королівській резиденції під Парижем, проте часто бувала й у столиці. Чоловік же майже весь час воював з непокірними васалами і сусідами, тож виховувати дітей Анні доводилося самій. Судячи з історичних документів, Генріх зважав на думку дружини: на багатьох державних актах, особливо грамотах, що дарували пільги чи вотчини монастирям і соборам, можна прочитати: «За згодою дружини моєї Анни».

ПУТІН НЕ ВТОМЛЮЄТЬСЯ ДИВУВАТИ ПУБЛІКУ. ПІСЛЯ «РОСІЙСЬКОГО СВЯТОГО» ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО «РУСЬКОЮ» СТАЛА КОРОЛЕВА АННА

У серпні 1060 року Генріх помер. Незадовго до цього, передчуваючи наближення смерті й прагнучи запобігти можливій боротьбі за престол, він коронував сина Філіппа.

Про життя Анни по смерті Генріха немає достеменної інфорації. Деякі історики кажуть, що вона вийшла заміж за графа Рауля де Крепі-і-Валуа. Проте шлюб був визнаний незаконним. Досить цікаво характеризувала суперницю його дружина Елеонора:

«Королева Анна — найчарівніша, найкраща серед жінок Франції»...

У церкві Вільєрського абатства поблизу міста Етамп у Франції було віднайдено могилу, в якій, за твердженнями істориків — дослідників життя королеви Франції Анни, похована саме вона. На гробниці латинськими літерами написано: «Тут лежить пані Анна, вдова короля Генріха».

Щороку 5 вересня у заснованому нею монастирі

Пам'ятник Анні у французькому місті Сенлісі

в місті Санлісі (курортне містечко за 40 км від Парижа) відправляється богослужіння за її душу, цей день вважається днем її смерті. Збереглися фрескове зображення Анни в Софійському соборі Києва та скульптурне — на порталі церкви святого Вінсента в Санлісі. Височить тут і пам'ятник Анні: в одній руці вона тримає мініатюрну копію собору, у другій — лілію, символ королівської влади. На постаменті викарбовано: «Анна Київська. Королева Франції. Вона заснувала цю обитель 21 квітня 1060».

До речі, Анна — не єдина донька Ярослава Мудрого, яка стала королевою європейської держави. Наприклад, її сестра Єлизавета, підкоривши серце норвезького принца Гарольда Сміливого, стала королевою Норвегії, а згодом, у другому шлюбі — королевою Данії. Ще одна сестра, Анастасія, зійшла на угорський трон. Зважаючи на ці факти, слід чекати наступних «історичних відкриттів» від Володимира Путіна.

Сергій ЗЯТЬЄВ

«БРЕХНЯ, ПОВТОРЕНА ТИСЯЧУ РАЗІВ, СТАЄ ПРАВДОЮ...»

За цим геббельсівським принципом діє російський президент Володимир Путін, привласнюючи історичне минуле України

Упродовж століть Російська імперія клялася у палкій любові до українського народу і водночас винищувала мільйони українців. Десятки мільйонів з них занапащені на неозорих просторах імперії як «запроданці», «зрадники», «націоналісти», «петлюрівці» і «вороги народу».

Через нестерпне бажання нарешті підкорити Україну Президент Росії Володимир Путін розпочав проти нас неоголошену війну, запевняючи світове співтовариство у… братніх почуттях до нас:

«Я багато разів про це говорив і хочу ще раз наголосити: попри трагедію, яку ми спостерігаємо, особливо на південному сході, український народ завжди був і залишається найближчим для нас, братнім народом. Нас пов'язує спільність етнічна, духовна, релігійна, історична».

Цинізму і брехливості цієї людини немає меж, адже це було сказано після вторгнення російської армії на терени незалежної Української держави, після того, як представники «братнього народу» знищили тисячі українців, а майже два мільйони жителів Донбасу вимушено залишили рідні домівки.

Учені давно науково довели, що українці і росіяни — абсолютно різні народи. Звісно, можновладці РФ ніколи не погодяться з таким висновком, тому і лізуть зі шкіри, намагаючись привласнити чужу історію, чужі імена відомі усьому світу, і так довести свою велич.

— Намагання Путіна та російської пропаганди привласнити історичні постаті, які не мали нічого спільного з Росією, пов'язане з тим, що це властивість багатьох імперій, — говорить голова Українського інституту національної пам'яті, кандидат історичних наук Володимир В'ятрович. — Російська імперія будувалася, починаючи з привласнення не свого історичного минулого — історії Русі. Вся ідентичність Російської імперії гуртувалася на тому, що вона нібито правонаступниця історії Русі.

Серед росіян, попри зомбування російською пропагандою, є люди, які теж розуміють всю абсурдність тверджень на кшталт того, що українці і росіяни — єдиний народ. Ось що пише з цього приводу російський журналіст Олександр Тверськой:

«Українці і росіяни — це два різні народи. Лише морально сліпа людина може не помічати цього. Ті, хто стверджує зворотне, — або слабоумні, або хворі державною лихоманкою. Інколи це співпадає, і медицина в таких випадках безсила».

Заява Путіна про руське походження французької Анни викликала в соцмережах, на телебаченні і шпальтах мас-медіа чимало коментарів. Ось як відгукнувся на неї відомий російський журналіст Олександр Невзоров:

«Спроба віднести князів Київської Русі до числа російських державних діячів — це прояви шизофренії в тих, хто це робить. Може, і Лінкольн не американський президент, а російський цар?»

Володимир РУДЬКОВ

«Для учасників АТО, які лікуються у госпіталі, наш театр організував програму «клоун-лікар»»

БОРИС БАРСЬКИЙ:

«УСМІШКИ БІЙЦІВ АТО — НАЙБІЛЬШИЙ КОМПЛІМЕНТ ДЛЯ МЕНЕ»

ВІДОМИЙ УЧАСНИК КОМІК-ТРУПИ «МАСКИ-ШОУ» ТРИ РОКИ ПОСПІЛЬ ДОПОМАГАЄ ВОЇНАМ АТО ЯК ВОЛОНТЕР ТА СТАВИТЬ СПЕКТАКЛІ НА ПЕРЕДОВІЙ

Винятковий комедійний актор, мім, поет, драматург, народний артист України Борис Барський переконаний, що всі проблеми вирішуються значно простіше, якщо на них дивитися з гумором. Про це та про деякі цікавинки з життя коміка читайте в нашому інтерв'ю

— Борисе Володимировичу, уже понад тридцять років ви — провідний актор театру «Маски-шоу». Як сталося, що фізик-ядерник раптом став відомим мімом?

— Я завжди кажу: від фізика до лірика — один крок. Мабуть, саме цей крок я і зробив. Після Одеського політехнічного інституту, факультету ядерної енергетики, я навіть трохи попрацював у лабораторії. Та поки навчався в інституті, паралельно займався самодіяльністю. Зрозумів, що на сцені мені комфортніше, тому й обрав її. Уже багато років працюю у складі трупи театру «Маски-шоу». Сюди я потрапив, коли в мене вже була сім'я — дружина і двоє дітей. Нас запросили у філармонію на роботу. До того ми три роки працювали там клоунами. Моя мама вважала, що артист — не робота для чоловіка, тому спочатку всім говорила, що я — інженер. А коли нас почали показувати по телевізору і її друзі із захопленням розповідали, що бачили мене, вона таки зізналася, що в «Масках» справді виступає її син. Зараз наша трупа навіть до Книги рекордів Гіннеса потрапила за те, що зберегла незмінний склад упродовж такого тривалого періоду.

— Війна на Сході країні змінила гастрольний графік комік-трупи «Маски-шоу»?

— Звісно, вплинула, як і на всіх українців. Але ми жодного разу не скасовували вистав. В Одесі в нас діє власний театр «Дім клоунів». Ми знаємо: щоразу в залі присутні ті, кому потрібна наша підтримка, заряд енергії, позитиву й оптимізму. Я маю на увазі бійців АТО, сім'ї загиблих, переселенців, тому переконаний, що гумористичні концерти особливо потрібні саме зараз. Необхідно продовжувати виступати, а також їздити до наших хлопців. Пригадаймо війну 1941–1945 років. Тоді працювали всі театри, нічого не зачинялося, артисти їздили і виступали по всій лінії фронту. Нині ми не маємо права перестати усміхатися, дарувати людям радість, так само, як неможливо заборонити молодим закохуватися чи жінкам народжувати дітей, адже в цьому і є сенс життя.

— Як військовослужбовці реагують на ваші вистави?

— Коли ти спускаєшся зі сцени в зал, аби сфотографуватися, поспілкуватися з людьми, досить часто буває, що хтось підходить і намагається до тебе доторкнутися, перевірити, справжній ти чи ні. Це, мабуть, найбільший комплімент для актора. Якось після виступу ветерани АТО розповіли, що за кілька останніх місяців уперше усміхнулися саме в нашому театрі. Для мене це дуже значуще. Я з власного досвіду знаю (був у Афганістані. — Авт.), як важко після пережитого жаху війни адаптуватися в цивільному світі. Для них навіть звичайна усмішка вартує значних зусиль. Кожен ветеран має заново вчитися жити в мирному світі та потребує адаптації до цивільного життя. В цьому дуже ефективно допомагає саме арттерапія: театр, малювання, музика. Я радий, що завдяки нашому театру і нашій роботі їм хоч на кілька годин вдається відволіктися від війни.

— Вкотре переконуємося, що сміх лікує.

— Безумовно. Скажімо, за кордоном це працює на офіційному рівні. Наприклад, у США та Німеччині в більшості лікарень передбачена штатна посада «клоун-лікар». Це спеціально навчена людина, яка допомагає важкохворим, особливо дітям, подолати стрес і повірити, що життя триває. Для наших бійців, які лікуються і проходять реабілітацію в госпіталях, ми також влаштовуємо таку реабілітацію. Щороку проводимо міжнародний фестиваль клоунів і мімів «Комедіада». Уже третій рік поспіль на запрошення директора нашого «Будинку клоунів» Наталії Делієвої до України з'їжджаються клоуни з усього світу — з Німеччини, Польщі, США та інших країн, аби допомогти нашим воїнам. Щоразу ми сподіваємося, що наступний рік проводитимемо фестиваль уже не в госпіталі, але поки триває війна, поки є поранені, ми продовжуємо відвідувати і підтримувати їх. Також програма «клоун-лікар» працює, щоб підтримати дітей, яким довелося на власні очі побачити жах війни.

> **«КОЛИ ПОЧАЛИСЯ ВОЄННІ ДІЇ НА ДОНБАСІ, МИ ВИРІШИЛИ, ЩО ДВЕРІ ТЕАТРУ МАЮТЬ ЗАВЖДИ БУТИ БЕЗКОШТОВНО ВІДЧИНЕНІ ДЛЯ НАШИХ ЗАХИСНИКІВ, ЇХНІХ СІМЕЙ ТА ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ»**

— З чого все почалося?

— Після кримських подій у березні 2014-го. Коли наш флот вийшов із Криму, перше, що ми зробили, — запросили моряків до нас у театр на виставу. Вони прийшли сім'ями... В нас професійний театр. Сценарії для п'єс пишемо самі. Репертуар — унікальний.

— Безкоштовний вхід до театру і нині чинний для всіх учасників АТО?

— Так. Коли почалися воєнні дії на Донбасі, ми вирішили, що двері театру мають завжди бути відчинені для наших захисників, їхніх сімей та для тих, хто був змушений залишити свої домівки. Аби потрапити на нашу виставу, їм не потрібно навіть брати в касі якісь безкоштовні квитки чи флаєри, варто просто при вході повідомити про свій статус. І в нас за три роки не було жодної вистави без військовослужбовців.

— А на передову до наших бійців з театром виїжджали?

— Ми були в хлопців під Маріуполем, Мар'їнкою, у Краматорську. Вразила картина, яку побачили майже біля в'їзду в Донецьк: праворуч від нас — бліндажі, понівечена глибокими вирвами земля, а ліворуч колоситься золота пшениця, над головою блакитне чисте небо... Коли перевів погляд на інший бік дороги, чомусь подумав: "Навіщо? Навіщо ворог прийшов і зруйнував нашу землю? Для чого тут гинуть кращі українські сини?»

— Що найбільше запам'яталося під час поїздок у район АТО? Як приймали вас наші військовослужбовці?

— Завжди радісно. У районі АТО доводилося проходити численні блокпости, було приємно, що хлопці з готовністю розписувалися на нашому прапорі. Такі прапори з підписами, позивними (які часто кумедні), а також подяками і побажаннями дарували й бійці, перед якими ми виступали. Усі ці «трофеї» ми зберігаємо в театрі як реліквії. Вони насправді дуже дорогі для нас.

— Крім концертів, як мені відомо, ви також допомагаєте нашим бійцям в АТО як волонтер?

— Як на мене, набагато більший подвиг, скажімо, бабусь, які переказували частину своїх пенсій на потреби передової, або жінок, які ночами плетуть маскувальні сітки для наших захисників. Порівняно з цим те, що робимо ми, — дрібниці.

— Я знаю, що у вас багато друзів серед російських акторів. Як вони ставляться до політики Путіна?

— Більшість моїх друзів відверто захоплюються позицією Макаревича, Ахіджакової та інших. Можливо, хтось не розуміє або не хоче розуміти справжніх намірів Кремля. Живемо в дуальному світі. У ньому є день і ніч, добро і зло, є люди розумні, а є не дуже… Пригадую випадок, який стався ще напередодні анексії Криму. Під час туру в Сочі на наш концерт прийшли лікарі, які з'їхалися на міжнародний симпозіум. Підійшли й господарі — росіяни та сказали, щоб я не хвилювався, вони мене захистять, бо, мовляв, знають, як нас, російськомовних, в Україні утискають... Я їм відповів, що російською мовою не лише розмовляю, хоча українську знаю чудово, в мене в школі навіть була п'ятірка, а й видав сім збірок поезії, п'ять п'єс, які ми граємо в нашому театрі. І нам ніхто ніколи не забороняв їх грати, ніхто не утискав і не гнобив. Більше того, мене визнано спочатку заслуженим, а потім і народним артистом України. Росіяни були здивовані: «Невже все, що ми знаємо про вас, неправда?» Тоді я зрозумів, наскільки сильною є російська пропаганда.

— Що побажаєте нашим захисникам?

— Повертайтеся живими і неушкодженими. І нехай у вашому житті завжди буде місце для гумору та усмішок.

Розмову вела Ольга МОСЬОНДЗ

ВІДДІЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МОРЕХІДНОГО КОЛЕДЖУ ТЕХНІЧНОГО

I.Загальні положення

1.1. Відділення військової підготовки Мореxідного коледжу технічного флоту Національного університету «Одеська морська академія» (далі — відділення військової підготовки) є військовим навчальним підрозділом Мореxідного коледжу технічного флоту Національного університету «Одеська морська академія».

Провадження освітньої діяльності у відділенні військової підготовки здійснюється відповідно до ліцензії, виданої на підставі наказу Міністерства освіти і науки України від 01.07.2016 року № 1399-л.

1.2. Відділення військової підготовки оголошує прийом на підготовку військових фахівців для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» з терміном навчання 2 роки 6 місяців відповідно до ліцензії в межах ліцензованих обсягів.

Перелік спеціальностей, спеціалізацій, за якими оголошується прийом на навчання, ліцензовані обсяги та нормативні терміни навчання/підготовки курсантів за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст»

Спеціальності		Назва спеціалізації	Ліцензовані обсяги	Нормативні терміни навчання	Вартість одного року навчання, грн
Назва	Код		денна форма навчання	денна форма навчання	денна форма навчання
Телекомунікації та радіотехніка	172	Експлуатація корабельного ракетно-артилерійського озброєння	60	2 роки 6 місяців	безоплатно за рахунок державного бюджету
		Експлуатація корабельного протичовнового та мінного озброєння			
		Експлуатація корабельних радіотехнічних засобів та засобів зв'язку			
Річковий та морський транспорт	271	Експлуатація корабельних електроенергетичних установок	50	2 роки 6 місяців	безоплатно за рахунок державного бюджету
		Кораблеводіння			

Підготовка військових фахівців здійснюється за схемою «курсант» та передбачає надання статусу військовослужбовця протягом усього строку навчання. Прийом осіб на навчання до відділення військової підготовки проводиться на конкурсній основі. Фінансування здійснюється за рахунок видатків державного бюджету відповідно до державного замовлення.

1.3. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» приймаються на перший курс на денну форму навчання особи з повною загальною середньою освітою, які виявили бажання служити у Збройних Силах України, інших, утворених відповідно до законів України, військових формуваннях, відповідають установленим вимогам проходження військової служби згідно із Законом України від 25.03.92 № 2232-XII «Про військовий обов'язок і військову службу» та Указом Президента України від 10.12.08 № 1153 «Про положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України» і успішно пройшли вступні випробування: особи із числа цивільної молоді та ліцеїсти віком від 17 до 21 року, в тому числі ті, яким 17 років виповнюється в рік зарахування на навчання; військовозобов'язані, військовослужбовці строкової військової служби та військовослужбовці, які проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України та в інших військових формуваннях, віком до 30 років, учасники антитерористичної операції — старше 30 років.

1.4. Відділення військової підготовки здійснює підготовку громадян України для проходження військової служби за контрактом на посадах осіб сержантського та старшинського складу у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України.

1.5. Організацію прийому вступників на відділення військової підготовки здійснює відбірна комісія відділення військової підготовки. Склад відбірної комісії затверджується наказом начальника відділення військової підготовки, який є її головою.

Правила прийому до відділення військової підготовки розроблені відбірною комісією відповідно до:

умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів України в 2017 році, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 13.10.2016 р. № 1236 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 23.11.2016 р. за № 1515/29645; умов прийому на навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста в 2017 році, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 14.04.2017 р. № 599 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 13 05 2017 р.за № 610/30478; вимог наказу Міністерства оборони України від 05.06.2014 р. № 360 «Про затвердження Інструкції про організацію та проведення військово-професійної орієнтації молоді та прийому до вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26.06.2014 р. за № 704/25481; вимог наказу Міністерства оборони України від 11.05.2016 р. № 248 «Про затвердження Особливостей прийому на навчання до вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів для підготовки військових фахівців тактичного рівня в умовах особливого періоду», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України26.05.2016 р. за № 776/28906.

II. Конкурсний відбір

2.1. Прийом осіб на навчання до відділення військової підготовки здійснюється на конкурсній основі.

Конкурсний відбір для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» здійснюється за результатами вступних випробувань на основі повної загальної середньої освіти у формі зовнішнього незалежного оцінювання, професійно-психологічного відбору та фізичної підготовки. Проводиться обов'язковий медичний огляд військово-лікарською комісією.

2.2. До відділення військової підготовки подаються сертифікати зовнішнього незалежного оцінювання 2016 або 2017 років з наступних загальноосвітніх предметів: математика; українська мова та література.

Мінімальний бал сертифіката зовнішнього незалежного оцінювання 2016 або 2017 років з кожного загальноосвітнього предмета (математики і української мови та літератури) дорівнює 100 балам.

2.3. Спеціальні умови щодо участі в конкурсному відборі при вступі для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст».

2.3.1.Цільовий прийом до відділення військової підготовки організовується відповідно до наказу Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України військовослужбовців військової служби за контрактом рядового, сержантського та старшинського складу, випускників поточного року військового ліцею, військово-морського ліцею та ліцеїв із посиленою військово-фізичною підготовкою, які зараховуються до вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку громадян для проходження військової служби за контрактом на посадах осіб сержантського та старшинського складу.

Учасники цільового прийому зараховуються за окремим конкурсом на навчання. Конкурс відбувається відповідно до конкурсного бала, визначеного на загальних засадах для цієї категорії вступників. Особи, які не зараховані на цільові місця за окремим конкурсом, можуть брати участь у конкурсі на загальних засадах.

2.3.2. Право на першочергове зарахування на відділення військової підготовки мають:

особи, яким Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» надане таке право;

особи, яких законом визнано учасниками бойових дій та які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, у тому числі ті, які проходять військову службу (крім військовослужбовців строкової служби) в порядку, визначеному відповідним положенням про проходження військової служби громадянами України;

діти-сироти, діти позбавлені батьківського піклування, особи з їхнього числа відповідно до Закону України «Про охорону дитинства»;

особи, яким відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» надане таке право при вступі до вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів;

діти, батьки (один із батьків) яких загинули під час участі в антитерористичній операції, захищаючи незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час участі в антитерористичній операції;

діти учасників бойових дій із числа осіб, які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України та брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення;

діти учасників бойових дій на території інших держав, які загинули (пропали безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час воєнних дій та конфліктів на території інших держав, а також внаслідок захворювання, пов'язаного з перебуванням на території інших держав під час цих дій та конфліктів;

особи, яким відповідно до Указу Президента України від 21 лютого 2002 року № 157 «Про додаткові заходи щодо посилення турботи про захисників Вітчизни, їх правового і соціального захисту, поліпшення військово-патріотичного виховання молоді» надане таке право;

особи, звільнені з військової служби (у тому числі демобілізовані) після 30 листопада 2016 року;

шахтарі, які мають стаж підземної роботи не менше ніж три роки, а також протягом трьох років після здобуття загальної середньої освіти особи, батьки яких є шахтарями та мають стаж підземної роботи не менше ніж 15 років або які загинули внаслідок нещасного випадку на виробництві чи стали інвалідами I або II групи.

III. Фінансування підготовки фахівців

3.1. Фінансування підготовки військових фахівців відділенням військової підготовки здійснюється за рахунок видатків державного бюджету — за державним замовленням.

3.2. Громадяни України мають право безоплатно здобувати вищу освіту на відділенні військової підготовки на конкурсній основі відповідно до стандартів вищої освіти, якщо певний ступінь вищої освіти громадянин здобуває вперше за кошти державного бюджету.

3.3. Громадяни України, які не завершили навчання за кошти державного або місцевого бюджету за певним ступенем освіти, мають право повторно безоплатно здобувати вищу освіту в державних і комунальних вищих навчальних закладах за тим самим ступенем освіти за умови відшкодування до державного або місцевого бюджету коштів, витрачених на оплату послуг з підготовки фахівців, відповідно до Порядку відшкодування коштів державного або місцевого бюджету, витрачених на оплату послуг з підготовки фахівців, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 26 серпня 2015 року № 658.

IV. Строки прийому заяв і документів, конкурсного відбору та зарахування на навчання

4.1. Відбірна комісія відділення військової підготовки працює щоденно з 8.00 до 18.00 години з понеділка по п'ятницю, включаючи вихідні та святкові дні, якщо вони співпадають з днями проведення вступних випробувань та оприлюднень рейтингових списків.

4.2. Особи з числа цивільної молоді, які виявили бажання вступити на відділення військової підготовки, для оформлення особової справи кандидата на навчання особисто подають заяву до районного (міського) військового комісаріату за місцем реєстрації в період з 01 січня до 01 червня 2017 року.

У разі, якщо у військовому комісаріаті рознарядка для направлення на відділення військової підготовки відсутня або вона вже виконана, кандидат може до 01 травня 2017 року подати заяву безпосередньо начальнику відділення військової підготовки. У заяві необхідно додатково вказати поштову адресу районного (міського) військкомату, в якому кандидат на навчання перебуває на військовому обліку.

4.3. Особи рядового, сержантського і старшинського складу військової служби за контрактом та строкової військової служби, які бажають вступити на навчання на відділенні військової підготовки для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст», подають рапорт за підпорядкованістю у період з 01 лютого до 01 червня 2017 року.

4.4. Вступники, які зареєстровані на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, у Донецькій та Луганській областях і тимчасово проживають за їхніми межами, у разі неможливості оформлення особової справи у військовому комісаріаті за місцем проживання мають право подати заяву на вступ безпосередньо до відбірної комісії відділення військової підготовки. Оформлення особових справ таких вступників здійснюється безпосередньо в навчальному закладі.

4.5. Прийом заяв і документів, вступні екзамени, конкурсний відбір та зарахування на навчання проводяться в такі строки:

Етапи вступної кампанії	Денна форма навчання
Початок прийому заяв та документів	за надходженням з військових комісаріатів та оперативних командувань 2017 року
Початок роботи відбірної комісії відділення військової підготовки	29 червня 2017 року
Закінчення прийому заяв та документів від вступників у паперовій формі на основі повної загальної середньої освіти до відділення військової підготовки	18.00 11 липня 2017 року
Строки проведення вступних випробувань	12-20 липня 2017 року
Термін оприлюднення рейтингового списку вступників	не пізніше 12.00 21 липня 2017 року
Заключне засідання відбірної комісії відділення військової підготовки та відбір вступниками місця навчання	не пізніше 18.00 22 липня 2017 року
Виключення зарахованих на місця державного замовлення вступників з конкурсу на інші місця державного замовлення	не пізніше 18.00 23 липня 2017 року

4.6. У випадку службової необхідності за клопотанням начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України рішенням Міністра оборони України для військовослужбовців з числа осіб рядового та сержантського (старшинського) складу, які проходять строкову військову службу, військову службу за контрактом, резервістів та цивільної молоді можуть бути встановлені додаткові строки прийому заяв і документів, проведення конкурсного відбору та зарахування на навчання.

V. Порядок прийому заяв та документів для участі в конкурсному відборі до навчального закладу

5.1. Перед направленням на відділення військової підготовки всі кандидати з осіб цивільної молоді проходять первинний медичний огляд у районному (міському) військовому комісаріаті чи територіальному центрі комплектування, а повторний — в обласному військовому комісаріаті із заповненням картки медичного огляду тих, хто вступає до вищого військового навчального закладу Міністерства оборони України чи військового навчального підрозділу вищого навчального закладу України (додаток № 12 до Положення про військово-лікарську експертизу у Збройних Силах України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 14 серпня 2008 р. № 402).

5.1.1. До початку первинного огляду у військовому комісаріаті всім кандидатам на навчання на відділенні військової підготовки проводиться загальний аналіз крові, загальний аналіз сечі, проводиться рентгенологічне (флюорографічне) дослідження органів грудної клітки, ЕКГ-дослідження, а за медичними показаннями — й інші дослідження.

Кандидати з числа цивільних осіб подають довідку про проведення обов'язкових попереднього та періодичного психіатричних оглядів, сертифікат про проходження профілактичного наркологічного огляду, серологічний аналіз крові на: антитіла до вірусу імунодефіциту людини (ВІЛ), антиген до вірусу гепатиту «В» (HBsAg), антитіла до вірусу гепатиту «С» (anti-HCV), реакцію мікропреципітації з кардіоліпіновим антигеном (RW), визначаються група крові та резус-належність, рентгенографія біляносових пазух.

5.1.2. На кандидатів до вступу на відділення військової підготовки оформляються медичні документи, а також протокол засідання комісії з попередньої професійної діагностики, іменний список і картка професійного відбору, які заповнюють комісії, що здійснюють професійний відбір кандидатів. Документи відібраних кандидатів на вступ на відділення військової підготовки, оформлені згідно з Правилами прийому, а також довідку про результати спеціальної перевірки районні (міські) військові комісаріати подають в обласні військові комісаріати, а останні — направляють до відділення військової підготовки по мірі надходження, але не пізніше 20 червня 2017 року.

5.1.3. Відбірна комісія відділення військової підготовки у тижневий термін після реєстрації документів розглядає особові справи кандидатів та приймає рішення щодо їхнього виклику для проведення вступних випробувань чи про відмову у виклику із зазначенням причин. По прибутті до відбірної комісії відділення військової підготовки вступники особисто подають заяву на участь у конкурсному відборі в паперовій формі. Заяви вступників обробляються відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних» від 01 червня 2010 №2297-VI.

Під час подання заяви вступник пред'являє особисто: паспорт громадянина України; військовий квиток або посвідчення про приписку; документ державного зразка (оригінал або копію) про раніше здобутий освітній рівень (освітньо-кваліфікаційний рівень «кваліфікований робітник»), на основі якого здійснюється вступ, і додаток до нього; сертифікат відповідного рівня зовнішнього незалежного оцінювання 2016 або 2017 років.

У заяві зазначається: прізвище, ім'я, по батькові; рік, місяць і день народження; поштовий індекс, адреса місця проживання та номер мобільного телефона; обраний напрям підготовки; спеціальність, спеціалізація;

До заяви додаються: копії сертифіката (сертифікатів) відповідного рівня зовнішнього незалежного оцінювання за 2016 або 2017 роки; автобіографія; копія документа державного зразка про раніше здобутий освітній рівень (освітньо-кваліфікаційний рівень «кваліфікований робітник») та додатка до нього (випускники навчальних закладів року вступу на навчання додають довідку про поточну успішність); копія паспорта громадянина України (1-ша, 2-га сторінки та місце реєстрації; довідка з місця роботи чи навчання; характеристика з місця роботи чи навчання; шість кольорових фотокарток (без головного убору, розміром 3х4см), завірені у військовому комісаріаті; медичні документи, оформлені у військовому комісаріаті; копії документів, що встановлюють право на пільги відповідно до чинного законодавства та вказані в Умовах прийому; копія довідки про присвоєння ідентифікаційного коду; повідомлення органів внутрішніх справ, органів дізнання та попереднього слідства, судових органів про притягнення до кримінальної відповідальності (форма ІП-1); згода на проведення спеціальної перевірки (затверджено Указом Президента України від 25 січня 2012 №33/2012); згода на обробку персональних даних; копія сертифіката про проходження профілактичного наркологічного огляду; копія медичної довідки про проходження обов'язкових попереднього та періодичного психіатричних оглядів; чотири поштові конверти з марками.

Копії документів на пільги подаються вступником за потребою (якщо це викликано особливими умовами зарахування).

5.2. Особи рядового, сержантського і старшинського складу військової служби за контрактом та строкової військової служби, які бажають вступити на навчання на відділенні військової підготовки для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст», з 01 лютого до 01червня року вступу на навчання подають рапорт за підпорядкованістю. **У рапорті вказуються:** військове звання, прізвище, ім'я та по батькові; обіймана посада; рік, місяць, день народження; здобутий рівень освіти; найменування ВВНЗ (ВНПВНЗ), до якого бажає вступити військовослужбовець; обрана спеціальність (спеціалізація); наявність або відсутність сертифіката (сертифікатів) Українського центру оцінювання якості освіти з конкурсних предметів за 2016 або 2017 роки.

До рапорту додаються: копія документа державного зразка про повну загальну середню освіту (здобутий освітньо-кваліфікаційний рівень) та додатка до нього; автобіографія, у якій вказують поштовий індекс, адресу місця проживання та номер телефона, а також поштовий індекс, адреса військової частини, де військовослужбовець проходить службу; копія службової картки; копія паспорта (1-ша, 2-га сторінки та місце реєстрації); шість кольорових фотокарток (без головного убору) розміром 3х4 см, які завірені начальником штабу військової частини; копії документів, які встановлюють право на пільги відповідно до чинного законодавства (за наявності); копія довідки про присвоєння ідентифікаційного коду; два поштові конверти з марками.

5.2.1. Військовослужбовці, які відповідають умовам прийому на навчання на відділенні військової підготовки, направляються встановленим порядком на первинний медичний огляд до військово-лікарської комісії для визначення придатності до навчання. На військовослужбовців, гідних для направлення на навчання на відділенні військової підготовки, оформлюються відповідні медичні документи встановленої форми.

5.2.2. Рішення про надання дозволу на навчання або про відмову приймають старші командири (начальники). У разі позитивного рішення документи на військовослужбовця подаються за підпорядкованістю до 13 червня 2017 року.

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення (залу очікування диспетчерського пункту) будівлі інв. № 1 військового містечка № 54 площею 5,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв. 30 червня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційного управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 2 військового містечка №278 площею 60,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Естонська, 7.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 30 хв. 30 червня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 53 військового містечка № 127 площею 50,80 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Дегтярівська, 12/7.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньомунадсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12 год. 00 хв. 30 червня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційного управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 83 військового містечка № 210 площею 18,50 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Київська обл., м. Ірпінь, вул. 11 Лінія, 1.

Балансоутримувач: Київське КЕУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 30 червня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

На виконання Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, що відбувся 08 червня 2017 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 25 травня 2017 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер #21(5501) від 25 травня 2017 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених Наказом, рішенням комісії оголошено переможцем наступного суб'єкта оціночної діяльності: за лотом 1 переможець — **Товариство з обмеженою відповідальністю «Аванті-Груп»**.

ФЛОТУ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»

5.2.3. Затверджені списки кандидатів на вступ на відділення військової підготовки разом з документами, визначеними цими Правилами, медичними документами і картками професійного відбору надсилаються до відділення військової підготовки до 18.00 години 11 липня 2017 року.

5.3. Усі копії документів засвідчуються за оригіналами відбірною комісією відділення військової підготовки або у встановленому законодавством порядку. Копії документів без пред'явлення оригіналів не розглядаються.

VI. Організація і проведення конкурсного відбору

6.1. Відбірна комісія відділення військової підготовки допускає до участі у конкурсному відборі для вступу на навчання вступників на основі повної загальної середньої освіти, які подали сертифікати зовнішнього незалежного оцінювання, видані у 2016 або 2017 році

Перелік конкурсних предметів у сертифікаті Українського центру оцінювання якості освіти (вступних екзаменів) для вступників на основі повної загальної середньої освіти

Спеціальності		Перелік конкурсних предметів	Статус предмета	Мінімальна кількість балів для допуску до участі в конкурсі або зарахування на навчання
Назва	Код			
Телекомунікації та радіотехніка	172	українська мова та література	конкурсний	100
		математика	конкурсний	100
Річковий та морський транспорт	271	українська мова та література	конкурсний	100
		математика	конкурсний	100

Крім надання сертифікатів загального зовнішнього незалежного оцінювання, кандидати проходять: професійно-психологічний відбір; вступні випробування з фізичної підготовки; обов'язковий медичний огляд військово-лікарською комісією.

Право брати участь у конкурсі без пред'явлення сертифікатів зовнішнього незалежного оцінювання мають: військовослужбовці Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення та Державної спеціальної служби транспорту Міністерства інфраструктури України, які проходять строкову військову службу; громадяни України, звільнені зі строкової військової служби в рік вступу; військовослужбовці рядового, сержантського (старшинського) складу, які проходять військову службу за контрактом; студенти вищих навчальних закладів, які виявили бажання вступити на навчання на відділення військової підготовки та в подальшому проходити військову службу за контрактом на посадах осіб старшинського складу; вступники з числа випускників військових ліцеїв, які закінчили навчання в рік вступу; особи, яких законом визнано учасниками бойових дій та які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, у тому числі ті, які проходять військову службу (крім військовослужбовців строкової служби) в порядку, визначеному відповідними положеннями про проходження військової служби громадянами України; діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, особи з їхнього числа; особи, звільнені з військової служби (у тому числі демобілізовані) після 30 листопада 2016 року; громадяни України, місцем проживання яких є територія проведення антитерористичної операції (на період її проведення), територія населених пунктів на лінії зіткнення або які переселилися з неї після 1 січня 2017 року; громадяни України, які проживають на тимчасово окупованій території або які переселилися з неї після 1 січня 2017 року.

6.2. Для вказаних вступників обов'язковими конкурсними предметами є: українська мова та математика. **Також зараховуються результати:** випробування з фізичної підготовки; професійно-психологічного відбору; медичного огляду військово-лікарською комісією.

6.3. Для конкурсного відбору осіб, які вступають на основі повної загальної середньої освіти, конкурсний бал обчислюється шляхом додавання балів сертифіката з конкурсних предметів відповідного рівня, бала за конкурс фізичних здібностей та середнього бала документа (додатка до документа) про повну загальну середню освіту за формулою:

(КБ) = 0,3(П1 + П2) + 0,3Пф + 0,1А, де: вагові коефіцієнти: для кожного з конкурсних предметів — 20% (0,2), для бала за результатами оцінки рівня фізичної підготовки — 30% (0,3), для середнього бала додатка до атестата про повну загальну середню освіту —10% (0,1); П1, П2 — оцінки зовнішнього незалежного оцінювання (за шкалою від 100 до 200 балів) з конкурсних предметів або подвоєні (помножені на 2) оцінки здачі вступних іспитів з конкурсних предметів за шкалою від 50 до 100 балів; Пф — оцінка вступного екзамену з фізичної підготовки, приведена від суми балів за виконання фізичних вправ (Σ) до шкали 100–200 за формулою: $100\frac{\Sigma - 35}{35} + 100$ та округлена до десятих частин бала; А — середній бал документа про повну загальну середню освіту, обчислений за 12-бальною шкалою з округленням до десятих частин бала та переведений у шкалу 100–200

Оцінки з документа про освіту, які виставлені за 5-бальною шкалою, перераховуються у 12-бальну шкалу таким чином: «3» відповідає «6», «4» відповідає «9», «5» відповідає «12». У разі відсутності з об'єктивних причин додатка до документа про повну загальну середню освіту його середній бал за 12-бальною шкалою вважається таким, що дорівнює 2.

6.4. Особи, які без поважних причин не з'явилися на вступні випробування у визначений розкладом час, особи, знання яких було оцінено балами нижче встановленого Правилами прийому мінімального рівня, а також особи, які забрали документи після дати закінчення прийому документів, до участі в наступних вступних випробуваннях та у конкурсному відборі не допускаються. Перескладання вступних випробувань не допускається.

6.5. Апеляції на результати вступних випробувань, що проведені у відділенні військової підготовки, розглядає апеляційна комісія, склад та порядок роботи якої затверджуються наказом начальника відділення військової підготовки.

Для розгляду апеляції щодо оцінки (кількості балів), отриманої під час вступного випробування та вирішення спірних питань, вступнику необхідно подати особисто заповнену заяву на ім'я голови відбірної комісії відділення військової підготовки.

У заяві вказується прізвище, ім'я та по батькові, номер листа, назва вступного випробування, з якого проводиться апеляція, та суть спірного питання.

Апеляція вступника щодо результату складання вступного випробування подається не пізніше наступного дня після оголошення оцінки. Заяви від інших осіб, у тому числі від родичів вступника, не приймаються.

Апеляція розглядається на засіданні апеляційної комісії не пізніше наступного робочого дня після її подання в присутності вступника. Сторонні особи (в тому числі батьки вступників, за винятком батьків (опікунів) вступників, які не досягли повноліття) до розгляду апеляції не допускаються.

6.6. Під час проведення вступних випробувань забороняється використовувати будь-які підручники, навчальні посібники та інші матеріали, якщо вони не передбачені рішенням відбірної комісії відділення військової підготовки. В разі користування вступником під час випробування сторонніми джерелами інформації (у тому числі підказками), він відстороняється від участі у випробуваннях. На його екзаменаційній роботі екзаменатор вказує причину відсторонення та час.

Під час перевірки така робота дешифрується і за неї виставляється незадовільна оцінка незалежно від обсягу і змісту написаного. Апеляції з питань відсторонення від випробування з вищевказаної причини не розглядаються.

6.7. Психологічне обстеження.

6.7.1. Психологічне обстеження здійснюється відповідно до Інструкції з організації професійно-психологічного відбору у Збройних Силах України, затвердженої наказом Міністерства оборони України від 10 грудня 2014 № 883, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 січня 2015 за № 13/26458, Інструкції з організації та проведення професійно-психологічного відбору кандидатів на навчання у вищих військових навчальних закладах та військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів, затвердженої наказом Міністра оборони України від 9 липня 2009 № 355, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 вересня 2009 за № 893/16909.

6.7.2. Оцінка індивідуальних психологічних якостей вступника включає оцінку військово-мотиваційної спрямованості, оцінку рівня нервово-психічної стійкості та визначення професійної придатності до успішного навчання. Психологічні якості вступника оцінюються як «пройшов професійно-психологічний відбір» або «не пройшов професійно-психологічний відбір».

Максимальна оцінка індивідуальних психологічних якостей становить 70 балів. Вступники, в яких за результатами тестування індивідуальних психологічних якостей виявлена нервово-психічна нестійкість, а також ті, які набрали менше 50% від максимальної кількості балів (менше 35 балів), вважаються такими, що не пройшли професійно-психологічний відбір. Такі вступники відраховуються і до подальшого складання випробувань та участі в конкурсному відборі не допускаються. Рішення відбірної комісії відділення військової підготовки щодо таких кандидатів оформлюється окремим протоколом.

6.8. Оцінка рівня фізичної підготовленості.

6.8.1. Рівень фізичної підготовленості визначається за результатами практичного виконання чотирьох фізичних вправ. Усі вправи приймаються протягом одного дня в такій послідовності: вправа на швидкість, силові вправи, вправи на витривалість, плавання (за наявністю умов). Перед початком кожної вправи вступнику надається не менше 10 хвилин для проведення розминки.

Для виконання вправ надається одна спроба. В окремих випадках (під час зриву, падіння тощо) особа, яка перевіряє, може дозволити виконати вправу повторно. Повторне виконання вправ з метою покращення отриманої оцінки не дозволяється.

6.8.2. Програма оцінки рівня фізичної підготовленості включає:

Для військовослужбовців та юнаків: швидкість — вправа № 23 «Біг на 100 метрів». Біг на 100 метрів виконується з високого старту по біговій доріжці чи рівному майданчику з будь-яким покриттям; сила — вправа №1 «Підтягування на перекладині». Підтягування на перекладині виконується із вихідного положення: вис хватом зверху на прямих руках (руки на ширині плечей), ноги разом (або схрещені). Згинаючи руки, підняти тіло одним рухом до положення «підборіддя вище перекладини». Повністю розгинаючи руки, опуститися у вихідне положення, не розхитуючись.

Забороняється: відводити ноги назад у вихідному положенні, виконувати махові та ривкові рухи тулубом та ногами, згинати ноги у колінах.

Дозволяється: незначне повільне відхилення прямих ніг уперед та тіла від нерухомого положення.

Рахунок оголошується після фіксації вихідного положення і є дозволом на продовження виконання вправи; витривалість — вправа № 28 «Біг на 3 км». Біг на 3 км виконується по стадіону чи рівному майданчику з будь-яким покриттям; плавання — вправа № 39 «Плавання на 100 метрів у спортивній формі».

6.8.3. Право оцінювати вступні випробування з фізичної підготовки у відділенні військової підготовки надається фахівцям з фізичної підготовки і спорту.

Оцінка фізичної підготовленості вступників складається із суми балів, отриманих ними за виконання всіх призначених для перевірки вправ, і визначається згідно з Таблицею нарахування балів за виконання фізичних вправ

Для отримання оцінки «залік» вступнику необхідно набрати суму від 35 до 70 балів.

Вступник оцінюється як «незалік», якщо: за виконання трьох фізичних вправ набрано суму менше ніж 35 балів; не виконувалася вправа на силу (№ 1) чи витривалість (№ 28) з будь-якої причини; невиконаний пороговий рівень у вправах на силу або витривалість.

Вступники, які отримали за вступні випробування з фізичної підготовки оцінку «незалік», зарахуванню на відділення військової підготовки не підлягають.

6.9. Медичний огляд військово-лікарською комісією.

6.9.1. Медичний огляд вступників проводиться згідно з Положенням про військово-лікарську експертизу у Збройних Силах України, затвердженим наказом Міністра оборони України від 14 серпня 2008 № 402.

Кожний кандидат оглядається хірургом, терапевтом, невропатологом, психіатром, окулістом, отоларингологом, стоматологом, дерматологом, а за медичними показниками — і лікарями інших спеціальностей.

6.9.2. За результатами медичного огляду кожного вступника виноситься постанова «придатний» або «непридатний» для вступу на відділення військової підготовки.

6.9.3. Особи, які без поважних причин не з'явилися на медичний огляд у зазначений за розкладом час, до участі в наступних випробуваннях не допускаються.

VII. Рейтингові списки вступників та рекомендації до зарахування

7.1. Рейтингові списки вступників формуються відбірною комісією відділення військової підготовки в такій послідовності:

вступники, які мають право на зарахування на місця цільового прийому;

вступники, які мають право на першочергове зарахування;

вступники, які мають право на зарахування на загальних умовах.

7.2. Рейтингові списки вступників упорядковуються за конкурсним балом від більшого до меншого. При однакових значеннях конкурсного бала упорядкування здійснюється за середнім балом додатка до документа про здобутий освітній (освітньо-кваліфікаційний) рівень від більшого до меншого. У рейтингових списках вступників зазначається його прізвище, ім'я, по батькові та конкурсний бал.

7.3. Рішення про рекомендування до зарахування вступників на відділення військової підготовки відбірна комісія відділення військової підготовки приймає не пізніше 12.00 23 липня 2017 року. Офіційним повідомленням про надання рекомендацій до зарахування вважається оприлюднення відповідного рішення на стенді відбірної комісії відділення військової підготовки.

VIII. Реалізація права вступників на обрання місця навчання

8.1. Особи, які подали заяви в паперовій формі та беруть участь у конкурсному відборі, після прийняття відбірною комісією рішення про рекомендування до зарахування зобов'язані виконати вимоги для зарахування на місця державного замовлення: подати особисто оригінал документа про освітній (освітньо-кваліфікаційний) рівень та додатка до нього, сертифікат зовнішнього незалежного оцінювання та інші документи, передбачені цими Правилами прийому.

8.2. Особи, які до 18.00 22 липня 2017 року не подали до відбірної комісії відділення військової підготовки оригінали документа про освітній рівень та додатка до нього, сертифікат зовнішнього незалежного оцінювання та інших документів, передбачених цими Правилами прийому (не виконали вимог для зарахування), втрачають право на зарахування на навчання на відділення військової підготовки.

8.3. Подання вступником недостовірних персональних даних, недостовірних документів про здобуту освіту, про проходження зовнішнього незалежного оцінювання, про стан здоров'я є підставою для його відрахування (втрати права зарахування на навчання).

8.4. Особи, які рекомендовані до зарахування на навчання до відділення військової підготовки, пишуть заяву про виключення їх з конкурсу на місця державного замовлення інших навчальних закладів. На підставі даних заяв до 18.00 23 липня 2017 року особи, які рекомендовані до зарахування на навчання до відділення військової підготовки, виключаються з Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

IX. Коригування списку рекомендованих до зарахування

9.1. Відбірна комісія відділення військової підготовки анулює раніше надані рекомендації вступникам, які не виконали вимог для зарахування (не подали оригінал документа про освітній (освітньо-кваліфікаційний) рівень та додатка до нього, сертифікат зовнішнього незалежного оцінювання та інші документи, передбачені цими Правилами прийому до відбірної комісії відділення військової підготовки) і надає рекомендації вступникам, наступним за рейтинговим списком.

X. Наказ про зарахування, додатковий конкурс

10.1.Накази про зарахування на навчання до відділення військової підготовки видаються начальником Морехідного коледжу технічного флоту Національного університету «Одеська морська академія» на підставі рішення відбірної комісії відділення військової підготовки та рапорту начальника відділення військової підготовки про зарахування на навчання, погодженого ректором Національного університету «Одеська морська академія».

Рішення відбірної комісії відділення військової підготовки про зарахування вступника може бути скасоване відбірною комісією відділення військової підготовки у разі виявлення порушень вимог цих Правил прийому до видання наказу про зарахування на навчання. Проекти наказів про зарахування на навчання розробляються відбірною комісією відділення військової підготовки відповідно до рейтингового списку вступників.

10.2. Розподіл по посадах зарахованих на навчання до відділення військової підготовки курсантів здійснюється наказом начальника відділення військової підготовки 29 серпня 2017 року.

10.3. Вступники можуть бути відраховані за власним бажанням, про що видається відповідний наказ. Таким особам повертаються подані ними документи не пізніше наступного дня після подання заяви про відрахування. Особи, які без поважних причин не приступили до занять протягом 10 днів від дня їхнього початку, також відраховуються з навчання на відділенні військової підготовки, про що видається відповідний наказ.

10.4.Зарахування на місця відрахованих курсантів відбувається протягом п'яти робочих днів з числа осіб, які брали участь у конкурсі на вступ на відділення військової підготовки та є наступними за рейтинговим списком. При цьому накази про зарахування таких осіб формуються до 17.00 години 15 вересня 2017 року.

10.5. Вступники, яких не було прийнято на навчання на відділенні військової підготовки, відряджаються: військовослужбовці — до попереднього місця служби; особи з числа цивільної молоді — до районних (міських) військових комісаріатів за місцем проживання.

10.6. Особові справи із зазначенням причин відмови в зарахуванні на відділення військової підготовки видаються вступникам на руки під підпис, про що повідомляються військові комісаріати та військові частини не пізніше 10 днів після закінчення прийому на відділення військової підготовки. Вступнику надається довідка про результати вступу на відділення військової підготовки.

10.7. Роботи, виконані на вступних випробуваннях вступниками, які не прийняті на навчання, зберігаються протягом одного року, потім знищуються, про що складається акт. Якщо такий вступник рекомендований до зарахування до іншого навчального закладу за результатами поточних вступних екзаменів, то його вступні роботи надсилаються до цього вищого навчального закладу за відповідним запитом.

XI. Забезпечення відкритості та прозорості при проведенні прийому на відділення військової підготовки

11.1. Голова відбірної комісії відділення військової підготовки, як правило, оголошує про засідання комісії не пізніше дня, що передує дню засідання, в особливих випадках — не пізніше ніж за три години до початку засідання. Оголошення разом із проектом порядку денного засідання оприлюднюється на інформаційних стендах відбірної комісії відділення військової підготовки.

11.2. На засіданні відбірної комісії відділення військової підготовки мають право бути присутніми представники засобів масової інформації з розрахунку не більше двох осіб від одного засобу. При цьому на територію відділення військової підготовки допускаються тільки акредитовані працівники в порядку, визначеному Інструкцією про порядок допуску журналістів, працівників засобів масової інформації на об'єкти Міністерства оборони України та Збройних Сил України, затвердженої наказом Міністра оборони України від 14 червня 2012 № 399, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09 липня 2012 за № 1149/21461.

11.3. Відділення військової підготовки зобов'язане створити умови для ознайомлення вступників з ліцензією на здійснення освітньої діяльності та сертифікатами про акредитацію відповідної спеціальності. Правила прийому, відомості про ліцензований обсяг та обсяг прийому за державним замовленням за кожною спеціальністю та ступенем вищої освіти, у тому числі про кількість місць, що виділені для вступу цільовим прийомом, повинні оприлюднюватися на інформаційних стендах відбірної комісії відділення військової підготовки не пізніше другого робочого дня, наступного після затвердження (погодження) чи отримання відповідних відомостей.

11.4. Подання вступником недостовірних персональних даних, недостовірних відомостей про наявність права на першочергове зарахування, про здобуту раніше освіту, про проходження зовнішнього незалежного оцінювання є підставою для відрахування курсанта.

Адреса відбірної комісії відділення військової підготовки: 65011, м. Одеса, вул. Успенська, буд. 28;

тел. (048) 734–21-32; моб. тел. (050) 635–13-15

Проїзд: від зупинки «Залізничний вокзал» тролейбусом № 5, 9 (маршрутним таксі № 9, 100, 120, 137, 190, 175, 210) до зупинки «вул. Успенська».

Додаток 1

ЛОТ № 1

Перелік рухомого військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежній оцінці

№№ пп	Сторінка переліку рухомого військового майна Збройних Сил, яке може бути відчужено від 25.11.2015 № 1241-р	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Категорія якісного (технічного) стану, ступінь придатності	Опосередкована вартість, тис. грн		Місцезнаходження
								одиниці	разом	
1.	3	Резервуар Р-4	одиниць	9	1961-1973	41-53	IV	1,2	10,8	в/ч А1361, м. Харків
2.	3	Резервуар Р-6	одиниць	14	1990	24	IV	1,1	15,4	в/ч А1361, м. Харків
3.	3	Резервуар Р-8	одиниць	2	1990	24	IV	1,225	2,45	в/ч А1361, м. Харків
4.	4	Резервуар Р-8Є	одиниць	11	1990	24	IV	1,225	13,475	в/ч А1361, м. Харків
5.	4	Резервуар РА-2	одиниць	1	1972	42	IV	1,371	1,371	в/ч А2791 м.Біла Церква Київської обл.
6.	4	Резервуар РА-17	одиниць	2	1984	30-42	III	3,6	7,2	в/ч А2791 м.Біла Церква Київської обл.
7.	5	Резервуар РА-33	одиниць	4	1964	50	IV	3,357	13,428	в/ч А3516, смт Любашівка Одеської обл. (переміщено до в/ч А0501 м.Чугуїв Харківської обл.)
8.	31	Електродвигун ДСМ-20,1 кВт 20 обертів на хвилину	штук	6795	1955-1995	19-59	I	0,37	2514,15	в/ч А1361, м.Харків (переміщено до в/ч А2365 смт Вакуленчук Житомирської обл.)

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (зі змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647, «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться 30 червня 2017 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 223.

Об'єкти оцінки: лот (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 29 червня 2017 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежної оцінки рухомого військового майна протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів.

Телефон для довідок: 454-73-90, 454-73-82.

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ___________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))
Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті)_____________________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ____________________________________

-------------- --------------- --------------- ------------------------
(телефон) (телефакс) (телекс) (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. _________________________
(дата заповнення заяви) (підпис керівника)
М.П.

***

Інформація КЕВ м. Харків МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 08.06.2017р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 35 нерухомого військового майна загальною площею 13,19 м2 за адресою: м. Харків, вул. Сумська, 77/79, в/м № 19, що перебуває на балансі ХУПС ім. Івана Кожедуба, 24980799, тел. (057) 704-96-29	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

800 КНИГ — БІЙЦЯМ АТО

ЗІБРАЛА ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ПІД ЧАС ВИСТАВКИ-ФОРУМУ «УКРАЇНСЬКА КНИГА НА ОДЕЩИНІ»

Тема захисту Батьківщини, вшанування людей у погонах стала однією з провідних на нещодавній виставці-форумі «Українська книга на Одещині». 18 рік поспіль її організовує колектив Одеської національної наукової бібліотеки. Втретє в її рамках реалізовано проект «Бібліотека українського воїна». Для бійців АТО цьогоріч було передано 800 книг

— Українська книга стоїть на захисті безпекових інтересів, слугує консолідації українського суспільства та наслідує кращі традиції нашого народу, — зазначила директор бібліотеки Ольга Ботушанська.

Виставку підтримали Міністерство культури України, Одеська обласна рада, міська влада. Їхні офіційні представники активно долучилися до численних круглих столів, промо-акцій та майстер-класів. Масштабність експозиції вражала — на виставці було представлено понад 700 тисяч книг.

Журналіст газети «Народна армія» Руслан Ткачук передав до фондів Одеської національної наукової бібліотеки книги «Вклоняємось доземно українському солдату»

Уперше з окремим стендом та презентацією виступили військові журналісти. Газета «Народна армія» представила своє щотижневе видання, а також книги творчого колективу «Вклоняємось доземно українському солдату» й підручник «Інформаційна безпека країни у контексті українсько-російського конфлікту». Проводилася й передплатна кампанія на газету «Народна армія». Особливу цікавість до видання виявили працівники шкільних бібліотек, ветерани АТО, офіцери та курсанти.

Під час спеціальної автограф-сесії учасникам та гостям форуму представлено проект «Український простір», який народоармійці проводять спільно з видавництвом «Вадим Карпенко». За три роки його реалізації до району АТО доставлено понад 20 тисяч українських книжок, проведено десятки інформувань та лекцій. Цільова аудиторія — бійці АТО, бібліотеки та навчальні заклади прифронтових міст та сіл.

На підтримку проекту «Бібліотека українського воїна» газета «Народна армія» передала до фондів Одеської національної наукової бібліотеки 40 книжок «Вклоняємось доземно українському солдату».

Руслан ТКАЧУК

МИТЬ РОЗРЯДКИ

ПІЖМУРКИ

Повернувсь Кузьма додому.
У квартирі — сивий дим.
— Хто курив? — питає жінку. — Чи не хахаль твій Максим?
Загляда в кутки, під ліжка, покривала підійма
І приказує сердито:
— Тут нема… І тут нема…
Потім дверці гардероба не вагаючись потяг.
Глядь: сидить сусідський Жора — більше метра у плечах.
Обдивився здоровила ошелешений Кузьма,
Зачинив тихенько дверці і сказав: — І тут нема…

Павло ГЛАЗОВИЙ

***

«ЩО ДЛЯ ЖІНКИ ГОЛОВНЕ»

Джура голить перші вуса,
Що кущаться на губі.
Мріє: — З Січі повернуся —
Жінку виберу собі.
Тільки б знати, —
каже джура, —
Що в цій справі головне?
Щоб була стрункa фігура?
Чи обличчя чарівне?
Чи для жінки вкрай важливо,
Щоб уміла шить-варить?
Чи співала? Чи, можливо,
Вміла красно говорить?
— Та не в цьому, хлопче, діло! —
Чує він од козака. —
Головне, щоб жінка вміла
Прикусити язика!

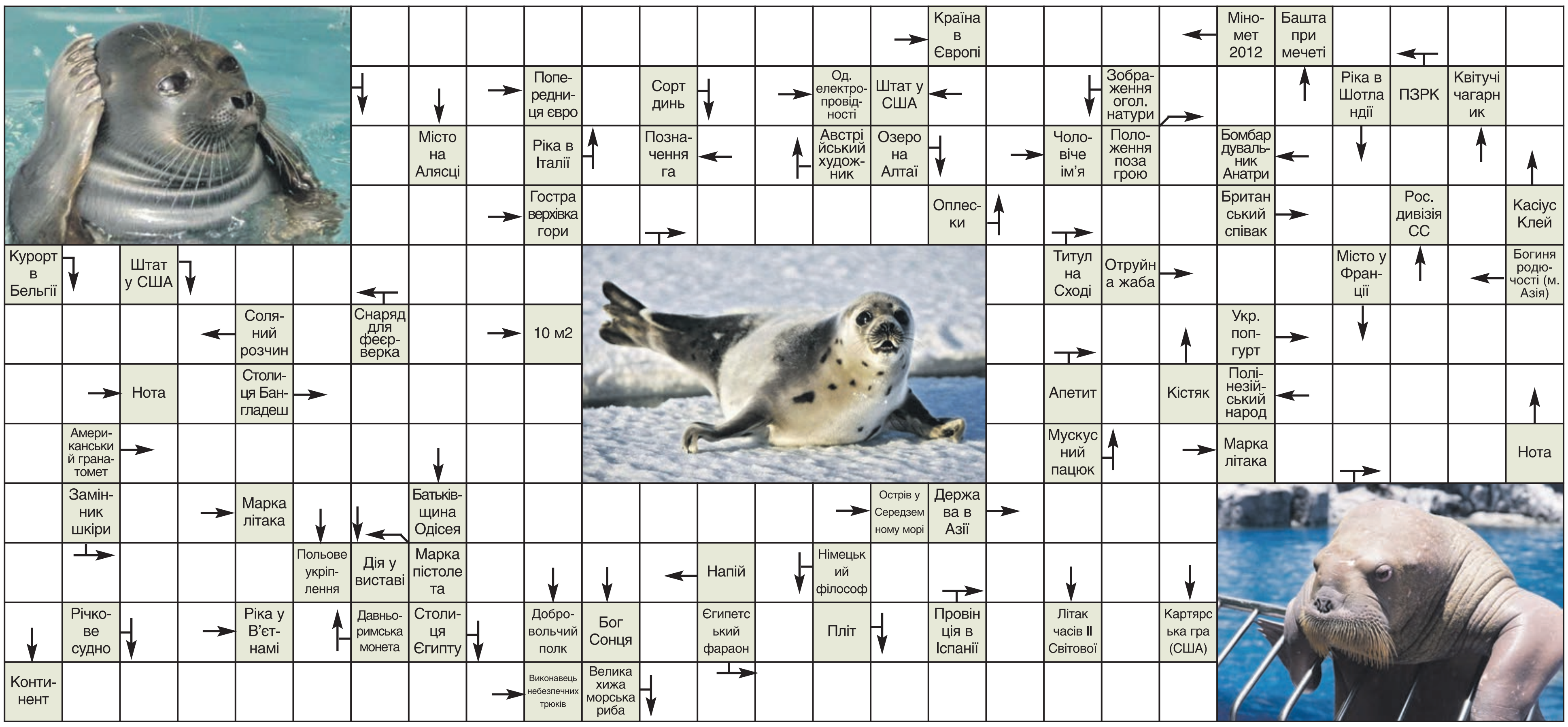
Петро РЕБРО

***

Хлопчик з плачем прибігає до матері. Мати:
— Синку, що сталось?
— Тато ударив себе молотком по пальцях!
— А ти чого плачеш?
— А я засміявся…

***

Він хотів налагодити стосунки з тещею і вирішив замовити їй по Інтернету красиву модну сукню, але, як на зло, вона прокинулася якраз в той момент, коли він вимірював її рулеткою…

Сканворд підготував Олексій ТРИГУБ

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 29861 Замовлення 54488
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Геннадій КАРПЮК, Руслан ТКАЧУК
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12
Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114